

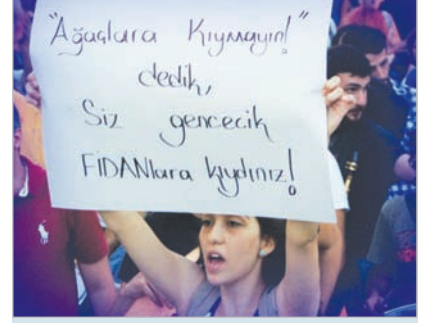
TAKSİM'LE TAHRİR Direnme ve Devirme...

Halk isyanları ve ayaklanmalarının devrimlerle taçlanacağı günler uzak değildir. Bu eylemlerin ateşlediği işaret fişeklerinin muştuladığı gerçek, şimdi daha aydınlık bir görüntü veriyor olmalıdır. Sınıf mücadeleleri tarihinin ileriye doğru işleyen devinimi içerisinde bugünkü tabloyu yaratan halklar, buna muktedir olduklarını kanıtlamış durumdadır. **S-16/17**

yor olmalıdır. Sınıf mücadeleleri tarihinin ileriye doğru işleyen devinimi içerisinde bugünkü tabloyu yaratan halklar, buna muktedir olduklarını kanıtlamış durumdadır. **S-16/17**

“Hepimiz
Ali’yiz,
öldürmekle
tükenmeyiz!”

İlgili Yazılar

02-10-20-22-24-28-29-31-32

Özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

Paşeroja Azad

Sayı: 63 Yaygın süresi

17-30 Temmuz 2013

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Evvel Temmuz Festivali'nden izlenimler...

Antakya'nın çeşitli köylerinde ayın 2'sinde başlayan etkinliklerle 14'üne kadar devam eden Evvel Temmuz Festivali'nde biz de yerimizi aldık. **S-30**

Munzur Festivali'nde buluşalım!

Munzur Kültür ve Doğa Festivali dilimize, kültürümüze ve kimliğimize yönelen baskı, sindirme ve asimilasyon saldırılarına dur diyeceğimiz, sesimizi yükselteceğimiz bir arenaya dönüşecektir. 13. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde buluşalım! **S-11**

Dersim'de köy çalışmaları ... (18)

Ve cellat uyandı yatağında bir gece...

“ve cellat uyandı yatağında bir gece tanrım dedi bu ne zor bilmece öldükçe çoğalıyor adamlar ben tükenmekteyim öldürdükçe”

Şair Ataol Behramoğlu'nun bu dize-leri belki de yazıldığı tarihten bu yana bir kez daha böylesi bir gerçeklikte hayat buldu. Gezi İsyanı'nda yitirilen her

direnişçi; her Mehmet, her Abdullah, her Ethem, her Medeni, her Ali ardından on binleri, yüz binleri döktü sokaklara. Sokakta yanan isyan ateşi tüm saldırılara rağmen bir türlü dindirilemedi. Çünkü sokakta olanlar yılların öfkesini içlerinde taşıyanlardı. Şimdi artık öfke sokakta, meydanda çoğalıyor!

“Sözleşmeyi imzalamayanlara kapıyı gösteriyorlar”

Söyleşi / S-04

Darphane'de işçiler grevde!

Söyleşi / S-05

“Hem patrona hem sendikal bürokrasiye karşı...”

Söyleşi / S-06

Özgür Gelecek'ten

Gezi ile yenilenelim, gelişelim!

Sayfa 2

Göğün Yarısı

Aaterkil sistemin iktidar aracı...

Sayfa 12

Evrensel Bakış

Mısır halk isyanının gösterdikleri

Sayfa 22

Pusulâ

Doğru yaşam...

Sayfa 26

Gezi ile yenilenelim, gelişelim!

Merhaba,

Gezi İsyanı, sivil faşist-polis bir guruh tarafından darp edilen ve 1 aydan fazla bir süredir hastanede yoğun bakımda tutulan Antakyalı **Ali İsmail Korkmaz** isimli Eskişehir Osmangazi Üniversitesi öğrencisinin yaşamını yitirmesi ile yeni bir boyut aldı.

Antakya, Eskişehir, İstanbul, Ankara, Mersin, Amed ve birçok ilde sokaklar hala serhildan halinde... 11 Temmuz'da Korkmaz'ın cenazesinin ardından Antakya sokaklarında günlerce çatışmalar yaşandı. Devlet, bu cinayetini örtmek için de "karışıklık çıkarmak için kendi arkadaşlarını kendileri dövmüştür" gibi söylemler kullanmış, olayın yaşandığı dakikaların görüntülerini "kaybetmiştir."

Amed Lice'de 28 Haziran'da katledilen Medeni Yıldırım'ı eyleme iten sebebin karakol yapımları olmadığı, bölgede yapılan geniş çaplı "esrar operasyonlarının" yarattığı rahatsızlığın bir ürünü olduğu söylendi. Ve tüm bunlar devletin ideolojik aygıtı medya eliyle yaygınlaştırılıp duruldu.

Yine medya; Bingöl'de, Mar-din'de yaşanan ve açığa çıkan istis-marlara karşı ise erkek egemen kara bir örtüye bürünerek ya sessiz kaldı ya da "NAKAVT" manşetleri ile kadına şiddeti övdü! Ancak medyanın bu tutumu Gezi İsyanı ile telafisi mümkün olmayan bir şekilde milyonların gözünde yıpranmış ve bu süreçte halkın haber alma araçları (sosyal medya, devrimci, sosyalist basın...) değişmiştir.

Halkın gerçekleri anlatacak alternatif bir haber alma aracına en çok ihtiyaç duyduğu şu günlerde bizlere düşen görev, yayınlarımızı daha geniş kitlelere taşımak, gazetemizin niteliğini daha geniş kesimlerle tartışmak; yenilenmek ve yayın çizgimizi geliştirmektir. Bunun en önemli ayağı da dağıtımlardır. Serkeftin!

SUÇ: FULAR TAKMAK!

H. Merkezi: 20 Haziran sabahı İzmir Gündoğdu Meydanı'nda bulunan direniş çadırlarına yönelik baskınlarda 40'ı aşkın kişi gözaltına alınmış ve aralarında 6 Partizan okuru ve YDG'li ile Özgür Gelecek İzmir Muhabiri İzzet Uysal'ın da bulunduğu 13 kişi tutuklanmıştı. Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishane'ye konulan muhabirimiz Uysal, gazetemize gönderdiği mektupta, tutuklanma süreçlerine değinerek, bu sürecin "**tek perde delik komedi**" olduğunu ifade etti.

"Tek perde bir komedi gibi geçen mahkeme bizleri fular takmak, on binlerce insanın katıldığı yürüyüşlerde yer almaktan dolayı örgüt üyesi ilan etti ve tutukladı" diyen muhabirimiz, kendisine yöneltilen suçlamaları da şöyle sıraladı: "**Haber için gittiğim bir yürüyüşte çalıştığım derginin şapkasını takmak, işkencede katledilen İbrahim Kaypakkaya'nın anmasında fotoğraf çekmek ve çalıştığım gazetemize haberini yapmak...**"

"Biz gerçekten gülüyoruz bunlara. Yasal bir derginin şapkasını takmak ve onun için haber yapmak bizleri örgüt üyesi yapmaya yetiyor 'ileri demokrasilerde!'" diyerek suçlamalara tepki gösteren Uysal, tutuklandıktan sonra "cadı avı"nın sürdüğünü öğrendiklerini belirtiyor ve ekliyor, "**Yine eylemlere katılan ve katledilen 4 kişiden biri olan Ethem Sarısülük'ü vuran polisin salıverildiğini (duyduk)...**" "**Süreç nasıl sonuçlanır bilmiyoruz**" diyerek mektubunu sürdüren Uysal, "**Ancak şunu biliyoruz ki, bu tür saldırılardan daha önce de yılmadık, bundan sonra da yılmayacağız. Toplumsal muhalefet tüm bunlara pabuç bırakmayacaktır. Bizler, yaşamı haksızlıklara karşı mücadele ile anlamlandırmaktan vazgeçmeyeceğiz**" diyerek direnişlerine hapishanede de devam ettiklerini/edeceklerini belirtti.

"Çapulcunun yolu mapustan geçer"

H. Merkezi: Kubilay İyit; 20 Haziran'da İzmir Gündoğdu Meydanı'nda direniş çadırlarına yönelik baskın sırasında gözaltına alınarak tutuklandı ve Kırıklar 1 Nolu F Tipi Hapishane'ye götürüldü. Ring aracıyla sınavına girmek için okuluna götürüldü. Okurumuz İyit'in hapishaneden gönderdiği mektubu yayımlıyoruz.

"Merhaba arkadaşlar,

Hepinizin, bildiği, büyük bir ihtimalle de etkin bir şekilde katıldığı son yılların en popüler olayı olan Gezi Parkı protestolarına katıldığım için fikrim sorulmadan A, B, C diye bir örgütle ilişkilendirilerek hukuksuzca tutuklandım. Mahsuru yok, dışarıdaki çapulculuğuma içerde de devam ediyorum. Diğer arkadaşlar gibi... Bu fakülteden (DEÜ, GSF) mezun oldum. Sanatçı olamadım, zaten sanatçılığı olağanüstü bir yeti olarak da görmedim. Müzikle ilgilendim ve müziğimi öncelikle kendim için yaptım. Lisanstan arkadaşların mezuniyet günümüş bugün. Ben de final sınavına gireceğim günün sabahı 20 Haziran'da evim basılarak gözaltına alındım ve 13 arkadaşla tutuklandım. Mezuniyet töreninde bütünleme sınavının olması güzel bir tesadüf.

Şimdi mahpusum. Tüm ötekiliklerime bir yenisini daha ekledim ve adımı 'Çapulcu'ya çıkardım. Çapulcunun yolu mapustan geçiyor. Bizi neredeyse iktidarı alaşağı etmekle suçlayacaklar. Gözlerinin önünde yaşanan olayın niteliğini bile anlamaktan uzaklar. İktidarları onların olsun, biz parkları istiyoruz. Biz özgürlüğü istiyoruz. Onlara benzemek gibi bir derdimiz yok.

Hukuksuzca tutuklandık, delilleri karartacağımız ve kaçacağımız sanılıyor. Neden kaçalım, bu ülke bizim, dış mihrakların arkasına sığınan onlar. Onlar kaçsın. Ali İsmail'i dün kaybettik Eskişehir'de. O genç ve küçük bedeninin altında ezilecekler. İsmail'i biz içerdekiler unutmadık, onu sevgiyle anıyoruz. TMMOB ve Taksim Dayanışması'nın da yanındayız."

Lice'de Medeni adına kütüphane

Amed Lice'ye bağlı Kayacık köyünde askerin 28 Haziran'da karakol yapılmasını protesto ettiği için katlettiği Medeni Yıldırım için internet üzerinden "**Kalekol Değil Kütüphane**" şiarıyla bir kampanya başlatıldı. Konu ile ilgili **Kalekol Değil Kütüphane Projesi İnişyatifi** adına yapılan açıklamada sosyal medya üzerinden örgütlenen projeye birçok yayınevi de destek olacağını açıklandı. Açıklama-

da "**Projenin, mimari ve teknik işlerini de gönüllü inşaat şirketleri, mimar ve mühendisler üstlendi. Lice Belediyesi de kendi üzerine düşeni yaparak kütüphane için gerekli olan araziye tahsis etti. Bir işadamı ise kütüphane için toplanılacak kitapların gönderim masraflarını üstlendi**" denildi.

"Bu çalışma her ne kadar sadece bir kütüphane projesi olarak görülse de aslında bir kütüphaneden çok daha öte, asimilasyon, işgal ve sömürü politikalarına karşı siyasi bir yanıt anlamı da taşımaktadır" vurgusu yapılan açıklamada, projenin amacı şöyle belirtildi: "**Proje, Kürdistan coğrafyasında artık insanların karakol/kalekol istemediklerinin apaçık tezahürüdür. Genç ve çocuklarımızı hedef alan ve son dönemde**

hayli yaygın olan fuhuş, uyuşturucu, bahis ve kapkaç tuzağını bir nebze de olsa engellemeyi, son olarak devletin katlettiği yüzlerce çocuğumuzdan sadece biri olan Medeni Yıldırım'ın adının faşist zihinlere kazınmasını ve bir kütüphane ile yaşatılmasını amaçlıyoruz!"

Gönderilecek kitapların Yusuf Yıldırım adına Aras Kargo Diyarbakır/Sur Şubesine alıcı ödemeli gönderilmesini isteyen inisiyatif, bu konuda duyarlılık beklediğini ifade etti.

ÇIKTI!

Kitaplarımıza Umut Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan ulaşabilirsiniz.

Gezi Parkı İsyanını tarihe taşıyacak bir eserle karşınızdayız. "**Taksim Meydan Okuması**"!

Partizan, bu sayısında Kaypakkaya konulu bir dosya ile karşınızda!

Mısır halkının özgürlük talebine DARBE!

Mursi'ye karşı gelişen halk hareketi- ne ve ardından ordunun darbesine sahne olan Mısır'daki gelişmeler, Türkiye'de yaşanmışçasına tartışılıyor. Tartışmaya dahil olmadan önce Mısır'daki gelişmelere kısaca bir göz atmak faydalı olacaktır.

Mısır, Hüsnü Mübarek'i deviren halk hareketinin başladığı günden bu yana bölge ve dünya gündeminden hiç düşmedi. Çünkü Mısır, oldukça karmaşık ilişkiler ağının, çıkar dalaşının yaşandığı bölgede kilit öneme sahip bir ülke. Mısır'daki her gelişmenin doğrudan bölge, buradaki güç dengeleri ve siyasal iklim üzerinden ciddi değişiklikleri tetikleme olasılığı vardır.

Mısır halkının isyanı Hüsnü Mübarek'i alaşağı etti ancak halk hareketi, Yüksek Askeri Konsey'in yönetime el koymasına engel olamadı. Bir yıl boyunca ülkeyi cuntayla yöneten ordu, akabinde ülkenin yeni yönetimini belirlemek üzere seçimlere gitti. Ancak Mısır halkı, yapılan seçimlerin demokratik olmadığı, ordunun Müslüman Kardeşler'le halkın iktidardan uzak tutulması konusunda anlaşığı gerekçesiyle seçimlere katılmadı. Yüzde 33'lük bir katılımı oyların yüzde 60'ını alan Müslüman Kardeşler adayı Muhammed Mursi, devlet başkanı oldu. Ülkenin demokratikleşmesine, hak ve özgürlüklerin gelişmesine yönelik gerici ittifak, iki klik arasındaki iktidar dalaşının bittiği anlamına gelmiyordu. Halkın yükselen isyanı, "laik ordu" ile muhafazakâr Mursi arasına sıkıştırıldı. Ancak direniş devam ediyordu. İşçi sınıfının sayısız grevi, memurların, kadınların, öğrencilerin ve toplumun çeşitli katmanlarından ezilenlerin mücadelesi giderek büyüdü.

Mursi'nin iktidarının birinci yıldönümünde biriken bu öfke sokağa çıktı ve 30 Haziran'da Mısır, dünya tarihinin gördüğü en büyük eylemlere sahne oldu. Gelişen hareket kuşku yok ki Mısır egemen sınıflarında, onlarla işbirliği halindeki emperyalistlerde büyük bir korku yarattı. Ordu harekete geçirildi. General El Sisi, darbeyi yığınların Mursi'ye yönelik öfkesiyle, ülkedeki kötü gidişatla ve kaosla gerçekleştirdi.

Darbe dünyada olduğu gibi ülkemizde de büyük tartışmalara sahne oldu.

"Tahrir'in provası Gezi'de yapıldı"

Tartışmaların en hararetli tarafı elbette AKP ve onun bir propaganda organı halindeki basın oldu. Darbeye "sert tepki" gösteren Erdoğan'ın, AKP cephesinin temel savunusu, Mursi'nin seçilmiş bir lider olduğu, halkın oylarıyla geldiği ve ancak hal-

kın oylarıyla gidebileceğiydi.

".. **Mursi taraftarları, ordu ve Mursi karşıtlarıyla çatıştırsa kan dökülür. Bunu tasvip etmeyiz. Ancak Mursi ve Mursi yanlıları, 'bu darbeyi içine sindirsin' demiyoruz. Mursi'yi iktidara getiren geniş kitlelerin kendi oyununa, kendi namusuna sahip çıkması gerekiyor**" sözleriyle darbeye tepki gösteren ve direniş çağrısı yapan AKP sözcüsü Hüseyin Çelik, demokratlık bayrağını kimseye kaptırmadı.

Askeri vesayete, darbelere karşı olmak, 12 Eylül darbecilerini yargılamak argümanlarını temel söylemi haline getiren bir parti için bu durum elbet doğaldı. Ancak Mursi'nin seçildiğini gören AKP, nasıl seçildiğine ise hiç değinmemeyi tercih etti. Halkın büyük bir çoğunluğunun katıldığı, Mübarek'i deviren hareketin temel dinamiklerinin kendini ifade edemediği, anti-demokratik bir seçim sistemi, AKP'nin kadrajına girmedi. Kaldı ki darbelere bunca karşı olan AKP, Yüksek Askeri Konsey işbaşına gelir gelmez onunla resmi ilişki geliştirmekten imtina etmedi. Mursi'nin ikinci bir Mübarek olmak adına yetkilerini artırması, halkın taleplerine kulaklarını tıkaması da AKP tarafından dillendirilmedi.

Müslüman Kardeşler'in (İhvan) başarısız olması, onların akıl hocası olmakla övünen bir hareket için bir övünç kaynağı olmasa gerektir. Tansiyonu kısmen düşse de Gezi direnişinin devam ettiği bir süreçte, tartışmanın tansiyonunu yükselten de İhvan ile AKP arasında kurulan benzerliktir. **"Tahrir'in provası Gezi'de yapıldı.", "Türkiye'de yapamadılar, Mısır'da başardılar.", "Erdoğan dik durarak, bir kez daha darbenin üs-**

tesinden geldi, Mursi başaramadı.", "Mısır'da Mursi, Türkiye'de Erdoğan hedefteydi." vb. sözler AKP'nin ruh halini de yeterince açıklıyor.

"Askeri vesayete" karşı verilen mücadele kapsamında kaldırıldığı iddia edilen EMASYA'da olağanüstü durumlarda askerin müdahale yetkisinin valilere bağlanması da AKP'nin Mursi'nin başına gelenlerden korktuğunun bir göstergesidir. AKP'de ifadesini bulan hakim sınıfların kliği bugün Kemalist söylemleri öne çıkan kliğe karşı ciddi bir üstünlük kazanmış olsa da zeminin çok kaygan olduğu Gezi direnişiyle bir kez daha açığa çıktı.

AKP, tam da Mısır'da yaşananın Türkiye'de başına gelmesinden, gelişen halk hareketini gerekçe gösteren ordunun darbe yapmasından endişe ediyor. Elbette bu korku demokratik hak ve özgürlüklerin yok edilmesi, halka yönelik katliamların gerçekleştirilmesinden değil iktidar dalaşında saf dışı bırakılma tehlikesinden kaynaklanmaktadır. Yoksa AKP'nin Gezi direnişi boyunca açığa çıktığı gibi, baskı, şiddet, gözaltı ve tutuklama; demokratik hak ve özgürlükler noktasında darbecilerden öz olarak bir farkı yoktur. Aslolan sistemin korunması ve sürekliliğidir. Faşist diktatörlük, yukarıdan aşağıya halka yönelik bir savaş aygıtı olarak inşa edilmiştir. Öte yandan böylesine "demokrasi havarisi" bir partinin Gezi direnişi sırasında orduyu isyanın bastırılmasında kullandığını da unutmamalı.

"Mursi uzlaşsaydı başına bu gelmezdi"

Darbe tartışmalarının diğer tarafında Ergenekoncuların avukatı olduğunu cihana ilan eden, AKP'yi devirmek

için darbe planları hazırlayan generalere göğsünü siper eden CHP ve çevresindeki bilumum ulusalcı, faşist cenah bulunmaktadır. Bu kesim de, objektifini sokağa çıkanlara çevirerek darbe gerçekliğine gözlerini kapatmaktadır.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun **"Mursi uzlaşsaydı başına bu gelmezdi.",** Kamer Genç'in **"İşte gördünüz Mursi ne duruma geldi. Onun da çevresinde çok polis vardı. Dolayısıyla hiçbiriniz kendinize güvenmeyin. Bu memlekette sizin aklınızın ermediği bazı gerçekler var"** sözleri CHP'nin tavrını özetlemektedir. TC'nin üzerinde şekillendiği CHP'nin başkaca bir şey söylemesi de garip olurdu. Orduyu, Kemalist devrimlerin koruyucusu, şeriata karşı güvencesi olarak gören bir yaklaşım için bu tavır son derece doğaldır. CHP, sistemin temel bir payandası olarak halkın gücüne hiçbir zaman inanmadı. AKP'den kurtuluşu ordunun yönetime "halk adına el koyması"nda gördü, bunun açıkça propagandasını yaptı. "İktidar"daki bir CHP'nin, işçi sınıfı ve çeşitli milliyet ve emekçilere baskı, sömürü ve zulüm getiren sistemin temel kodları, emperyalistlere göbekten bağımlı yarı-sömürge yapı ve feodal zorbalıktan rahatsızlık duymayacağı aşikârdır.

Tahrir'de toplanan devrimcilerin **"Ne şeriat ne darbe"** sloganları, gelişmelere yönelik doğru bakış açısını yansıtmaktadır. Darbe esas olarak halkın gelişen öfkesinden sistemi korumak adına yapılmıştır. Ve halkın isyanını hedeflemektedir. İşçi sınıfı ve emekçi yığınların hâkim sınıfların iki kliği dışında ikinci bir yolu vardır: kendi iktidatlarını kurmak!

Darphane'de işçiler grevde

İstanbul: Darphane ve Damga Matbaası'nda 25 yıl aradan sonra toplu iş sözleşmesinde (TİS) anlaşma sağlanamadığı için işçiler greve çıktı. Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı'na bağlı Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü'nde altın, madeni para, pasaport, nüfus cüzdanları üretiliyor. 257 işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmesinde anlaşmaya varılamadı, işçiler buna karşı bir duruş sergiledi ve darphanede bir çadır kurarak greve çıktı. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak darphanede yaşanan tüm bu haksızlığa karşı mücadeleyi grevle büyüten işçilerle bir röportaj gerçekleştirdik.

"Grevden kazanım elde etmeden gitmiyoruz"

Kartal- Öncelikle grevden önceki süreci özetler misiniz?

Barış Kalyon (Damga Matbaa işyeri temsilcisi): 2013'ün ilk ayında sözleşme sürecimiz başladı. Bizler Türk-İş'in verdiği zammın dışında gerek idari gerek ücret maddeleriyle

alakalı Hazine Müsteşarlığı'yla Darphane Müdürlüğü olarak sözleşmeler yaptık. Tabii bizler sendikaya bağlı olduğumuz için sözleşmeler sendika yoluyla yapıldı. Ben bizzat bu sözleşme görüşmelerinde bulundum. Bizler işyerinde çıkan pek çok sıkıntı ile ilgili daha derdimizi anlatmadan Kamu-İş her zamanki gibi masadan kalkma tehdidinde bulundu ve bu tehditlerinden kaynaklı bize söz hakkı kalmadı, bir süre sonra görüşmelerden çekildi.

15 gün boyunca da hiç görüşme talebinde bulunmadı. 60 günlük arabulucu süresinde de Kamu-İş hiçbir şey yapmamış oldu. Daha sonra bizler Basın-İş öncülüğünde 17 Haziran tarihinde önce Darphane Genel Müdürlük binasında sonra Damga Matbaa ek hizmet binasında grev kararımızı astık. Sonra 60 günlük ek süre dolmadan 8 Temmuz günü grevi başlatma kararı aldık. Bunlar greve giden sürecimiz ama daha grev başlamadan önce Genel Müdür Sadettin Parmaksız'ın içerdeki basıklarından söz etmek gerekir. Yani Parmaksız'ın diktatör eğilimleri, despotik yönetimi ile birlikte zaten işçilerin ücretlerini az alması, ekonomik sıkıntıların dışında pek çok baskı söz konusuydu. İşçilerin sabit bir çalışma yeri yok burada, minavereli çalışma var. İnsanların 3 gün başka yerde, 5 başka yerde çalışmak zorunda bırakılıyor. Bunun gibi onlarca sıkıntıdan bahsedebilirim sizlere.

- Grev süreci nasıl devam ediyor?

- İşveren grev sürecinde de boş durmuyor tabii. Şimdi kendisine biat eden 20 işçi var, greve katılmayan işçilerden, bunları kullanıyor. Bunlar zaten grevi kıracaklardı. Greve gelince, grev gayet iyi gidiyor. Akşamları özellikle bayram yerine dönüyor burası. Her gün inancımız daha fazla artıyor, bizler biliyoruz ki dik durmadan, bedel ödemededen hiçbir şey kazanılmaz. Bizler Darphane Damga Matbaa işçileri olarak bu onurlu mücadelemizde işçilere şu çağırıyor yapıyoruz, bizlere destek verin. Bu süreç aynı zamanda çok zor bir süreç, 88'den bu yana ikinci grev deneyimimiz çünkü. Birçok arkadaş ilk defa greve çıkmış oldu. Başımıza ilk defa böyle bir olay geldi. Benim de ilk deneyimim. Açıkça itiraf edeyim, kaygılanıyordum. Arkadaşlarda gördüğüm endişe şuydu, acaba başarabilir miyiz? Ama bu eylem başladıktan sonra endişelerimizin hiçbiri kalmadı. Buradaki coşkudan kaynaklı olacak inanın sanki bu olayı yüzlerce kez yaşamışız gibi hissediyoruz.

- Darphanede bir grev başladı. Üstelik darphanedeki tüm işleri etkileyen bir grev, bizlere grevi anlatır mısınız?

Ali Şimşek (Darphane): Ben 15 senedir Darphane'de çalışıyorum. Burada çalışma koşulları çok ağır. Bizler de bu koşullara karşı çıkmak ve bu duruma boyun eğmemek için haklı taleplerimizi savunarak greve çıktık. Şu anda grevimizin 2. günündeyiz. Biz aslında çalışırken işverenle çok kez konuşmayı denedik, fakat her defasında bizleri geri çevirdi. Bizler de Darphane ve Damga Matbaa olarak 8 Temmuz saat 2.00'de işverenin taleplerimizi kabul etmemesi üzerine greve çıktık. Grev toplam 250 kişi çıktık. Şu anda darphanede çalışacak işçi yok. Üretim durdu, çünkü çalışanların hepsi grevde.

- Talepleriniz neler?

- İlk önce insanca yaşanabilir bir ücret talep ediyoruz. Buradaki işçilerin tamamı 1.500 TL gibi bir ücretle çalışıyor. Bizler bu ücretin artırılmasını istiyoruz. İstedığımız rakam bu sektöre göre çok fazla bir rakam değil, biz bunu biliyoruz. Türkiye için "ekonomisi büyüyor", "gelişiyor" diyorlar. Peki bu gelişimede bizler üretirken büyük bir rol oynuyorsak, neden kazanan olmuyoruz anlamıyorum.

Bizim sorunumuz insanca yaşanabilir yaşam şartları. Malum 4 kişilik bir ailenin geçiminin 3.200 TL olduğu bir ortamda bizler bunun yarısıyla geçinmek zorundayız. Bu da çok zor oluyor. Bir diğer talebimiz burada sosyal ortamla işi içe olacağımız bir yaşam istiyoruz. Çünkü bizler içerde bütün gün makinenin sesinden kaynaklı kulak rahatsızlığı yaşıyoruz. Dışarı çıkıp oturacağımız bir kafe tarzı bir yerin olmasını istiyoruz.

- Makine sesinden rahatsız olduğunuzu belirttiniz. İçerde sizi rahatsız edecek başka kullarlar uygulanıyor mu?

- Evet, bunlardan biri de

sabah işe gelirken aranmamız. Bizler her sabah içeri girerken ve aralarda sürekli aranıyoruz. Bu bizi çok rahatsız ediyor. Kendimizi hırsız gibi hissediyoruz. Sürekli aranıyoruz ve cihazdan geçiriliyor. Sanki içerden bir şey çalıyormuşuz gibi. Altını zaten biz üretiyoruz. Bundan kaynaklı bu işyerinde işçiye güven yok. Halbuki hepimiz burada 10 seneyi aşkındır çalışıyoruz ve asla bir şeyi ellememiştir. Bir diğer mesele de herkes her işi yapmaya zorlanıyor.

- Bu tür yerlerde devlet, işçinin sağlığına dikkat ettiğini söyler genelde. Sizce işçi sağlığı önemseniyor mu?

- Tabii ki hayır. Bizler burada altın tozunun içinde çalışmaktayız, maskelerimiz çok kötü, sürekli hastalananlar var aramızda.

- Ortalama ne kadar sürede muayene ediliyorsunuz?

- Senede 1 muayene oluyoruz. Yani 1 sene içimizde biriken birikiyor. İşçi sağlığı bu kadar önemseniyor yani. Grev çıkma nedenleriniz ve taleplerinizi kısaca sıralarsak; insanca yaşam ve çalışma koşulları, ücretlerimizin artması, işçi sağlığı ve güvenliğine daha fazla önem verilmesi, arama vb. baskı yöntemlerinin kalkması, sendikamızın daha fazla söz sahibi olması. Taleplerimiz kabul edilmediği sürece süreci sonuna kadar gö-

Kadınlara "ince" arama yöntemi

- Bu grev sürecinin içerisinde olmanın zorlukları neler?

Ayten Ergenç (Darphane): Aslında burada yaşamadan anlamak ve bizim de anlatmamız çok zor. Bizler gerçekten zor şartlar altında çalışıyoruz. Hem şartlar kötü bununla birlikte bizlere verilen ücret bunu karşılamamakta. Bizler ücretlerimizin artırılmasını, iş yerinin patronun iş yeri değil de bizim yaşayabileceğimiz bir alan olmasını istiyoruz. Mesela burada bizler sabah içeri geldiğimiz zaman güvenlik gereği aranıyoruz. Fakat kadınlar bir de farklı olarak iç çamaşırına kadar aranıyor. İç çamaşırımızda bulunan materyalleri bile söktürüyorlar. Toka vb. eşyaları çıkartıyorlar. Çok saçma ama böyle zor şartlar altında çalışmaktayız.

"Biz daha iyi bir yaşamı hak ediyoruz"

- Biraz darphanedeki işinizden ve sizi greve iten sebeplerde bahseder misiniz?

Orhan Şengül (Darphane): Ben altın basım ustasıyım. Aldığımız para bize yetmiyor. Bunları anlatmaya çalışıyoruz işverene fakat anlamıyor. Darphanede herkes her yerde çalışabiliyor. Hâlbuki bu çok tehlikeli, çünkü işi bilmiyor olabilir. Bunu bilmeyen biri yaralanabilir. Ama bunu umursamıyor patron, "hep üretin" diyor. Sürekli üstümüzde psikolojik baskı var ve "daha hızlı, daha çabuk yapın" diyerek bizleri psikolojik olarak da yıpratıyor. İnsanlar hakkı için mücadele eder. Bizim hakkımız daha iyi bir yaşam ve çalışma koşulları; biz bunu hak ediyoruz ve bunu için mücadele ediyoruz.

- Darphanede sizi greve götüren koşullardan bahsedebilir misiniz?

Cemal Temir (Darphane): Düzenli çalışma koşulları yok Darphanede. Herkes her yerde çalışıyor. İşte bundan kaynaklı çeşitli meslek hastalıkları oluşuyor işçilerde. Bunun önlemi alınmıyor.

Tekstil işçileri greve gidiyor

H. Merkezi: Tekstil iş kolunda örgütlü bulunan ve 55 bine yakın üyesiyle Türkiye'nin 2. büyük sendikası olan **TEKSİF** ile patron örgütü **Türkiye Tekstil Sanayi İşverenleri Sendikası** arasında süren Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinden anlaşma çıkmaması üzerine 3 Temmuz günü TEKSİF yaptığı basın toplantısı ile greve gideceğini duyurdu.

Türk-İş 1. Bölge Temsilciliğinde gerçekleşen basın toplantısında konuşan TEKSİF Genel Başkanı **Nazmi Irgat**, 30 işyeri ve işletmede 12 bin işçiyi kapsayan görüşmelerde kendilerinin anlaşmadan yana olmalarına rağmen patronun uzlaşmadan uzak tavrının grev sürecine götürdüğünü ve bu durumun sorumlusunun patronlar olduğunu belirtti. Tekstil işçilerinin yoksulluk sınırının altında yaşadığına dikkat çeken Irgat, *"Şimdi fedakarlık sırası işverenlerdedir"* dedi.

"Fabrika patronları daralma adı altında 3'er, 5'er kişilik gruplar halinde işçi çıkarmaya başladı ve bizler bunu temsilcilere, sendika şubesine taşıdık. Ancak sendika giriş çıkışlara karışamayacaklarını, bunun patronun elinde olduğunu söyledi."

Irgat, 3 Temmuz günü itibarıyla işyerlerine grev kararının asılmaya başladığını söyledi. En kısa zamanda grev eylemlerinin örgütlenmesi için çalışmaların başlayacağını belirten Irgat, bölge toplantılarına hız verdiklerini ve 60 gün içerisinde grev kararının uygulamaya konulacağını vurguladı. Irgat, son olarak sorumluluğun patronlarda olduğunu belirtti ve *"Çalışma barışı onların elindedir"* dedi.

Kartal: Bugünlerde Tuzla Deri Sanayi ve birçok yerde lokal düzeyde işten çıkarmalara karşı direniş başlatan işçiler söz konusu.

İşte bunlardan biri de Tuzla'da Rimaks fabrikasında Tekstif sendikasına üye **Hıdır Öz-kara**... O, yaklaşık 20 gün fabrika önünde haksız yer işten çıkarılmasına karşı direndi. Çalıştığı fabrikada Tekstif Sendikası'na üye olan Öz-kara ile yaptığımız sohbet sırasında hem fabrikada yaşananlar, patronların dayatmaları hem sarı sendikacılığın somut örnekleri üzerine konuşma fırsatı bulduk.

Öz-kara'dan, önce fabrikadaki atmosferi anlatmasını istedik, bin ah işittik desek yeridir. Öz-kara, işe girdiği dönemde fabrikanın oldukça karışık olduğunu söyleyerek, *"hemen her bölümde pek çok sorun vardı, havalandırma yoktu, reçine bölümünde kilmaların çalışmaması gibi bir dizi sorun vardı"* diyerek devam etti.

rek teşhir edeceklerini duyurdu.

İşçiler 9 Temmuz'dan itibaren oturma ve ses çıkarma eylemlerine başladı. Her gün saat 07.00'de, 12.00 ile 15.00 arasında hastane önünde eylem yapıyorlar, aynı zamanda bildirimlerle hastane yönetimini teşhir ediyorlar. Hastane çalışanları alkışlarla direniş

Sağlık işçileri direnişte

H. Merkezi: İzmir'de Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi işçileri direnişe başladı. Firma değişikliği bahane edilerek işten çıkarılan 18 işçi Dev Sağlık-İş ve SES öncülüğünde direnişe başladı.

Hastane önünde direnişe geçen işçiler hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkarılmalarına tepki göstererek iki işçinin raporluyken, bir işçinin emekliliğine 11 gün kala çıkarılmasını hastane önünde direne-

geçen işçilere destek oldu. Hastane yönetimi ile görüşen sendika, yönetimin işten çıkarmalarla bir ilgisi olmadığını iddia ettiğini dile getirdi.

Sendikanın 1 Mayıs, 8 Mart gibi günlerde işçilerin taleplerine göre değil, daha geri faaliyetler yürüttüğünü dile getiren Öz-kara fabrikada bir dönem bir işçi komitesi kurulduğunu, komitenin işçilerin seçtikleri kişilerden oluştuğunu ancak bir süre sonra ise dağıldığını ve bunun nedeninin de sendika olduğunu şu sözlerle aktardı; *"Fabrika patronları daralma adı altında 3'er, 5'er kişilik gruplar halinde işçi çıkarmaya başladı ve bizler bunu temsilcilere, sendika şubesine taşıdık. Ancak sendika giriş çıkışlara karışamayacaklarını, bunun patronun elinde olduğunu söyledi. Sonra zaten komite de işçilere sorulmadan dağıtılmıştı."*

Öz-kara, fabrikanın daha önce toplamda 30'a yakın işçi çıkardığını, işçilerin sendikanın olumsuz tavrına rağmen direniş başlattığını ve 1 yıl önce başlattıkları direnişle 8 işçinin işe geri alındığını söyleyerek çıkarılan işçilerin çoğunun sendikal olduğunu dile getirdi. Sendikanın olumsuz tutumunun kendi sürecinde de devam ettiğini belirtti.

Öz-kara *"ben içeri böyle kaynarken hastanede kanser tedavisi gören ve yaşamını yitiren bir akrabamın cenaze işleri için 3 gün işe gitmedim ve bunu fabrikaya bildirdim yani izin al-dım aslında. Ama işe gittiğimde önce savunma istediler, daha sonra zaten iş hakkımın tek taraflı tazminat-sız feshedildiğini söyleyerek beni işten çıkardılar"* diyerek fabrikanın haksız yere kendisini işten çıkardığını dile getirdi. Öz-kara sendikaya *"rağmen"* 20 gün fabrika önünde direndikten sonra hakkını hukuksal yollarla aramaya devam ettiğini, fabrika önündeki direnişi bitirdiğini sözlerine ekledi. Öz-kara işçilerin birlik olması halinde patronlarla ve sendikal bürokrasiyle mücadele edebileceklerini dile getirerek işçilerin daha fazla birliğine, dayanışmaya içinde olmaya ihtiyaç olduğunu belirtti.

Hamsi festivaline saldırı

H. Merkezi: Arhavam.net tarafından her yıl düzenlenen "Hamsili Ekmek ve Laz Böreği Festivali" bu yıl Çifte Köprü'de yapıldı. Gece vakti festivalin yapılacağı alana giren bir grup

saldırgan festival alanını darmadağın etti. Ancak bu saldırı festivali engelleyemedi.

Arhavam.net tarafından her yıl Güngören köyünde düzenlenen "Hamsili Ekmek ve Laz Böreği Festivali"nin bu yıl, "Kamilet Vadisinde HES istemiyoruz" sloganıyla Çifte Köprü'de yapılma kararı alınmış,

tüm hazırlıklar tamamlanmıştı. Ancak festivalin burada yapılmasına engel olmak isteyen bir grup saldırıgan 6 Temmuz gecesi festival sahnesini paramparça etti.

Ancak sahneyi yenileyen festival katılımcıları tüm saldırılarına rağmen 7-8 Temmuz tarihlerinde festivali gerçekleştirdi.

Pazarcular domates ve biberi yere döktü

Mersin: Mersin'in Merkez Akdeniz ilçesi Gündoğdu Mahallesi sınırları içerisinde bulunan 5. Bölge Semt Pazarı esnafı, 10 yıldır tüm evraklarının olmasına rağmen kendilerine bağlı buldukları Pazar Esnaf Odası ve Akdeniz Belediyesi tarafından yer tahsis edilmediğini belirterek bu durumu protesto etti. Zabıtalardan izin vermemesi üzerine yaşanan gerginlik üzerine semt esnafı satmak için getirdiği domates ve biberi yere attıktan sonra kendi aracı ile üzerinden geçti.

Semt pazar esnafı **Kadir Demir:** "10 yıldır tüm resmi evraklarımızı tamamlamamıza rağmen Akdeniz Belediyesi ve bağlı bulunduğumuz Semt Pazarı Esnaf Odası bize bu rezilliği çektiyor. Belediye bize üretim bölgesi olan Kazanlı vb. yerleri verdi. Biz buraya pazarlarımızı açtığımız zaman siftah etmeden tezgâhlarımızı tekrar kapatıyoruz. Çünkü üretim yerinde kimse bizden mal almıyor aksine bize mal satıyorlar" dedi. Kendilerinin Akdeniz Belediyesi ve Semt Pazarı Esnaf Odası tarafından 10 yıldır oyalandığını söyleyen Demir, bir an önce bu meselenin çözülmesini istediklerini söyledi.

Girdi maliyetlerinde yükseliş, üretici için ölüm demek!

Tarımsal üretimden bahsederken çoğu zaman emperyalist politikalarından, bu politikaların yarattığı ve yaratacağı sonuçlardan bahsediyoruz. Bu bağlamda birçok sorundan bahsedilebilir. Ancak bunun yanında üretici köylünün en çok yakındığı konulardan biri olan yüksek girdi sorunu üzerinde de durmakta fayda var.

Ürettikçe zarar eden köylü, girdi fiyatlarındaki artış nedeniyle artık üretmiyor. Bu nedenle, Türkiye birçok tarım ürününü ithal ederken ülkenin yaklaşık 3 milyon hektar arazisi boş duruyor. Bu tablo karşısında Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı başta olmak üzere kendini üretici köylü örgütü olarak adlandıran TZOB dahi köylüleri hedef alarak üretmedikleri için suçluyor, tembellikle itham ediyorlar.

Ekonomik gücü ne olursa olsun üretici açısından ürün girdi fiyatları önemli bir yerde duruyor. Çünkü ürün girdileri üretmenin kistasıdır. Tarlayı sürmek için traktör lazım ve traktöre de mazot. Mazotun fiyatı sürekli artıyorsa ve üretilen ürünün fiyatı aynı oranda artmıyorsa üreticinin o işten para kazanması mümkün değil. Zararına üretimi sürdürmeyeceğine göre de bir süre sonra üretimden vazgeçiyor. Bugün Türkiye tarımında yaşanan en kaygı verici

mesele budur.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın verilerine göre, 2002 yılında mazotun litresi ortalama 1 lira 9 kuruş iken, bugün 4 liranın üzerinde. Bu dönemde mazot fiyatındaki artış oranı yüzde 279. Ancak tüm bunların karşısında ürün fiyatlarında 2002-2013 döneminde yüzde 279 oranında bir artış söz konusu değil. Ancak ürünü para etmediği için her yıl zarar eden, tefeci ve tüccarın eline düşen üretici sayısında bir artış söz konusu.

Hal böyle olunca bakanlığın savunması da belli. "Üretici girdi desteği bekliyor"... Evet, üreticiye her yıl saçma sapan rakamlarla tarımsal destek fiyatları açıklanıyor. Ancak bu fiyatların üreticinin ihtiyacını karşıladığını söylemek doğru olmaz. Verilen destek devrede kulak kalıyor. Kaldı ki, destekler bir yıl gecikmeyle ödeniyor. Üreticilerin bir bölümü de destek için başvuruda dahi bulunmuyor. Ayrıca 2011'de devreye sokulan ÇKS (Çiftçi Kayıt Sistemi) ile üreticilerin büyük bir bölümü (başta küçük üreticiler) bu destekten yararlanamıyor. Ayrıca mazot özel tüketim vergisinden muaf tutulmuyor. Mazota katma değer vergisi uygulanıyor, onun üzerinden özel tüketim vergisi alınıyor. Yani verginin de vergisi alınıyor.

Bir başka önemli tarımsal girdi de **kimyasal gübre**.

Gübre fiyatındaki artış da mazottan az değil. 2002 yılında tonu 237 lira olan ÜRE'nin fiyatı 2013'te 1049 lira oldu. DAP gübresinin tonu 354 liradan 1262 liraya fırladı. Yüzde 33 A.N gübresinin tonu 2002'de 193 lira iken şimdi 885 lira. Diğer gübre çeşitlerinde de aynı oranlarda artış var. Tarımda büyümeden bahseden hükümet ve ilgili bakanlık gerçekleri çarpıtmanın derdinde.

Diğer temel girdilerde de

benzer tablolar var. İlacın, tohumun fiyatında da büyük artış var. Bu artışın da birçok nedeni bulunuyor. Hayvancılıkta yem fiyatlarının son 10 yılda yüzde 200'ün üzerinde arttığı yapılan araştırmalar sonucu kendini gösteriyor.

Gübre üreticilerine göre hammadde dışarıdan ithal ediliyor. Döviz endeksli maliyetlerden kaynaklı fiyat artışları normal! Yem üreticisi için de keza aynı gerekçeler geçerli. Soya, mısır, küspe ve daha birçok yem hammadde dışarıdan alınıyor. Bu tabloya göre herkesin kendisine göre haklı bir gerekçesi var. Fakat **üreticiye gelince gerekçeler tükeniyor**. Üreticinin binbir zahmetle ürettiği ürünün fiyatı yerinde sayıyor. Üreticiden hem dünyanın en pahalı girdileri ile üretim yapması isteniyor hem de ürettiği ürünü dünyanın en ucuz fiyatından satması bekleniyor. Üreticinin ürününün fiyatını belirleme hakkına sahip olmaması ve örgütlenememesi nedeniyle üreticiler adına başkaları karar veriyor. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ürünlerin fiyatlarını düşürürken mevcut tasarruflarına övgüler diyor. Bunun propagandasını yapıyor. Ancak aynı düşüş girdilerde sağlanmıyor. Öyle ki bu tablo bir tehlikenin de çağrısını yapıyor. Girdi maliyetleri nedeniyle üretim yapamayacak duruma gelen üretici, borçları karşılığında tarla ve bahçelerini satışa çıkarıyor, imara açıyor. Bu durumda üretimin olmadığı bir durumda tüketim için tarımda ithalata ağırlık verilecektir. Bu da ülkemiz emekçileri açısından daha fazla açlık ve sömürü anlamına geliyor.

İstanbul: Patronları **Ümit Somuncu** ve oğlu **Mustafa Umut Somuncu**'nun kendilerine ödemediği maaşları, kıdem ve ihbar tazminatlarını alabilmek için aylardır mücadele eden ve 28 Haziran'da fabrikayı işgal edip, 30 Haziran'da açlık grevine başlayan Kazova Tekstil işçilerinin onurlu mücadelesine sanatçılar da destek verdi.

8 Temmuz günü açlık grevlerinin 9. gününde Kazova Tekstil işçilerini tiyatro sanatçısı **Mehmet Esatoğlu** ziyaret etti. 3-4 saatlik ziyareti süresince direniş üzerine sohbet edildi. 9 Temmuz Salı günü ise açlık grevlerinin 10. gününde sanatçı **Erdal Bayrakoğlu** ve şair **İbrahim Karaca** ziyaret etti.

Ekonomik gücü ne olursa olsun üretici açısından ürün girdi fiyatları önemli bir yerde duruyor. Çünkü ürün girdileri üretmenin kistasıdır. Tarlayı sürmek için traktör lazım ve traktöre de mazot. Mazotun fiyatı sürekli artıyorsa ve üretilen ürünün fiyatı aynı oranda artmıyorsa üreticinin o işten para kazanması mümkün değil.

Sanatçılardan Kazova'ya destek

“Devrim için ileri atılmak gerekir!”

Türkiye Komünist Partisi-Marksist Leninist'e bağlı Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu Dersim Bölge Siyasi Komiseri ile yapılan ve elimize e-mail yoluyla ulaşan röportajı haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz.

- 2012 faaliyetinizi nasıl değerlendiriyorsunuz? Önünüze koyduğunuz hedeflere ulaşabildiğinizi düşünüyor musunuz?

- Geçmiş faaliyet dönemi bizim açımızdan öncelikle yaraları sarma ve daha ileriye doğru adım atma dönemiydi. Bu konuda belli düzeyde bir yoğunlaşma ve buna bağlı olarak kimi başarılar sağladığımızı söylemeliyiz. Ancak yeterli bir düzeye çıktığımızı söylemek için henüz erkendir. **Her zaman için yapılması gereken, atılan adımları doğru bir tahlilden geçirmek ve edinilen deneyimi yeni pratiklerle ileriye taşımaktır.**

Bir önceki kış dönemi bizim açımızdan 2 Şubat sonrası sürecin açığa çıkardığı veya belirginleştirdiği eksiklikleri ve daha önemlisi nedenlerini **çözümlemek** ve **gidermek** açısından oldukça verimli geçmişti. Hatırlanacağı gibi esas yoğunlaşma alanımız ideolojik temeldi ve biz bundan dolayı mümkün olduğunca kapsamlı bir eleştiri-özeleştiri süreci işlettik. Genel olarak örgütsel sürecimizi ve savaş pratiğimizi değerlendirmeye tabi tuttuk. Bu süreç gerekliydi. Gerekliydi çünkü savaşa dair görevlerimizi yeterince yerine getiremiyorsak öncelikle ideolojik bir hesaplaşma gerekir; bizi kitlelerden uzaklaştıran, düşman karşısında etkin bir güç haline gelmemizin önünde engel olan ve nihayetinde doğru bir örgütsel şekillenişin gelişmesini sekteye uğratan her türden anlayışın bertaraf edilmesi gerekir.

Ancak ideolojik bir hesaplaşma dediğimizde bu salt teorik ya da söylem düzeyinde bir hesaplaşma olarak anlaşılmalıdır. Teori ya da başka bir deyişle bilinç gereklidir ancak onu pratikte keskinleştirmek gerekir; derinleşmesinin yolu bu sayede açılabilir.

Bu anlayışla pratiğe yöneldik ve bizim için esas yoğunlaşma alanını askeri pratikler oluşturuyordu. Bunun yanında etkin bir kitle faaliyeti sürdürmek ve elbette bu görevlere uygun olarak örgütsel gücü hazırlamak ve düzenli bir savaş gücü haline getirmek... 2012 faaliyetinin bu yoğunlaşma alanlarında belli adımlar attığımızı düşünüyoruz. Atılan pratik adımlar özellikle askeri anlamda halkımızın da bilgisi dahilindedir.

Pratiğimiz oranında tartışmalarımızı derinleştirme olanağına kavuştüğümüzü söylemek gerekir. İlk olarak, dün düşmana yönelme -ya da yeterince yönelememe- bir sorun olarak gündemimizdeydi, bugün ise sorunu tartışma düzeyimiz farklılaşmıştır, nasıl daha etkin yöneleceğimizi tartışıyoruz. Bu anlamda eylemlerimizin yarıttığı deneyimi açığa çıkarmaya,

Her zaman için yapılması gereken, atılan adımları doğru bir tahlilden geçirmek ve edinilen deneyimi yeni pratiklerle ileriye taşımaktır.

düşmanı tanıma düzeyimizi yükseltmeye ve gerilla savaşına dair kavramlarımızı daha nitelikli bir hale getirmeye çalışıyoruz. Bunun için sadece her eylemimizin ayrıntılı bir değerlendirmesini yapmakla yetinmiyoruz, çeşitli eylemlerde ortaya çıkan ortak olumlu ve olumsuz yanları, eylem girişimlerimizi ve eyleme yoğunlaşmadan geçen zamanlarımızı, bütün bunların sonucunda açığa çıkan nedenleri tahlil etmeye çalışıyoruz. **Bir savaş örgütü yaratmak istiyoruz ve savaşa dair bilincin güçlü bir şekilde yaratılması bu noktada öncelikli koşuldur.** Bu ideolojik temeliyle birlikte kuşkusuz askeri bir yetkinleşme istiyor. Çıkardığımız dersler buna dairdir. Ve bir yasanın iyi kavranması gerektiğini düşünüyoruz, bilinç pratiğinin dışında gelişmeyecektir. Savaşmanın gerekliliğinden bahsetmek, bu konuda eğitim yapmak, buna dair istek duymak yetmez, istediğin yapabileme iradesine dönüşmesi, teorinin pratiğe uygulanması, düşmana yönelinmesi gerekir. Savaşı savarak öğrenmekten bunu anlıyoruz. Geçmiş dönem pratiklerinin çeşitli çaptaki eylemlerimizin ve buna dair yoğunlaşmalarımızın da bize katkısı bu zemindedir.

İkincisi kitle faaliyetinin daha derinden sorgulanmasıdır. Bu konuda üst düzeyde MLM bir bilinç yaratmak sadece gerilla alanının değil partimizin bir hedefidir. Bu durum her seferinde kuşkusuz daha çaplı bir sorgulamayı gerektiriyor. Çünkü sadece bir savaştan değil halk savaşından, bunun ülkemiz özgülünde sürdürülmesinden bahsediyoruz. Bu anlamıyla kitle faaliyetimizin genel bir A/P faaliyetinden ve savaş çağrısından öte gitmesi, gerillanın alışlageldik bir biçimde sadece halkın sorunlarını çözen bir güç olmaktan çıkıp kitleleri örgütleyen ve savaştıran bir irade haline gelmesi gerekir. Mao yoldaşın ortaya koyduğu ve partimizin savunup uygulamaya çalıştığı halk ordusu anlayışı buna dairdir. Çabalarımız bunu uygulamaya yöneliktir ve kat etmemiz gereken uzun bir mesafe olduğunu biliyoruz. **Ancak asıl olan mesafenin uzunluğu değil ne kadar hızlı yol aldığımızdır.**

Soruna böyle baktığımızda savaş

anlayışımızın kendisi askeri düzlemde içine alacak biçimde çok daha genişlemektedir. Ki savaşımıza rengini veren esas olgular da ancak bunun sonucunda açığa çıkarılabilir. Esas olgular derken onun sınıfsal zemininden ve kaynağını buradan alan halk iktidarı hedefinden bahsediyoruz. Halk savaşı, KP önderliğinde halkın savaşıdır ve sınıf mücadelesinin en yüksek biçimidir. **Soruna öncelikle sınıf savaşımı temelinde bakıyoruz ve devrim için kitlelerin rolünü bu merkezde kavrayışa çıkarmayı hedefliyoruz.** Kitle çalışmamızın var olan düzeyinin ve kapsama alanının yetersizliklerini de ancak bu düzlemde tespit edebileceğimizi düşünüyoruz. Elbette hedeflerimiz de buna dairdir.

Halkı, egemen sömürü sistemiyle yaşadığı çelişkiler etrafında, çeşitli mücadele biçimlerinde ve buna uygun örgütlenmelerle sınıf savaşımına seferber etmek, esas mücadele biçimini yani silahlı mücadeleyi bu merkezde yükseltmek, dolayısıyla onun bugünkü örgütlenme biçimi olan gerilla örgütlenmesini yine bu merkezde geliştirmek. Partimizin önderliğinde gelecekte bu süreç nihayetinde onun önderliği altında savaşan halk ordusunun da kitle faaliyetine dair görevlerini belirlemektedir. Bu anlayışın somuta uygulanması, geçen zaman içinde oluşan birikim ve deneyimin buna göre nasıl şekillendirileceği bizim açımızdan ayrıntılı incelenmesi ve yoğunlaşılması gereken bir konudur.

Diğer yandan bilincinde olduğumuz ya da pratiğimiz oranında giderek daha fazla bilince çıkardığımız görevlerin yerine getirilmesinde zamandan ve mekandan kopuk olmadığımız da açıktır; sınıf mücadelesi bizim dışımızda ve bizi de içine alarak sürmektedir. Süreçte partimizin yüz yüze olduğu görevler kapsamlıdır ve gerilla gücümüz de kendisini bu kapsama uygun olarak donatmak, örgütlemek ve görevlerine yoğunlaşmakla yükümlüdür. Politik, örgütsel ve askeri ayaklarıyla bahsini ettiğimiz yoğunlaşmanın çaplı olması gerektiği malumdur.

- Süreçte kapsamlı görevlerle yüz yüze olduğunuzu söylediniz. Bu süreci ve gerilla gücünüzün önüne çıkardığı görevleri nasıl

değerlendiriyorsunuz?

- İçinden geçilen sürece dair partimiz kapsamlı çözümlemelere sahiptir ve bunların bir kısmı kamuoyuyla da paylaşılmış bulunmaktadır. Dünyada sınıf mücadelesinin gelişim seyrinin ve bunun çeşitli sınıfsal konumlanış ve çatışmalarla ülkemiz özgülündeki yansımalarının iyi anlaşılması gerekir. Bir sınıf cephesinden, sınıf mücadelesinde konumlanıyoruz ve görevler ancak bu kapsamda değerlendirildiğinde ayağımızın bastığı zemini doğru tanıyabiliriz. Sağlıklı bir yürüyüş için bu gereklidir.

Öncelikle şunu hatırlatalım; 8. Parti Konferansımız **“dipten gelen dalgayı yüzeyde büyütme”** görevini ortaya koymuştu. Bu görev, emperyalist-kapitalist sistemin yaklaşan ekonomik krizinin öngörüsüne ve bunun yol açacağı muhtemel sonuçlara dairdi ve sonrasında yaşanan gelişmeler öngörülerin doğrulanması şeklindedir. Sürecin öne çıkan görünümü emperyalistler arasındaki çelişkilerin keskinleşmesi üzerinden oluşuyordu.

Ancak kriz süreci ve devamındaki gelişmeler, unutulmuş ve hesaba katılmayan veya doğru tabirle unutulmuş ve hesap dışı bırakılmak istenen bir gücü yani halk kitlelerini ön plana çıkardı. Dünyanın dört bir yanı bu gücün sahne almasıyla küçük ve büyük çaplı sarsıntılar geçirdi.

Emperyalistler bir kısım hesaplarında tadilatla gitmek zorunda kaldılar. Şairin dediği gibi “onlar ağır ellerini toprağa basıp doğruldukları zaman” yeryüzünün mızacı da değişmeye başladı. Sarsıntıyı en şiddetli Kuzey Afrika ve Ortadoğu coğrafyası hissetti ve yaşananlar sadece provadır. Büyük küçük patlamalarla mayalanan devrim iklimidir. Yolunu nasıl bulacağını, ileri ya da geri gidişleri nerede, ne zaman yaşayacağını koşullar ve elbette hareketin özel güçlerinin yetenekleri belirleyecektir. Ancak unutmamak gerekir tarihin tekerleği devamlı ileriye doğru hareket etmiş ve edecektir.

Krizin başlangıcından bu yana, durağanlaşmasını bir yana bırakalım ekonomik alandan siyasal alana sıçradığından dahası askeri alanda çatışmalara yol açtığından bahsetmek gerekir. Üstelik ekonomik kriz yeni olgularla derinleşmektedir. Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının silahlanma yarışları, füze kalkını projeleri hız kazanmış, rakip güçler arasında meydan okumalar daha yüksek perdeden duyulmuştur. Özcesi sınıf mücadelesinin akış hızı/debisi artmıştır. Farklı sınıfların süreçte konumlanışları, karışıklık ve ittifaklar halinde daha görünür bir hal almıştır. Birden çok çelişki bir arada ve ilişki halinde sürecin içindedir. Bugün çatışma merkezlerinden biri olan Suriye'nin sürecinin izlenmesi bile ne demek istediğimizi açıklar niteliktedir. **(Devam edecek)**

Gitti devletin 300 milyonu, geldi halkımın isyanı!

Yıllardır Kürdistan'da yaşanan imha ve katliam senaryosu yine tekrarlandı. "Çözüm" diye adlandırılan sürecin başlamasından beri devlet eliyle Kürdistan'ın geri kalan mayınsız topraklarında yürüttüğü karakol-kalekol yapımı bir can daha aldı. Topraklarında karakol yapılmaması için eylem yapan Lice halkına asker arkadan ateş ederek birçok yaralı ve **Medeni Yıldırım**'ın ölümüne neden olmuştu.

Her seferinde ölümlerle sınanmak istenen Kürt halkını "Çözüm Süreci" ile oyalamak elbette bir devlet zihniyetinin kendisidir. Devlet mekanizmasının halk üzerindeki etkisini, yapıp ettiklerini kendi penceresinden yansıttığı bir de medyası vardır. Bu medya Roboski'de sessiz kalan, Taksim Gezi isyanında belgesel izleten bir zihniyetle üç maymunu oynamaktadır her defasında. Yıldırım'ın ölümünde de Başbakan R. T. Erdoğan yaptığı açıklamada şunları söylemişti: "*Lice olayı da sıradan bir olay değil, dayandığı yer esrar, hintkenevirli olaydır. Kalekol, karakol, bunların hepsi hikâye*" diyerek medyasına nasıl yansıtacağına da örneğini verdi.

Medyasına işin nasıl yansıtacağını bildiren Erdoğan "*Biz çok karakol kaldırıyoruz ama daha güvenli karakolları da yapmak durumundayız. Bir devlet ihtiyaç hasil olduğunda gereken her türlü altyapıyı hazırlar. Bunu için de bazı siyasi partilerden ve örgütlerden izin alacak halimiz yok.*" diyerek Kürdistan'da yürüttüğü politikalarının meşruluğunu "Çözüm Süreci" içerisinde de değiştirmeyen bir diktatör olarak "*Kimse bizi bu kutlu yolculuktan alıkoymaz*" sözleriyle

devam ettireceğini açıklamıştır.

Erdoğan'ın bu yaptığı, yapmaya çalıştığı karakol ve kalekollar yıllardır bölgede uyuşturucu ticareti için tarlaların 150-200 metre ilerisine kurulmuştur. Özellikle de bölgede yürütülen savaşın, kirli rantı olarak devlet tekeliyle yıllardır sürdürülüyor. Uyuşturucu ticaretinin devlet tekeliyle yürütülmesi ile birlikte bölgede verilen mücadeleye karşı oluşturulan "koruculuk" gibi halkı bölmek ve devlet eli altında bu ticareti bunlar üzerinden yaygınlaştırması kirli politikalarının bir örneğidir. Özelde de Kürt gençliğinin uyuşturucu maddelere yönelmesi, şehirlerde bunları polisin eliyle satması ayrı bir savaş alanıdır. Kürt gençliğinin siyaset ile ilgilenmemesi için, gençliğin aktif bir güç oluşmaması çalışmalarındır.

İsterseniz devletin izin vermeden kimsenin "Uyuşturucu (Esrar)" nasıl yapamayacağına bakalım. Bölgeye giden, dolaşan çok iyi bilir! Lice'ye gidene kadar iki jandarma arama noktasında araçlar durdurulur ve bu araçlar kontrol edilirdi savaşın yükseldiği dönemlerde. Ve jandarma didik didik ederdi araçları. Ve bölgede en çok uyuşturucu ekiminin de Lice'de yapıldığı bilinirken bu uyuşturucular o iki jandarma arama noktasından nasıl geçti? Bunları sormak lazım! Sen böyle bir alanda kısmi anlamda hakimiyet sağlamışken nasıl olur da bu uyuşturucu maddeleri geçiyor? Bu soruya ise devlet orada dur der ve tehlikeyi yani Medeni Yıldırım'ı katleder.

Devrimci ve muhalif basının bu olay üzerinden yorumlarından sıkılan devlet "300 milyon"

değerindeki uyuşturucu maddesine el koymuştur. Bu tarihi bir baskın olarak geçti kayıtlara. Buradan bir açıklık getirelim; devlet 300 milyon değerindeki zararını çıkarmak için daha da pervasızlaşacaktır, daha da katletmeye devam edecektir.

Elbette Taksim Gezi isyanı döneminde de böyle bir olayın başlaması uyanıkta olan Türkiye halkları için yeni bir sınav olup bir başarı da sağlanmıştır. 30 yıldır süren bir savaşın devlet eliyle medyasıyla gerçek dışı yansıtıldığının farkına varmaları sonucu Kadıköy ve Taksim'de "Yeni başlayanlar için Lice" şiarıyla halk sokağa dökülmüştür.

Son günler böyle geçerken Ankara'da Ethem Sarısülük'ün vurulduğu yerde ilk günlerden itibaren bulunan teyzelerden biri ile geçen bir sohbet ile son verelim. Teyze her gün Ethem'in mezarını ziyarete devam ederken faşist zihniyetin savunucuları Medeni Yıldırım'ı arkadan vurmasından sonra, Yıldırım'ın fotoğrafı da Ethem'in vurulduğu yere bırakıldı. Her gün ziyaret eden teyze ise bu durumdan rahatsız olduğunu söyleyerek bir daha uğramayacağını söyledi. Fakat teyzemiz niçin gelmeyeceğini söylemek istemeden uzaklaşmaya çalışırken teyzeye "Hayırdır teyze niye gelmeyeceksin?" diye soruldu. Teyze bu fotoğraf olmadı diyerek bir anda çıkıştı. Anlamıştık artık teyzemiz neden böyle bir karar içerisine girmiş. Teyzemiz "o uyuşturucuyla ilgilidir, onu kaldırın" diyerek tepki gösterdi. Teyzemize aslında öyle değil dediğimiz zaman teyzemiz "Aslında kafam karışık anlayamıyorum" diyerek medyanın onda oluşturmak istediği senin kardeşin yok algısına kafası bozulmuştu. Sonra biz teyzemize bu olayın asıl yüzünü yukarıda anlattığımız gibi anlatarak ondaki bulanıklığı ortadan kaldırdık. Teyzemiz son olarak da bir daha iki defa düşünceğinin vurgusunu yaptı. Sonrasında yarın görüşürüz diyerek gözden kayboldu. **(Amed'den bir ÖG okuru)**

Gerilladan Geyiksuyu'nda eylem

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla gelen haberi, güncelliğinden kaynaklı paylaşıyoruz:

"Dersim Merkez'e bağlı Pınar (Istran) köyünde kâr amaçlı orman kesimi yapan şirketin sahibi Kazım Sarıkaya'nın aracı TKP/ML'ye bağlı TIKKO gerillaları tarafından yakılmıştır. Saat 11.30 sularında kesilen ağaçların taşınması için bölgeye gelen araç ve işçiler denetime alınmış, çalışmaları durdurulmuş ve yaptıkları işin içeriğine dair açıklama yapıldıktan sonra serbest bırakılmışlardır. İşçiler alandan uzaklaştırıldıktan sonra araç yakılarak alan terk edilmiştir. Eylemin ardından 7 saat sonra Skorsky tipi helikopterle alan üzerinden keşif uçuşu yapan düşman olay yerine müdahale etme cesaretini gösterememiştir.

Bu eylemle birlikte bir kez daha belirtmek gerekir ki; Dersim'de orman kesimlerine ve ticaretine karşı tavrımız nettir. Buna asla izin verilmeyecektir. Orman kesimleri orman müdürlüklerine verilen rüşvetler, ihaleler ile bir rant alanına dönüştürülmüştür. Doğanın katledilmesine varan bir pervasızlıkla kesim yapılmaktadır. Orman yakmalar yetmiyormuş gibi kesimlerle yoğun bir orman katliamı yapılmakta, Dersim'in doğası yok edilmektedir. Bir kez daha belirtelim; köylülerin kendi yakacaklarının dışında kesim yapmak, orman kesimi üzerinden para kazanmak halka ve doğaya karşı işlenmiş bir suçtur. Ve karşılıksız kalmayacaktır. Yine bu eylem, bu ve benzeri işleri yapanlara uyarı olarak algılanmalıdır.

Devletin Dersim'e yönelik çok yönlü saldırıları devam etmektedir. Bunda doğanın ve halkın yaşam alanlarının yok edilmesi de vardır. HES'ler ile barajlar ile bölgeyi adeta bataklığa çevirmeye çalışan devlet, maden çıkarma adı altında bölgeyi talan etmeyi hızlandırmaktadır. Bu talan halkın çıkarlarına karşıdır. Bu talana dur demeli ve Dersim halkı birleşerek mücadele etmelidir. Ormanlar halkın yaşamının kopmaz bir parçasıdır. Yaşama sahip çıkmak devletin her türlü saldırısına ve doğa katliamına karşı da örgütlenmekten geçmektedir. Partimiz halkın değerlerine karşı işlenmiş hiçbir suç karşılıksız bırakmayacaktır.

Dersim'de orman kesimlerine-katliamlarına dur diyelim örgütlenelim!

Dersim halkı; yaşam alanlarına ve değerlerine sahip çık, devletin talan politikalarına dur de!

Halkın çıkarlarının savunucusu TKP/ML saflarında örgütlen!

TKP/ML TIKKO DERSİM BÖLGE KOMUTANLIĞI'

"Diren Lice, seninleyiz"

* **ANTAKYA:** 1 Temmuz günü Antakya'da Partizan'ın da bileşeni olduğu HDK, İHD ve SYKP Lice'deki saldırı yürüyüş yaparak protesto etti. KESK binası önünde toplanan kitle Abdullah Cömert'in vurulduğu yere kadar

yürüyerek burada kısa bir anmadan sonra açıklama yaptı.

* **İSTANBUL-Gazi Mahallesi:** 30 Haziran günü Eski Karakol önünde toplanan Sultangazi HDK bileşenleri buradan İsmetpaşa Caddesi üzerinde bulunan trafo önüne kadar yürüdü ve bir açıklama yaptı. Ardından bir

grup genç, Gazi Karakolu'na doğru yürüyüşe geçti. Polisin gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermi ile saldırısına kitle de, taş, molotof kokteyli ve ses bombalarıyla yanıt verdi.

1 Mayıs Mahallesi: Aralarında ESP, DHF, BDP, Halk Cephesi ve Partizan'ın da olduğu devrimci, demo-

krat ve yurtsever kurumlar 2 Eylül Meydanı'ndan 18 Mayıs Caddesi boyunca gerçekleştirilen yürüyüş Deniz Gezmiş Parkı'nda sona erdi.

Sarıgazi: 30 Haziran akşamı Sarıgazi halkı Lice'de gerçekleştirilen saldırı yürüyüşle protesto etti.

Devlete karşı savaş, devlete karşı barış

Newroz'la birlikte ilân edilen müzakerelere süreci taraflardan birinin inkâr geleceğinden mülhem olsa gerek hiçbir adım atmamasına rağmen devam ediyor. Yakın zamanda gerçekleştirilen Kongra Gel 9. Kongresi de bu gerçeğin altını çizerek hükümete adım atması için bir yandan çağrıda bulunurken, öte yandan devlete rağmen barışın tesisi için mücadele edileceğini açıklamış oldu. Keza bu husus, yani **devlete rağmen barış çabası** Öcalan'ın Newroz mesajında da açıkça dile getirilmişti.

Şüphesiz taraflardan haksız olanın eşitlikçi bir yaklaşım sergilemediği koşullarda barışın ona rağmen ve ona karşı gerçekleştirilmeye çalışılmasından başka bir yol bulunmamaktadır. O nedenle, Kürt Ulusal Hareketi tarafından sürecin aynı zamanda bir *aktif* barış mücadelesi olarak okunması gereğine sürekli vurgu söz konusudur. Gerçekten de asıl barış, devletin *hakikat rejimi* üzerine inşa edilebilecek bir olgu olmadığı gibi devlet bu rejimden taviz verir hiçbir davranış belirtisi göstermemektedir.

Devletin yüzyıla varan, düşmanlaştırıcı müdahalesi ve söylemi karşısında devlet dışında bir barış diline, halkın barışına olan ihtiyaç aynı zamanda sorun karşısında devletin siyasetini boşa çıkaracak bir sonucu da koşullamaktadır. Tam da bu bağlamda içerdiği bütün handikaplara rağmen Gezi İsyanı önemliydi ve içerdiği kardeşlik damarının sanıldığından daha güçlü olduğu daha çok üzerine inşa edilecek kazanımlarla anlaşılabilir.

Gezi'ye yaklaşım, elbette ideolojinin yön verdiği bir stratejiye ters düştüğü oranda dahi ideoloji unutulmadan belirlenmeliydi. Devlete rağmen barış, ancak stratejiye rağmen Gezi'dir.

Müzakere sürecine rağmen devletin Kürdistan'daki tutumuna geçmeden önce Gezi'deki tutumuna bakılabilir. Sosyal medyada öne çıkan "*devlet bize bunu yapıyorsa, kim bilir Kürtlere neler yapmıştır*" uyanışını tersten, Kürdistan'dan okumak da mümkündür: Bizleri (Kürtleri) katleden devlet, onları da öldürüyorsa, bizleri katletmekten vazgeçmemiştir. Burada başlatılan müzakere süreci açısından barışın demokrasiyle olan güçlü bağı ortaya çıkar.

Müzakere süreci olmasına rağmen adım atmamakta ısrar eden devleti, bu yaklaşımını barışa karşı bir acemilikle açıklamak safdillik olabileceği gibi mümkün de değildir. Yürüttüğü savaşla apaçık resmî ideolojiye hışımla saldıran bir olgu karşısında, ideolojik değişime karşı çıkmak, statükoda ısrar, faşizme karşı mücadelenin başka veçheleriyle bir arada düşünülüğünde kendi sonunda ısrardan başka bir şey değildir.

Ortada bir acemilik yoktur, devlet için müzakere sürecindeki "değişim" stratejiktir. Hatta hiçbir adım atmadığına bakılırsa taktik düzeydedir. Şüphesiz o faşist ideolojinin ve onun vücut bulmuş hali olan devlet aygıtının alaşığı edilmesi bir devrim meselesidir. Ancak asgari bir barışın tesisi için en azından ideolojinin bir gözden geçirilmesinin gerektiği açıktır. Devlet veya hâkim sınıflar faşistliklerinden vazgeçmek istemezler, vazgeçmezler muhakkak, ancak ideolojik yansımalarının geçmişe nazaran göze batmayacağı bir restorasyon çalışmasının mecburiyet düzeyinde kendisini hissettirmesi zaten müzakere sürecini hazırlayan temel koşul idi.

Her müzakere süreci, temel özelliğine aykırı tutumları en azından çelişkinin mutlaklığı gereği içerisinde barındırmaktadır. Ne var ki, Türk devletinin, öze uygun tek çabasının bulunmadığı koşullarda, sürece asıl rengini **aykırılıklar** vermektedir.

Barış ilgili kesimler bakımından neredeyse bir beklenti olmaktan dahi çıkaran devlet aklı, dili ve davranışları söz konusudur. Silahsızlanma veya silahsızlanma hazırlığı böylesi süreçlerin olmazsa olmazı iken daha fazla karakol, daha fazla "kalekol", as-

ker ve polis; askerî bağlamla dolaysız bir ilişki içerisinde inşasına hız verilen barajlar; Kürtlerin statü talebine rağmen ısrarlı inkâr; yeni anayasa çalışmasının güdüklüğü ve hatta seçim barajının düşürülmesine dahi yanaşmayan; Nûçe TV ve Roj TV'nin kapatılması için gösterilen diplomatik çaba; savaş esirleri olarak kabul edebileceğimiz KCK'lilerin serbest bırakılmaması; özetle demokratikleşme adına hiçbir belirti sunulmayan tabloyu, devlet tarafının müzakere sürecini, savaşa daha güçlü çıkmanın bir aracı olarak kullandığı şeklinde okumak kaçınılmaz olmaktadır.

Sürecin başlatılması açısından en önemlisi de gerillanın çekilmesine ve çekilmeyi devam ettirmesine rağmen zaten buna mecburlar gibi üst perdeden sergilenen devlet kibrinin sahteliği, yakın zamanda Kürdistan'da açığa çıktığı gibi, Gezi'de "dahi" açığa çıkmış ve çıkmaya devam edecektir. Zira enerji birikimi yaratan dinamikler *Büyük Patlama* için daha fazla yakınlaşmıştır.

H. Merkezi: Ethem Sarısülük'ün ailesi, HDK, Pir Sultan Abdal Genel Merkezi, Dersimliler Derneği, Çağdaş Gazeteciler Derneği, İHD Genel Merkezi, ÇHD Genel Merkezi, ODTÜ öğrencileri, Ankara Barış Anneleri İnişiyatifi, KAOS-GL, Biz Halkız Platformu, Ankara Eylem Vakti Platformu, Ethem Sarısülük Parkı İnişiyatifi, Ankara Batıkent Platformu, Mamak Halk Komitesi, Ankara Elvan Kent Platformu, Dikmen Direniş Güçleri ve birçok parti, devrimci, demokrat kurumun yer aldığı heyet, Lice'de karakol yapımı protestosu sırasında 28 Haziran'da askerlerin ateş açması sonucu yaşamını yitiren **Medeni Yıldırım**'ın vurul-

"Bu kardeşliğin ortak acısıdır"

duğu Kayacık köyüne gitti.

Heyet, Kayacık köyü girişinde Yıldırım'ın ailesi, Lice Belediye Başkanı **Fikriye Aytin** ve yüzlerce kişi tarafından karşılandı. Heyet içerisinde bulunanların

üzerine Ethem Sarısülük'ün fotoğrafının bulunduğu ve "**Ethem Sarısülük ölümsüzdür**" ile "**Diren Lice**" yazılı tişört giymesi dikkat çekti. Heyet Kayacık köyünde "Medeni yoldaş ölümsüzdür" sloganıyla yürüyüşe geçti.

Medeni Yıldırım'ın annesi **Fahriye Yıldırım** Ethem Sarısülük'ün yengesi **Çiğdem Sarısülük**'ü Medeni Yıldırım'ın ÖSYM giriş kağıdı ile karşıladı. Yıldırım'ın annesi Fahriye Yıldırım ile Sarısülük'ün yengesi Çiğdem Sarısülük ardından birbirine sarıldı. Sarısülük'ün yengesi, "*Acılarımız ortak bizlerin, Kürdün, Lazın, Türkün acıları ortaktır. Bu acı kardeşliğin ortak acı-*

sıdır. Ve kardeşliği büyütecektir. Bugün Lice'de yarın Antakya'da buluşuyoruz" diyerek, duygulu anların yaşanmasına neden oldu.

Yürüyüş boyunca Sarısülük'ün yengesi ve Yıldırım'ın annesi birlikte slogan attı.

Heyet, Yıldırım'ın vurulduğu Kayacık Karakolu önünde gelirken, ilk olarak HDK adına konuşan HDK üyesi **Orhan Çelebi**, devletin milyonları görmezden gelerek "çapulcu" ya da "terörist" olarak lanse ettiğini dile getirdi ve "*Burada 5 gencimiz polis mütahalesi sonucu katledildi. Medeni arkadaşımız da asker mütahalesi sonucu katledildi. Bizler Ankara'da Ethem'in ailesi ile buraya geldik. Aslında diğer yaşamını yitiren aileler ile buraya gelmek istedik. Ancak ne yazık ki yaşamın yitiren Ali yoldaşımızın cenazesine gitmek zorunda kaldılar*" dedi.

HDK üyesi **Gülistan Sarıcı** ve Ethem Sarısülük'ün kardeşi **İkrar Sarısülük**'ün konuşmalarının ardından heyet Lice Belediyesini ve DTK'yı ziyaret etti.

Belçikada "barış konferansı"

Belçika: Brüksel'de 29-30 Haziran tarihlerinde gerçekleştirilen Barış ve Demokrasi Konferansı'nın sonuç bildirgesi yayımlandı. Kabul edilen bildirmede, demokratik çözüm süreci çerçevesinde ikinci aşamanın vakit kaybetmeden başlatılması için, AKP hükümeti ve TBMM, sorumluluklarını yerine getirmeye çağrıldı.

Bildirmede AKP hükümetinin komşu ülkelere yönelik tehditkâr politikalarına son vermesi istenirken, AB'ye de Türk devletine sunduğu askeri ve istihbarat desteğine son vermesi, silah satışlarını derhal durdurması çağrısı yapıldı.

Konferans sonuç bildirgesinde Türkiye'ye Ermeni, Asuri-Süryani, Ezidi ve Dersim Soykırımları, Maraş, Çorum, Sivas, Gazi ve Roboski başta olmak üzere tüm katliamlarla, faili meçhul cinayetlerle, kayıplarla ve soykırımlarla yüzleşme çağrısı yapıldı. Konferansa gözlemci olarak katılan ATİK Heyeti konferansta kendilerine ayrılan zaman dilimi içerisinde bir sunum yaptı.

Dilime, kültürüme, kimliğime dokunma!

MUNZUR FESTİVALİ'NDE BULUŞALIM!

13. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde her yıl olduğu gibi bu yıl da Dersim halkı; diline, kültürüne ve kimliğine sahip çıkacak, mücadeleyi büyütecek. Dünyanın dört bir yanına sürgün edilen Dersim halkı için festival, toprağına, suyuna, dostlarına yeniden kavuşmanın; kimliğini, kültürünü yeniden üretmenin bir alanı olacak.

Dersim halkı, 25-28 Temmuz tarihleri arasında bölgenin ve ülkenin sorunlarını tartışacak, kimliği, dili ve kültürüne dair paneller ve etkinlikler; sinema ve tiyatro gösterimleriyle kendini yeniden üretecek, baskılara ve asimilasyona karşı mücadele bayrağını yükseltecek. Bugün yeni biçimler altında devam eden ve dilini, kültürünü ve kimliğini hedef alan saldırılara dur diyecek.

Zulmün ve Direnişin Yurdu Dersim!

Dersim, Osmanlı'dan bugüne egemen sınıflar tarafından çibanbaşı olarak görülmüştür. Dersim, eşkiyaların, şakilerin yurduydü. Dersim, kendi diline, kültürüne ve kimliğine sahip çıkarak direniyordu. Dağların doruklarında eriyen kardan beslenen Munzur, direnişe tanıklık ediyordu. "Genç Cumhuriyet" için Dersim ne pahasına olursa olsun teslim alınmalı, "terbiye" edilmeli ve kesip atılmalıydı.

Nitekim öyle de oldu. "Genç Cumhuriyet", Osmanlı'dan devraldığı geleneğe sahip çıkacak onu koruyacak geliştirip, ileri taşıyacaktı. Devlet, 1920'lerden itibaren hazırlığını yaptığı "ıslah projesinin" en kanlı adımlarını Dersim hareketi ile atacak, devlet, Dersim'de TC tarihinin en büyük katliamlarından birini gerçekleştirecekti. Varlığı inkâr edilen bir ulusun, imha

edilerek coğrafyadan silinmesi, bu tamamen mümkün olmadığında hayatta kalabilenlerin asimile edilmesiydi hedef. Bu kanlı, vahşi operasyonla Dersim'in suyu kana, toprağı acıya, göğü çığığa kesti. Faşist Türk devleti, yürürlüğe soktuğı ve bölgenin karakollarla kontrol altına alınması, barajlarla ve sürgünlerle insansızlaştırılması, diğer bölgelere gönderilenler üzerinde özenli bir asimilasyon politikasının uygulanması projesini yaşama geçirdi.

Ne var ki Alişer ile Zarife, Seyit Rıza ve yoldaşlarının direniş ateşi bir kere ısıtmıştı Munzur'un dev koyaklarını, toprağına düşmüştü bir kere direnişçilerin teri ve silah sesleriyle yankılanmıştı dağları. Dersim, yaşadığı korkunç acıları yüreğinde damıtarak kavganın yine en önünde, direnişin ve mücadelenin, barikatların arkasındaki yerini alacaktı. Dersim'in dağları, isyanı ve direnişi kuşanan, göğü fethetmek için yola çıkan devrimci ve komünistlere mekan olacaktı.

Şeytan Üçgeni: Baraj, Karakol ve Yozlaşma

Bu amansız kavga bugüne yeni biçimler alarak gelmiştir. 12 Eylül Faşist Cuntası'nın gerçekleşmesiyle birlikte Dersim'in köylerine zorla cami yaptırılmıştır. Okul müdürleri aracılığıyla çocuklar devlet eliyle İmam Hatip okullarına gönderilmiş, 90'lı yıllarda ise yüzlerce köy yakılmış, boşlatılıp zorunlu göç dayatılmıştır. Zorunlu göç sonucu büyükşehirlerin emekçi semtlerine giden Dersimliler yeni bir sefaletin, yoksulluğun ve yokluğun pençesine düşmüştür.

Dersim'de kalabilenler içinse durum daha iyi değildir. Dersim'in en

büyük vadilerinde baraj inşaatlarını sürdüren devlet, bölgede neredeyse yaşanacak yer bırakmamaktadır. Kurduğı barajlarla bölge halkını göçe zorlamakta, gerillanın hareket alanını daraltmaya çalışmaktadır. Son dönemlerde hız verdiği ve adına "kalekol" dediğı yeni karakollarla bölge halkı üzerindeki baskıyı artırmaktadır. Bölgede Tunceli İl Jandarma Komutanlığı'nın açıklamasına göre, 60 karakol bulunmaktadır. Ancak buna küçük çaptaki karakollar, seyyar karakollar, polis karakolları ve özel hareket karakolları eklendiğı zaman sayı 150'yi bulmaktadır. Şu an yapılması planlanan 38 "kalekol" ve mevcut karakolların güzergâhında bulunan tüm ormanlık alanların seyriltilmesi-yok edilmesi hedeflenmektedir.

Devlet operasyonlarla, yayla yasaqlarıyla bölgedeki az miktardaki üretime de saldırmaktadır. Bölgeye uyuşturucu ve fuhuşu sokarak bölge halkını sistematik bir biçimde yozlaştırmayı hedeflemektedir.

Bölge halkını yoksulluk kısılcasına alan devlet, ajan-işbirlikçi ağını ve kır bekçiliğı adı altında köy koruculuğunu geliştirmektedir. Böylece bir yandan bölgedeki devrimci faaliyeti engellemeye çalışırken öte yandan bölge halkının, ortak bir duruş sergilemesinin ve örgütlenmesinin önüne kalın duvarlar çekmektedir.

Dersim, Türk egemen sınıflarının, toplumun muhafazakârlaştırılması saldırsından da payına düşeni almaktadır. Kente kurduğı üniversite eliyle, ciddi bir biçimde finanse ettiği cemaatler aracılığıyla bölgenin asimilasyonu yönünde adımlar atmaktadır. Dersim halkının dili, kimliği ve kültürü büyük bir kuşatma altına alınmış durum-

dadır. Dersim Belediyesi tarafından yapımı tamamlanan Gola Çeto'nun devlet tarafından yıkılmak istenmesi bunun basit bir örneğidir.

Festivalde Buluşalım!

13. Munzur Kültür ve Doğa Festivali tam da bu gerçeklik içinde daha büyük bir anlam kazanmaktadır. Festivalin gerçek amacına hizmet etmesinin yolu, Dersim'e yönelik bu sistematik saldırıları gündemleştirmesinden geçmektedir. Festivalin içeriğinin bölge halkının ve devrimci, ilerici güçlerin katılımıyla belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Festivalin içeriğinden uzaklaşan gidişatına dur demenin yeğâne yolu esas öznenin yani Dersim halkının sürecin merkezine konulmasıyla olacaktır. Belediyenin benmerkezci, bölgenin gerçekliğini dikkate almayan yaklaşımlarının festivali geliştirmeyeceğı açıktır.

Bu konuda belediye ve ona yören siyasi anlayışın istikrarlı bir biçimde bölge halkının taleplerinden uzaklaştığı, devrimci güçleri dışladığı bir gerçektir. Belediye, devrimci, ilerici güçlerin, Dersim halkının kendisine yönelik eleştirilerini ciddiyetle ele almamalıdır. Görüş ve önerilerimizin dikkate alınmadığı, halkın taleplerinin ve eleştirilerinin karşılık bulmadığı bir festival programında olma zorunluluğumuz yoktur. Böyle bir durumda Dersim halkıyla birlikte özüne uygun bir biçimde alternatif çalışmaların yürütülmesi de tabiidir. Festival programının, içeriğinin Dersim halkıyla, festivalin bugüne getirilmesinde büyük emeğı olan devrimci, ilerici güçlerle ortak bir biçimde hazırlanmaması kazandırmayacak aksine kaybettirecektir. Festivalin bir mücadele arenasına haline gelmesi, bölgenin sorunlarına müdahale etmesinin yolu buradan geçmektedir.

Festival bu zaaflarına karşın bugün dünyanın değişik ülkelerinden gelen Dersimliler için önemli bir çekim merkezi olma özelliğini korumaktadır. Tutunmamız ve geliştirmemiz gereken temel yan da budur. Munzur Kültür ve Doğa Festivali dilimize, kültürümüze ve kimliğimize yönelen baskı, sindirme ve asimilasyon saldırılarına dur diyeceğimiz, sesimizi yükselteceğimiz bir arenaya dönüşecektir. Festival dağların doruklarında direniş ve isyan türkülerini seslendiren Partizanların coşkusuna ev sahipliğı yapacaktır. Festival, AKP hükümetinin, Alevileri aşağılayan hakaret eden politikalarına Dersim halkının Gezi İsyanının cüretiyle meydan okuyacağı, dur diyeceğı bir alan olacaktır.

13. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde buluşalım!

Göğün yarısı

Ataerkil sistemin iktidar aracı olarak DİL (Dilin cinsiyeti ve iletişimdeki önemi üzerine)

Bir önceki sayımızda, kadının iletişim biçimine vurgu yapmış, kadın özgürlük ve kurtuluş mücadelesi yürüten bizlerin, (üstelik kendimize de ait olan-kullandığımız) bu iletişim biçiminin kodlarını çözmek zorunda oluşumuza değinmiştik.

Buradan devam ederse; iletişimin temel unsurlarından dile özel bir yer ayırmak doğru olacaktır. Zira mesele iletişim olunca elbette ilk akla gelen sözlü iletişim, yani dil olur. Konu cinsiyet meselesi ve dil ise, dilin bir "iktidar aracı" olduğu üzerinde durmak gerekir. Ataerkil toplumun inşasında ve sürekli olarak yeniden üretilmesinde-sağlamlaştırılmasında etkili görevlerden birini yerine getirerek dil, bireyler arasındaki ilişki kurma biçimini aşarak toplumsal ve de cinsiyetli bir olgu haline gelir. Ve Nietzsche'nin dili "bir hapisane" olarak betimlemesinden yola çıkarak kadınlar ve LGBT bireyler için dilin yüksek güvenlikli hapisane olduğunu söyleyebiliriz. Zira günlük kullanımından "ata"sözlerine, deyimlerden kavramlaştırılmalara kadar ataerkil sistem dili, kadınları ve LGBT bireyleri aşağılayan, küçük gören, edilgenleştiren vs. vs. bir kurgu üzerinden şekillendirmiştir.

Dolayısıyla kadın özgürlük ve kurtuluş mücadelesinin temel unsurlarından olan ataerkiye karşı mücadelede bir cephe de dilin erilliyi, cinsiyetçiliği üzerinden açmak gerekir. Bir yandan bu mücadeleyi yürütürken, dilin temizlenmemiş haliyle kullanımı sadece bir çelişkiye işaret etmez, aynı zamanda cinsiyet bilincinin nasıl da geri seviyelerde olduğunu da gösterir.

Dil neden erildir? Tüm muktedirler, iktidarlarını devamlı kılmak ve sağlamlaştırmak için sadece iktidarı altındakileri boyun eğdirmeye, baskıyla susturmaya çalışmazlar. İktidara sahip olmayanlar, yani ezilenlerin de bu durumu kanıksaması, belli oranda da olsa "ikna" olması gerekir. "Zor" en son tercih edilen ve daha da ötesinin olmadığı bir araç olarak gündeme gelir. Bunun için de ezilenlerin kültürlerinden tarihlerine, binlerce yıldır dillerine kadar müdahale ederek bu kanıksamayı yaratması gerekir. İşte dile ataerkil sistemin ortaya çıkışından bu yana yapılan müdahaleler bugün çoğunlukla farkına dahi varmadığımız bir kırılışı, eril dil kırılığını ortaya çıkarmıştır.

Binlerce yılı kapsayan bu süreçte tanrıçaların yerine tanrılar geçirilmiş, ana soylu dönemin tüm gelenekleri, kültürü tersyüz edilerek, hiç yaşanmamışçasına yok sayılarak ataerkinin unsurları yerleştirilmiştir. Kadına ait tüm semboller erilleştirilmiş, tüm yetenekleri ve bilgileri ellerinden alınarak aşağılanmıştır. Ana soylu dönemin doktorları olan kadınların ilaçları "kocakar" ilacı olarak aşağılanıp, kendilerinin de "cadı, büyücü" oldukları iddiasıyla yakılmaları belki de en çarpıcı örneklerdendir. Ya da ilk olarak lezbiyenler için kullanılan "sürtük" kavramının toplumsal cinsiyet rollerine uymayan-uymayı reddeden kadınlar için kullanılmasında görülen örtüşme durumu kendi dilimizi oluşturmanın önemine işaret ediyor.

Yine tüm dil kurgusu erillik-erkeklik üzerinden yapılarak, kadınlık "türetilmiş", insan isimlerinden objelere kadar tüm kavramsallaştırmalarda bu bir kural haline gelmiş, öyle ki kadın kavramı dahi, olumsuzlamanın üzerinden ortaya çıkmıştır. Eski Türkçedeki "katun" (yani "içine bir şey katılmış olan, safarı olmayan") kelimesinden gelen kadın, tam da toplumsal cinsiyet rolüne uygun olarak sadece "annelik" üzerinden yüceltilmiştir. Kadınlık, dilde her türlü şekilde aşağılanırken, ancak "anayurt", "anavatan", "anayol", "anamal" vs. şekillerde analık üzerinden aşağılanmadan kurtulabilmiştir.

Bunun binlerce örneğini tartışmak mümkün ve gerekli. Bunlar sadece küçük örnekler; zira küfürlerden deyimlere kadar (ve maalesef bizim de çokça kullandığımız) cinsiyetçi-eril dile karşı savaş açmaksızın ne cinsiyet bilincinde sığrama yapmak ne de kendi içimizdeki iletişimi sağlıklı bir şekilde yürütmek mümkün olacaktır. Kendi dilimizi oluşturmak, bu dili kullanmak ve topluma benimsetmek ataerkil sistem içinde zor da olsa, mücadeleden vazgeçemeyeceğimiz kadar da önemli bir cephedir bu. Dolayısıyla en basitinden "bayan" kelimesinden dahi kurtulamadığımız, artık uyardıktan dilimizde tüy biten kavramlarla savaşmak için daha güçlü bir duruş sergilemek ve bıkmamak gerekir.

Erkek medya "zaferini" haykırıyor:

NAKAVT!

Sanki hasmını alt etmiş, sanki yere düşen beden bir zafer anıtıymış, sanki düşman dize getirilmiş, sanki bu vahşetin sorumlusu insanlığını kaybetmemiş, sanki bu bir müsabakaymış, "zayıf" olan yenilmiş, olması gereken de buymuş, sanki kadınlar zulmün her türlüşünü hak eder, hak ettiği gibi göz de yumarmış, sanki "yarış herkes için" eşit başlar, sistem kadının yenilgisini garantilemek için tüm kurumlarını seferber etmezmiş... Sanki!

Takvim gazetesinin 30 Haziran tarihli manşetiyle karşı karşıya geldiğinde, kıskırtılmış erkek şovenizmine önce bir "Hoşt!" dememek, sonra da bu fütursuzluk karşısında öfkeden deliye dönmek mümkün müdür? Bir gazeteci yaralı bir kadın bedeni karşısında nasıl böylesi bir coşkuya kapılır? Nasıl gözü döner kan şehvetiyle? Nasıl bu zafer(?) ortak olma telaşına düşer?

Bu soruların cevabını veremez miyiz? Elbette verebiliriz, sistemin yeniden üretilmesindeki en büyük güç olan medyanın ne tür bir pisliliğin içinde debelendiğini şimdiye kadarki icra-

atlarından çok iyi biliyoruz. Ama bu soruları sormaktan vazgeçmeyeceğiz. Erkek egemen kültürün çürümüşlüğünü kanıksamayacağız. Bugün artık rahatlıkla erkek şovenizminin gedikli adedelebileceğimiz ana akım medyaya karşı koyacağız ve alternatifini yaratmak ve güçlendirmek için elimizden geleni yapacağız, yapmalıyız.

Takvim gazetesinin yazımıza konu olan haberi, sistemin kadına yaklaşımı en çıplak haliyle önümüze sermesi anlamıyla oldukça önemlidir. Söz konusu gazete kadınların öfkeli protestoları karşısında "geri adım atıp özür diledi"; ancak bu "özür" işbirlikçi medyanın sicilini temizlemeye elbette yetmeyecektir. Bu kadar açık bir çirkinlikle olmasa da kadına bakışın yayın politikalarına yansıma biçimi her sayfada ayan beyan ortadadır. Kadına yönelik şiddet haberlerinin, kadın cinayetlerinin ya da magazin haberlerinin dahi nasıl verildiği ortadadır. Bu yayın organları hala kadını "insanın bir alt türü" olarak görmekte "İkisi kadını yedi kişi hayatını kaybetti.", "cinsel ilişkiyi reddedince öldürüldü" biçimi-

minde haber yapmaktan en ufak bir rahatsızlık duymamaktadırlar. Bu meselenin ayyuka çıktığı örnek, yazımıza konu olan "Nakavt!" başlıklı haber olmuştur.

Karşımızda duran bu tablo kadınlar açısından da alternatif medyanın yaratılmasının aciliyetini bir kez daha kanıtıyor. Erkek egemenliğinin iliklerine kadar işlediği bir medya gerçekliğine karşı kadınların inisiyatifleriyle atılan her adım çok değerli ve gereklidir. Uçan Süpürge'den Jinh'a'ya, çeşitli feminist ve sosyalist feminist yapıardan üniversite topluluklarına (BUKAK gibi) kadar giderek genişleyen bir yelpazede kadın bakışıyla boyanmış habercilik pratikleri de sergilenmektedir.

Yeni Demokrat Kadın olarak bizlerin bu konuda daha duyarlı ve sahiplenici olmamız bir görev ve zorunluluktur. Halihazırda mevcut internet sitemiz önemli bir ihtiyaca yanıt ve erkek egemen medyaya karşı yaratılmaya çalışılan bir alternatiftir; ancak elbette ki eksiklikleri vardır. Bu eksikliklerin giderilmesi kolektif bir kafa yoruş ve emek süreciyle gerçekleştirilebilir.

Takvim gazetesine protesto

H. Merkezi: Takvim gazetesini protesto eden kadınlar gazetesinin Ankara temsilciliği önünde eylem yaptı. 1 Temmuz günü gerçekleştirilen eylemde "Kadın özgürlüğünü manşetten verin", "Kadın öldürmeyi oyun mu sandın?" ve "Nakavt başlığını atan buraya gelecek" yazılı dövizler taşıyan kadınlara erkeklerden de destek geldi.

Kadınlar adına konuşan Özlem Hepşen, gazetesinin manşetinin kabul edilemez olduğunu ve kendilerinden manşetten özür dileyene kadar kararlı bir şekilde protestolarına devam edeceklerini söyledi. Temsilcilik önünde yetkili biriyle görüşmek isteyen ka-

dınlarla konuşan polis "Gazetede yetkili birisi yok. Araya biz girdik, sizin talebinizi de kendilerine ilettik" dedi. Polisin muhatapları olmadığını söyleyen kadınlar, yetkili biriyle görüşmek istedi. Bu sefer de Sabah gazetesinden bir çalışan kadınlarla konuştu ve "Takvim'de 4 kişi çalışıyor. Şimdi 3'ü izinde ve sadece foto muhabiri burada. O da yetkili değil benimle konuşun" dedi.

Yetkili olmamasına rağmen kendilerini oyalamaya çalışan Sabah çalışanına tepki gösteren kadınlar, gereken yapıları kadar her gün öğle arasında protestolarına devam edeceklerini söyledi.

Kadın kadına; kadını tanımlamak, tanımak...

Ancak ve ancak bağımsızlığını ve kimliğini satma ya da tamamen yok etme gibi çok büyük bir bedel karşılığında alınabilen gücünün kanatları altındaki o "sıcak, rahat koruma"ya nasıl sırtımızı dönecek, bu "rahatlığı" elimizin tersiyle iteceğiz?

"Erkek erkeğe muhabbet" etmenin ne kadar ihtiyaç olduğunu tartışır durur erkekler... Kadınlar anlamaz çünkü onları... "Çıt kırıldım" dır kadın, şiddetle ilgili anlatımlara gelemmez. "Kıskanç"tır, başka kadınlarla ilgili yorumlarını kaldıramaz erkeğin. Her şeye itiraz eder ve şöyle karşılık- lı bir-iki kadeh içemezsin, ki sonrasında ağzının tadıyla bir başka masadaki erkekle kavga-dövüş işlerine hiç giremezsin. Erkek erkeğe muhabbetin anlamı bundan en fazla bir-iki adım öteye gider ki onlar da tüm bunların "inceltilmiş" hallerinden başka bir şey değildir. Ve de olsa olsa erkek olmanın tadına daha fazla varmanın ve "erkekleşmenin" bir adımı olarak görülebilir.

Peki kadın kadına olmak denildiğinde ne gelir akla? Bununla ilgili akla ilk gelen erkekleri ve "öteki" kadınları çekiştiren muhabbetler oluyor. Toplumda genel olarak ortaya konulan algı bu... Çünkü zaten kadın "kötü"dür, biraraya gelen kadınlar daha "kötü"dür. Bir kadın başka bir kadını çekemez, biraraya gelen kadınlar da başka kadınları çekemez! Kadınlar biraraya geldikçe daha da "kadınlaşırlar" ve işte bu en "kötüsüdür"!

Hepimiz içimizde, erkek egemen ve kadın kimliğinden nefret eden bu toplumun bu algısından birer parça besleriz. Kimi zaman en gizli yerimizde ve zamanı geldiğinde ortaya çıkmak için bekler bu kadın düşmanı algı, kimi zaman daha açıktan sahibizdir buna... Her nedense hepimizin en yakın ve en anlaşabildiği arkadaşı hep erkekler olmuştur. Daha doğrusu bize hep öyle gelmiştir. Çünkü bir kadının içerisindeki o "karmaşık", "dolambaçlı", "zor" ve kimi zaman "anlaşılmaz" yapıyı; yaratıcısı olmasına rağmen anlamakta zorluk çeken erkek ya da erkek egemen zihniyete iyiden iyiye teslim olmuş kadın ile kendimizle hesaplaşmadan, yüzleşmeden daha uzun süreli ilişkiler kurabiliriz.

Ayrıca bizden daha güçlü birinin kanatları altında olmanın o dayanılmaz "hafifliği", ayakta durmanın zor ve katı kurallarına üstün gelir. Kendimizi bizim yerimize düşünebilecek, bizim yerimize karar verebilecek bir erk mekanizmasına dayadığımızdaki o rahatlık karşısında; kendi ayakları üstüne dikilip, sistemin önüne yığıldığı sorunlar silsilesi ile yüz yüze durma ve sorunları çözme zorunluluğunu seçecek ve acı çekerek güçlenecek değiliz herhalde!

Oysa "kadın kadının kurdudur" ve bu yüzden de hep birbirlerinin "dolambaçlı" yollarını çözmeye çalışırlar. Ancak birbirinin dolambaçları ile karşılaşan kadınlar, kendileri ile yüz yüze geldiklerinde inanılmaz bir paniğe kapılır ve kaçış yolları ararlar. Bunun bir yolu, karşıdaki kadının dolambaçlarını daha da karmaşılaştırarak oradan kaçmakken; diğer yolu da kendini kapatıp karşıdaki kadını dolambaçları ile acımasızca yüzleştirerek, ürkütmektir. Erkek egemenliği aracılığıyla öğütülen kadın kimliğimiz güdüleştirilerek eve kapatılan, kısıtlanan, her yaptığı/yapacağı birilerinin dudak arasından belirlenen kadınlar haline geldiklerimizden bu yana; yani binlerce yıldır; bu yöntemlerin adeta "kurdu" olup çıktık.

"Rahat"lıktan vakit kaybetmeden kaçın!

Peki bu illetten nasıl kurtulacağız? Birbirimizin "kurdu" olmaktan ve birbirimize "kurt" muamelesi yapmaktan ne zaman ve nasıl vazgeçeceğiz? Ancak ve ancak bağımsızlığını ve kimliğini satma ya da tamamen yok etme gibi çok büyük bir bedel karşılığında alınabilen gücünün kanatları altındaki o "sıcak, rahat koruma"ya nasıl sırtımızı dönecek, bu "rahatlığı" elimizin tersiyle iteceğiz?

Bu sorulardan önce belki de cevaplamamız gereken soru, "neden bu "rahat"lıktan vazgeçelim?" sorusu... Yok sayılmak, değersiz ilan edilmek, birilerinin keyfine ve kadına bakiş açısının derecesine göre değer-

lenmek istemediğimiz için. "Rahat" görünen o kanatların altında bedenimizin başkasının tasarrufuna kalmasına; canı istediğinde taciz, tecavüz cinsel saldırılarına uğramamak ve de en acısı buna göz yummak zorunda kalmamak için. O "güçlülerin" kanatlarının bize sağladığı "rahat"ın aslında bizim ölüm fermanımıza atılan imza olduğunu bildiğimiz için. Hayatın zorlukları ile yüzleşmekten kaçındığımız için tercih ettiğimiz (ya da aslında bin yıllardır bize tek seçenek olarak sunulan) o kanatların, üzerimizde hayatla tanışmamıza bile engel olacak kadar egemenlik sağladığını bildiğimiz için bu "rahat"lıktan vazgeçmek zorundayız. Hem de hiç vakit kaybetmeden...

Yüzleşmekten kaçma!

Gelelim esas sorularımıza... Elbette bu sorulara verilecek reçetelik bir cevap yok henüz. Ancak bu reçeteyi hazırlamanın bir yolu var. Kadın kadına olmak... Kadın kadına biraraya gelebilmek...

Birbirimizin dolambaçlarına dolanmadan ve birbirimizin dolambaçlarını yüzümüze çarpmadan... Birbirimizin dolambaçlarını hayatı yaşanılmaz hale getirecek kadar düğüm yapıp sırtımızı dönmeden... Birbirimizde kendimizle yüzleşmekten kaçmadan... Birbirimizi ve birbirimizde kendimizi yani "kadını" hem tanıyarak hem de yeniden tanımlayarak hazırlayacağız bu reçeteyi.

Bingöl'de asker tecavüzüne uğrayan H.İ ya da Gezi direnişine katıldıkları için gözaltı ve tutuklama terörüne uğrayıp cinsel işkenceye maruz kalan direnişçi kadınlarla dayanışmak için biraraya geldiğimizde; birlikte yürüyüp, sesimizi ortaklaştırdığımız o mutlu anlarda hep bunları düşündüm. Yalnızca kadın sesinin tek ses haline gelmesinin sağladığı o gücü gördüğümde bir kez daha kadın olduğumuzu anladım. Ama hala dolambaçlı yollar, dolambaçlı korkularla... (Bir YDK'lı)

"Gözaltında tacize, işkenceye son!"

TMMOB üyesi kadınlar 9 Temmuz Salı günü saat 19.00'da Taksim Tramvay Durağında yaptıkları eylemde, bir gün önce yaşanan polis saldırısını protesto ederek gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

"Çıplak arama dayatmasına, tacize, işkenceye son. Gözaltılar serbest bırakılsın" yazılı pankart açan kadınlar adına açıklama yapan **Berivan Öncel**, "Meydanlara çıkan insanların üzerine

yüzlerce çevik kuvvet ekibi kimyasal gazlarla, plastik mermilerle gönderiliyor. Ev baskınları, gözaltılar, tutuklamalar her türlü hukuksuz işleyiş devreye sokularak önce sokaklar ardından temel hak ve özgürlüklerimiz gasp edilmeye çalışılıyor" dedi. Gözaltına alınanların sağlık durumlarından endişe ettiklerini söyleyen Öncel, "Gözaltında çıplak arama dayatması, taciz ve saldırıların devam ettiğini bili-

yor, arkadaşlarımızın başına gelebilecek her türlü şiddete karşı başta hükümet temsilcileri, İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü sorumlu tutuyoruz" diyerek açıklamayı sonlandırdı.

Eylemde, "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz", "Gelsin baba, gelsin koca, gelsin toma, gelsin cop, inadına isyan, inadına özgürlük", "Gözaltında tacize tecavüze son", "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganları atıldı.

"Kadın düşmanlarına meydan okuyoruz"

Milyonları sokağa döken Gezi Parkı direnişinde asıl destanı yazan kadınlar oldu. Araştırma şirketlerinin yaptığı açıklamalarda dahi eylemlere katılanların % 50.9'unun kadın olduğu belirlenmesi, artık yok sayılmak istemeyen kadının isyanının açık bir göstergesi olmuştur. "Erkekliğin kitabını yazan" TC devleti de bu durumun farkında ve genel Gezi direnişi ile yaşadığı çaresizliği gözaltı ve tutuklama terörü ile bastırmaya çalışmış ve bu devlet teröründen kadınlar da nasibini almıştır. Ancak her zaman olduğu gibi, erkek egemen devlet, kadının aynı zamanda cinsiyet kimliğini de hedef almış; gözaltında ve hapisane girişlerinde çıplak arama dayatmasıyla karşı karşıya bırakmış ve cinsel tacizde bulunmuştur.

Ankara'da ve İstanbul'da SKM'li kadınların gözaltında, İzmir'de YDK'lı Elif Kaya'nın Şakran Hapishanesi girişinde maruz kaldığı cinsel işkence ile Gezi direnişi süresince kadınlara yönelik cinsel saldırıları 6 Temmuz günü Galatasaray Lisesi'nden Taksim Meydan'a yaptığımız bir yürüyüşle protesto ettik. Yürüyüş sırasında Mısır'da yaşanan halk ayaklanmasında ön saflarda bulunan kadınlara "Her yer Mısır, her yer direniş" sloganı ile dayanışma mesajı göndererek, ordu darbesini protesto ettik. Taksim Meydan'a geldiğinde 2 TOMA'nın meydana mevzilendiğini görünce, "Tacizci polis, Taksim'den defol", "Polis kaç kaç kaç, kadınlar geliyor" sloganları ile polis ambargosunu protesto ettik.

Polis araçlarının ve polislerin bekleme yerinin önüne kadar giderek, burada oturduk. Barikatları "olay yeri" bandı çevreleyerek "Tacizsiz hava sahası" oluşturmak istedik. Ancak polis şefleri ve sivil polisler, "Şov yapmayın" diyerek bizi engellemek istedi. Bunun ardından basın açıklaması yaptığımız alanın etrafına şerit çekerek "Tacizsiz hava sahası" oluşturduk.

Kitlel ve coşkulu geçen eylemin polisi oldukça rahatsız ettiği ortadaydı. Eylemin ardından alanda kalan kadınları ve saat 19.00'da Taksim Dayanışması tarafından yapılacak eyleme erkenden gelerek su savaşı yapan kitleyi cop ve kalkanlarla İstiklal Caddesi'ne sürükledi. Yaklaşık 10-15 dakika sonra kadın-erkek, çocuk-yaşlı demeden kitleye saldıran polisin bu saldırısına karşı bizler de alandan ayrılmadık ve direnişçilerin arasında yerimizi aldık. Çünkü artık "meydanları terk etmiyoruz"!

(İstanbul YDK)

Kadınlar Kadıköy'de tecavüzü protesto etti

Kadınlar Bingöl'deki tecavüz olayından sonra tecavüzcü askerlerin serbest bırakılmasını İstanbul'da Kadıköy'de yaptıkları bir yürüyüşle protesto etti. Kadıköy Altıyol'da bir araya gelen kadınlar mahkemenin tecavüzcü askerleri serbest bırakmasına tepki gösterdiler; Bingöl, Antalya, Denizli gibi yerlerde yaşanan benzeri tecavüz saldırılarına da dikkat çekerek, mahkeme kararlarını protesto ettiler.

Açıklama Türkçe ve Kürtçe okunurken basın metninde, Bingöl'deki tecavüzcü saldırganların serbest bırakılması, korunması daha önce Pozantı'da, Antalya'da yaşanan çocuklara yönelik tacizler hatırlatılarak, "Kürt illerinde yaşanan sayısız korucu tecavüzleri savaş politikalarının, militarizm ve tecavüzcü erkek egemen zihniyetin ürünüdür" denildi. Kadınlar açıklamadan sonra sloganlar atarak Yoğurtçu Parkı'ndaki forum alanına doğru yürüyüşe geçti.

Yoğurtçu Parkı'na gelen kadınlar burada mini forumla tartışmalar yürüttü. Kadınlar özellikle Gezi sürecinde oldukça teşhir olan medyanın cinsiyetçi, homofobik diline karşı mücadele yürütmek gerektiği vurgulanarak kadınların yaşamın her alanında ve her zaman taciz ve tecavüzlere maruz kaldığı erkek egemen zihniyet ile topyekün bir mücadelenin esas olması gerektiği dile getirildi.

Kadınlar, Gezi direnişçilerinden gözaltı ve tutuklama terörüne maruz kalan kadınlara da değinerek; kadınların yalnızca bu saldırıyla değil gözaltı ve hapishanede cinsel işkencelerle karşılaştıklarına dikkat çekti.

Forumda en dikkat çekici olan konuşmalardan biri de ev işçisi kadınlarla ilgili anlatılan taciz ve tecavüz vakaları oldu. Bu konuda söz alan bir kadın ev işçiliği yapan göçmen kadınlar üzerine bir araştırma yaptıkları sırada "Hiç tacize maruz kaldınız mı?" sorusuna tüm kadınların "hayır" dediğini; "Eğer yaşaydınız eşinize, babanıza vs. söyler miydiniz?" sorusuna da "hayır" dediklerini söyledi. Hemen hemen tüm göçmen işçi kadınların cinsel saldırıya uğradığına ama bunu gizlediklerine dikkat çeken konuşmacı, bu konunun önemli olduğunu söyledi. (İstanbul YDK)

"Zegnalı kadın işçiler yalnız değildir"

Erkek egemen düzen işte, evde, sokakta kadın bedenini kontrol altına almak için ardarda saldırıya devam ediyor. Sendikalaşan kadınların işten atılması, esnek çalışma koşulları, 3 çocuk baskısı ve bunun gibi birçok yaptırımla kadınlar üzerinde baskı kurmakta ve bu baskı mekanizması gün geçtikçe artarak işlemekte. Bunun en iyi örneği Ermenegildo Zegna fabrikasında Deri-İş'e üye oldukları için işten atılan 3 kadın işçi oldu.

Deri-İş'e üye oldukları için işten atılan kadın işçilerinin yalnız olmadığını göstermek için **13 Temmuz** günü, çalışmalarına bizim de katıldığımız **Direnışteki Kadınlarla Dayanışma Kadın Platformu** Nişantaşı'nda bulunan Zegna fabrikası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Münevver'in, Fikriye'nin ve Öznur'un mücadelesi evde, işyerinde sömürülen kadınların hikayesi olduğu belirtilen açıklamada; "İşveren durmuyor, üye olan işçileri işten çıkarmaya devam ediyor. Başta Münvevver, Fikriye ve Öznur olmak üzere işten atılan tüm işçiler geri alınıp sendika haklara ve kadınların çalışmaktan, özgür yaşam isteğinden doğan haklarına saygı gösterilinceye kadar dayanışmamız ve mücadelemiz devam edecek" denildi.

Açıklamanın ardından eylem "Yaşasın kadın dayanışması" sloganları ile son buldu.

(İstanbul YDK)

E.A'nın çığlığı olan kadınlar daha güçlü adımlar atıyor

Bingöl'de yaşanan tecavüz olayına kadınların öfkesi sürerken "soruşturmada" dişe dokunur bir gelişme yaşanmadı. Kadınlar Bingöl'de 8 kişinin tecavüzüne uğrayan E.A'nın çığlığı olmaya devam ediyor/devam edecek ve bu çığlık yanıt bulana dek bu ses yankılanarak erkek egemen devletin yüzüne vuracaktır. Elbette bahsettiğimiz yanıt, mahkemenin "adam" gibi bir karara varması değil, bugün olduğu gibi sokaklarda kadın mücadelesinde bulacak kendini. Yaşanan yargı skandalının ardından Türkiye'nin dört bir yanında kadınlar sokağa çıktı ve E.A için "adalet" dedi.

Bilindiği gibi 16 yaşındaki E.A Bingöl'de 5'i asker 8 kişi tarafından cinsel istismar ve tecavüze uğramıştı ve fakat tecavüzcüleri hala dışarıdadılar. E.A kendisine tecavüz eden 5'i "uzman" çavuş, asker 8 kişiyi avukatıyla birlikte şikâyet etmiş ve Bingöl Cumhuriyet Başsavcılığında soruşturma başlamıştı. Soruşturma sonucunda 4 asker tutuklanmış ancak soruşturmada, tutuklanan askerler üst mahkemeye itiraz edilmesi sonrasında serbest bırakılmıştı.

"Film koptu"

Film şimdi kopmuştu. Devletin mahkemeleri her zaman olduğu gibi erkek egemen anlayışına sahip çıkarak bilindik oyunu sahnelemişti. Serbest bırakmalar yetmediği gibi dosyaya gizlilik kararı koyarak yine bilindik başka bir sahne gösterilmeye başla-

dı. Gizlilik kararı E.A'nın avukatının belirttiği gibi soruşturmanın ne aşamada olduğunu öğrenmeyi engellemektedir. Ya da bir soruşturma oluyor mu, herhangi bir ilerleme kaydediliyor mu, bilemeyeceğiz.

Devlet son zamanlarda pek çok dosyaya böyle bir yöntemle olayı örtbas etme tekniğini geliştirmiş oluyor aslında. Bu "olayda" da gizlilik karartması ile kendi "adamını" aklama, koruma peşinde. Yeri geldiğinde bir çeşit aklama, yeri geldiğinde elindeki "teröristi" suçlama yöntemi olarak kullanan devlet, "gizlilik kararı" adı altında işlerini rayında götürme telaşında. EA'nın avukatının dosyada gizlilik kararının kaldırılması ve serbest bırakılan askerlerin yeniden tutuklanması için yaptığı başvuru da kabul edilmedi.

Olay diğer "emsallerine" oldukça benzer görünüyor. Dersim'de AKP'li **Rıza Çolak**'ın engelli bir çocuğa tecavüz etmesinden sonra 17. duruşmada henüz bir karar verilmiş değil ve henüz Rıza Çolak ortalıkta dolaşmakta. Bunun gibi onlarca örnek verilebilir.

"Şimdi daha güçlüyüz"

Burada dikkat çekmemiz gereken diğer bir nokta da Bingöl'deki tecavüz olayına karşı çıkan kadınların oldukça kitlesel oluşu... Hemen

Tecavüze Hamburg'dan protesto

Almanya: Bingöl'de yaşanan tecavüz ve yargının tavrını protesto etmek için birçoğu Hamburg'da örgütlü kadın kurumları 3 Temmuz günü bir miting gerçekleştirdi. Altona semtinde gerçekleştirilen mitinge Yeni Kadın Almanca hazırlamış olduğu "**Cinsel Taciz ve Tecavüz Türk Devletinin Politikasıdır! Seyirci Kalma**" pankartı ile katıldı. Yine Yeni Kadın'ın çıkarmış olduğu Almanca bildiri

alanda yaygın bir şekilde dağıtıldı.

Yeni Kadın adına yapılan konuşmada, TC tarihinin katliam, işkence ve tecavüz tarihinin olduğu, yargının tamamen AKP'nin hizmetinde olduğu vurgusu yapıldıktan sonra, "**Taksim direnişinde yer alanlar tutuklanırken, Bingöl'deki tecavüzcüler aramız-**

her ilde gerçekleştirilen protesto eylemlerinde kadınların seslerini ortaklaştırdığını; yok sayılmaya, tacize, tecavüze karşı çıkışının daha güçlü olduğunu söylemek yerinde olacaktır. Bunun nedeni de kadınların son günlerde Gezi'deki direnişe ruh veriyor oluşudur. Tüm bu eylemlerde Gezi ruhunun coşkusunu görmek mümkün. Keza E.A için sokağa dökülen kadınlar; kürtaj eyleminde, 8 Mart'ta da coşkuluydular, kadın kadına olmanın gücünü yaşamışlardır. Ama bu kez daha farklıydı. Bu kez kadınlar daha fazla kendine güvenli ve daha coşkuluydular.

Kadınlar mahkeme kararını protesto etmek ve serbest bırakılan askerlerin tutuklanması için Türkiye'nin pek çok yerinde sokağa çıktı. Bingöl'de, Amed'de, İstanbul'da sokaklara çıkan kadınlar kendi öfkelerinin efendisi olduğunda sesleri daha güçlü çıkmaktadır. Bu daha önce takvimsel gündemlerde olduğu gibi devlet erkânlarının kadın düşmanlığını ortaya saçtığı da taniğimiz bir durum.

Başbakanın kürtaj saçmalığında binlerce kadın sokaklara çıkmış ve azımsanmayacak ciddi eylemler yapılmıştı. Kadınları güçlü bir şekilde ses çıkarması kürtaj kararında belli geri adımları attırmıştı. Kadın mücadelesi de zaten bu temelde yükselecek seslerle birlikte büyüyecektir. Kadınlar E.A için, Dersim'de zihinsel engelli genç kadın A.K için ve burada sayamadığımız onlarca sistematik kadın tecavüzü ve cinayetine karşı kadınların gücü ve ortak mücadele ruhu erkek egemen anlayışının duvarlarını yıkacaktır. (Bir YDK'lı)

da serbest dolaşmaktadır. Devletin tecavüzcülerden hesap sormasını beklemek hayalciliktir. Onlardan hesap soracak tek güç, örgütlü gücümüzdür. Bu anlamda yaşamın her alanında kavgayı yükseltmek son derece önemlidir" denildi.

Sarıgazi YDG Sivas şehitlerini andı

2 Temmuz 1993'te TC'nin tarihine kanlı bir sayfa daha eklendi. Tıpkı öncesinde Maraş, Çorum ve sonrasında Roboski, Reyhanlı'da olduğu gibi... Sivas katliamının 20. yılında bizler de katliamı unutmamak, unutmamamız için çeşitli çalışmalar yaptık. Sarıgazi'de 2 Temmuz akşamı örgütlenen ve on binlerce insanın katıldığı eylem için mahalle gençliği arasında çalışmalar yürüterek, katılım çağrısı yaptık. Mahallenin çeşitli yer-

lerine de YDG imzalı "Sivas şehitleri ölümsüzdür" şiarlı pankart astık. Bizler Yeni Demokrat Gençlik olarak Sivas katliamını bir kez daha kınıyor ve tüm halk gençliğini faşizmin her geçen gün artan zulmüne karşı saflarımızda örgütlenmeye çağırıyoruz. (Sarıgazi YDG)

İTÜ'de MBT'li eylem

H. Merkezi: Ayazağa Yerleşkesi'nde 8 Temmuz'da yapılan İTÜ lisans mezuniyet törenine İTÜ mensubu olmadığı bilinen bir grup, stadyumun acil çıkış kapısından girmiş, dev pankartlar (Tayyip Erdoğan'ın fotoğrafının basılı ve sloganların yazılı olduğu) açmış, kışkırtıcı sloganlar atmıştı. İTÜ'lülerin müdahalesiyle stadyum içine giremeyen saldırgan grup dışarıdan sahaya taş yağdırmış, bir kişi yaralanmıştı.

Bunun üzerine İTÜ'lüler 11 Temmuz günü "İTÜ mezuniyetinde yaşananların hesabını soruyoruz" diyerek 75. Yıl Öğrenci Sosyal Merkezi'nin yan tarafından toplandı. Sloganlarla yürüyen öğrencilerin rektörlük önüne gerçekleştirdikleri yürüyüşe yaz okulu olmasına rağmen katılım oldukça yoğundu. Öğrencilerin yanı sıra araştırma görevlileri, akademisyenler, mezunlar ve çalışanlar da eylemdeydi. Yürüyüş sırasında direnişte hayatını kaybedenlerin isimleri tek tek sayıldı. Yüzlerce kişi tek ağızdan "yaşiyor" dedi.

Rektörlük önüne gelindiğinde ise özel güvenlikçilerin binanın kapısında etten duvar ördüğü görüldü. İTÜ'lülerin rektörlük işgaline karşı olası ihtimaller göz önünde bulundurulmuş ve özel güvenlik birimleri kapıya yığılmıştı.

İTÜ Mimarlık Fakültesi öğrencilerinin tasarlayıp yaptığı "MBT (Mezuniyet Basma Teşkilatı)" maketi sergilendi. Kartondan yapılmış "temsili" taşlar atıldı.

Konuşmaların ardından İTÜ'lülerin geçmek için öğrenci kartı okutmak zorunda olduğu turnikelerden atlama çağrısı yapıldı. Turnikelerden sorgusuz sulasız geçirilen saldırganlara yapılan iyi muameleye karşı kart basmadan turnikeden atlama eylemi yapıldı. İTÜ'lüler slogan ve alkışlar eşliğinde turnikelerden atlarken yeni gelenlere de kart basmama çağrısı yapıldı.

Gömlek değiştirir gibi değiştirilen sınav sistemi...

AKP'nin devlet sözcülüğünün 11 yılı geride kalırken bu süre zarfında 4 Milli Eğitim Bakanı'nın görevini "layıkıyla" yerine getirdiğini, halk gençliğine ve çocuklarına "tertemiz" bir gelecek bırakma kararlılığıyla görevlerini teslim ettiklerini ve 5. Bakanın da bu yolda emin adımlarla ilerlediğini belirtmek yazımızın başlangıcı açısından olmazsa olmazdır diye düşündük...

Çünkü 11 yılda 4 bakan "kovan" devlet, aynı zaman içerisinde 5 kere de liselere girişle ilgili olan sınav sistemini değiştirdi. Bakan değiştirdikçe sınav sistemi değiştiren, diğer bir anlamda gömlek değiştirir gibi bakan ve sınav sistemi değiştiren devlet, daha yeni son haline getirdiği Seviye Belirleme Sınavı'nı (SBS) tekrar değiştirmeye başladı. Ayrıca dershanelerin "kapatıyoruz" adı altında özel okullara dönüştürülüyor olması, 4+4+4 uygulamasındaki ve yönetici atamalarındaki "sözlü sınav" (yani kadrolaşma) uygulamasındaki ısrar da, öyle tesadüf durumlar değil...

3 Temmuz günü Başkent Öğretmenevi'nde basına bilgi veren son bakan **Nabi Avcı**, ilgili konumuza ve de konumuzla da ilgili birçok meseleye dair hükümet adına niyetlerini açıklamış oldu.

Dershanelerin özel okullara dönüştürülmesine dair amaçlarını "nitelikli eğitim kurumlarının özel eğitim kurumlarına dönüştürülmesi" olarak açıklayan Bakan Avcı, bu şekilde çocukların dershanelere ihtiyaç duymayacaklarını söylüyor. Dershaneleri çocuklar, evet daha ilköğretimde olan çocuklar için dahi zorunlu bir ihtiyaç haline getirenler; bugün dershaneleri ihtiyaç olmaktan çıkaracaklarını söylüyorlar. Aslında çocuklar için dahi zorunlu ihtiyaç haline getirilen dershaneler gerçekte kimin için ihtiyaç? Bu sorunun cevabı, dershanelerin özel eğitim kurumlarına dönüştüğünde de bu kurumların aslında hangi ihtiyaç ve kimin ihtiyacı olduğunun da cevabını veriyor. Dershane ve özel kurumların sahiplerinin aynı olacağı ya da sıfatlarının aynı olacağı ve de daha çok parası olanın daha iyi dershaneler yerine, daha iyi özel kurumlarda okuyacağı gerçeği bize asgari anlamda bir bakış sunuyor...

Açıklamalarına devam eden Avcı; SBS'nin kalkacağını, yeni sistemde okul içi etkinlikler ve sınavların (Bakanlıkça düzenlenecek merkezi sınav ya da sınavlar da olacak) lise tercihi

için belirleyici olacağını söyledi. Yeni sistemde sınavların daha fazla olacağından; öğrencilerin SBS yerine, birçok SBS'cikle uğraşacağıyla ilgili soruya da "Çocuklarımız zaten bu sınavlara giriyorlar. Bu sayede girilen sınavlar daha düzenli yapılacak ve almaları not objektif değerlendirilmiş olacak" diyerek mantığının ne kadar düz çalıştığını göstermiş oldu.

Ayrıca öğrencilerin okul başarısına neden bakılacağına dair soruya da, "Araştırmalar gösteriyor ki okullarda yapılan sınavlar sağlıklı olmuyor, okul değerlendirmeleri birbirini tutmuyor, öğretmenler öğrencilerin bazılarını iyi bazılarını kötü not veriyor" yanıtını verdi. Okullarda öğrenci kayıran, menfaat ilişkilerine giren öğretmenlerin bu düzenin öğretmenleri olduğunu bildiğimizi hatırlatarak, asıl olanın var olan eğitim sorununu ve notların öğrencilere adaletsiz dağıtılma sorununu emekçi öğretmenlere yıkılmaya çalışılarak adaletsiz, sömürücü eğitimin yarattığı sorunların sahibini yani sistemin kendisi olduğunu gizlemek niyetidir.

Şu anki sistem ve eski bütün sistemlerin halk çocuklarına ve gençliğine verdiği zarar ve onlardan çaldıklarını düşündüğümüzde yeni diye bahsedilen ama daha somut bir şekilde ortaya koyulmayan sistemde de yaşanacağı çok açık. Bakanlık tarafından yapılacak merkezi sınav ya da sınavların yanısıra, ilk ve ortaokul öğrencileri her sınavda ayrı bir stresi yaşayacak/bütün işleri güçleri, bütün hayatları sınav olacak, sınavla yatıp sınavla kalkacaklar. Aslında şu andan farklı bir durum olmayacak, sadece bunu bir günü düşünerek değil, her günü daha yakın yaşayarak görecekler. Okul süresince yapılacak sınavların öneminin daha da artıyor olması adaletli not da-

ğılımının teminatı olmayacağı gibi, sınavlarda adaletsizliklerin daha fazla yaşanma potansiyelini arttırmakla beraber sınav vb. araçlarla öğrencileri tehdit eden eğitimcilerin de anlayışlarını okşayacak. Araştırmayı, sorgulamayı, yorumlamayı ve üretmeyi zaten öğretmeyen, hatta var olanı da unutturan devlet, çocukları sınavlarla büyütme/terbiye etmeyi sürdürecektir.

Sınav sistemlerinde bu kadar uğraşmaları, oynamalar yapmaları hiç de ne yapmak istediklerini bilmemelelerinden kaynaklanmıyor. AKP'nin son on bir yıllık politikalarıyla daha da perçinlenen devletin eğitim anlayışı; kendi istedikleri gibi bir gençlik, gelecek yaratmak için ilköğretilere dahi dadanmaktan çekinmemekte, türlü projelerle çocukları şimdiden şekillendirmeye ve devletine, milletine "sadık" yani aslında faşist düzeni kollayacak piyonlar hale getirmek istemekte. Bunun da karşılığını tüm "sınav sistemi değiştiriyor" haberlerinde ve yapılan açıklamalarda görmek mümkün.

Ama geleceğiyle oynanan, hemen her sene nasıl bir sınava gireceğine dair kafası karıştırılan ve çaresiz bırakılan çocukların; liselere giriş için hazırlık yapan ve aile, çevre, okul gibi türlü türlü sıkıntılarla uğraşan gençlerin artan bu baskıya karşı büyüdükçe neler yapabileceğini Gezi İsyanında en ön safalarda olan gençlik gösterdi. Bugün egemenlerin gençlik üzerinde daha fazla "kafa yorması" ve değişimler yapması için çok daha önemli bir neden doğdu, o da Gezi isyanı...

Taksim'le Tahrir, Direnme ve Devirme

"Bir halkın ordusu yoksa hiçbir şeyi yoktur. Bu meselede hiçbir boş teoriye yer olamaz." (Mao Zedung, Seçme Eserler, Kaynak Yayınları, Cilt 3, s. 307)

Her ne kadar devrimci saflarda bile tok bir biçimde, "isyan", "ayaklanma", "başkaldırı" sözcükleri ile tanımlanmaktan kaçınılsa, yani yaşananları kavrama noktasında, en iyimser ifadeyle yabancılaşmanın ördüğü ağırlar etkisini sürdürse de, Taksim Ayaklanması hükümünü ve etki gücünü sürdürmektedir. Süreci, egemen sınıfların söylemine benzer şekilde "Gezi olayları", "Gezi Parkı eylemleri" şeklinde tarif eden veya -sadece- "Gezi Parkı direnişi" tanımlamasını kullanmakla yetinenler; ya ayaklanmanın ne olduğunu bilmiyorlar ya da olan bitenlere dışarıdan bakma pozisyonundan çıkamamış olmalılar.

Yaşananlar, "barışçıl" eylem biçimlerinin esas olmasından, genelde "pasif" bir davranış tarzı tutturulmasından ve "direnme" eksenli hareket edilmesinden ötürü gerçek anlamından ve tarihteki asıl karşılığından uzak biçimde algılanırsa, oynadığı ve oynayacağı rol bakımından esas görevi yüklenmekle sorumlu olanların müdahale yeteneği zayıflayacaktır. Tam da burada eklemeliyiz ki, egemen sınıfların süreci -bastırmayı başaramayınca- sıradanlaştırma ve değersizleştirme çabasının ardında, eylemin ağırlığını ve gücünü azaltma amacı bulunmaktadır.

Pek doğal ki "bastırma" çabasından vazgeçilmemiştir; korku imparatorluğunun yıkılan duvarları inşa edilmeye çalışılmakta, tahkimat faaliyetlerine hız verilmektedir. Gezi Parkı'na çiçek ekip ağaç dikerek yenilgilerini tesilemelemede durumunda kalanlar, parkı

aç-kapa manevralarıyla sefilleri oynamaktadır. Çeşitli biçimlerde akan ve belli boyutlarıyla "Gezi Parkı" gündemli süren eylemler, polis şiddetinin yer yer önceki günleri de aşan biçimde kullanılmasına neden olmuş, gözaltı ve tutuklama furyası Taksim Dayanışması temsilcilerinin derdest edilmesine kadar uzanmıştır. Çeşitli odalardan temsilcileri direniş platformunda görevler üstlenen TMMOB'un, son Torba Yasa (12.07.13) ile İmar Yasası'nda yapılan değişiklik kapsamında "mesleki denetim" yetkisinin kaldırılması da rastlantı olmasa gerektir.

Palalı, satırlı, kazmalı, silahlı "vatandaş" görüntüleri "münferit" parantezine sığmayacak bir seriye bağlanmıştır. Vahşice dövülerek komaya sokulan Ali İsmail'in "direnme savaşı"na yenik düşmesi karşısında tıpkı Abdullah ve Ethem'in sürecinde olduğu gibi, katilleri koruma ve aklama çabası gösterilmektedir. Ama daha önemlisi, katilleri sahiplenme yani bir tür üstlenme tavrı; tıpkı Ethem'in katilini ödüllendirme amaçlı "kuşun taş çarpması" hikâyesi uydurulurken, palalıların sırtı "esnaf tepkisi" bahanesiyle sıvazlanırken, İTÜ'nün mezuniyet törenine saldıran grup "vatandaş tepkisi" ile övülürken yapıldığı gibi büyük bir alay ve pişkinlikle sürdürülmektedir: *"Bunu yapan kesinlikle Türk polisi değil. Kendi arkadaşlarına bile zarar verip 'polis yaptı' süsüne büründürmeye çalışıyorlar."* (Güngör Azim Tuna, Eskişehir valisi, 11.07.13)

Taksim Direnişi, işgal ve başkaldırı günlerinin izini sürerken, Brezilya'dan sonra yolu bir başka büyük halk ayaklanmasıyla daha kesişmiş bulunuyor. Mısır halkı, merkezinde Tahrir bulunan büyük bir kalkışmaya daha imza atarken, isyan ve devrimler yüzyılıının

önemli bir kavşağını inşa etmenin haklı gururunu yaşıyor. Bu isyan hareketi bir kez daha egemen sınıfların "kaldıraç" kılma operasyonuna "kurban" kılınmaya çalışılmış olsa da, geri döndürülemez bir süreç işlemeye devam etmektedir.

Mısır'daki halk hareketini, sermayenin müdahaleleriyle ortaya çıkan bazı sonuçlar üzerinden değerlendirmeye kalkarsak, ara duraklarda takılıp kalır ve tarihi yanlış yerden okumuş oluruz. Bu okuma durumu, iktidar sorununu çözemeyen bütün hareketlerin katlanması gereken bir özellik arz eder ama sonunu getirebilmenin yolu da ısrarla olan bitenin asıl anlamı üzerinde yoğunlaşmaktan geçmektedir.

Ortada şimdilerde çokça tartışılan bir "darbe" olayı elbette vardır ama **bunun Mursi/MK (Müslüman Kardeşler) yönetimine değil de esas olarak halk hareketine karşı yapılmış olduğu gerçeğinin üzerinden atlanılmaktadır.** Bu da bilinçli bir tercihtir ve muazzam bir halk eylemi, tartışan tarafların "ortak" korkusunun eseri olarak, mutlaka değersizleştirilmek zorundadır. Zira taraflar, "halkı" her zaman için yedekleyen ve onun adına hareket eden güçlerden oluşturulmakta ve "tarih" de hep böyle yazılmaktadır.

Nasıl TC tarihinin ünlü darbeleri; 27 Mayıs, 12 Mart ve 12 Eylül, şeklen hükümetlere, ama esas olarak sınıf mücadelesine müdahale kapsamında halka karşı yapılmış ve devamındaki icraatları bütünüyle bunu kanıtlamışsa, hiç şüphe yok ki, Mısır'daki (ve her yerdeki) son iki askeri darbenin (öncekilerde olduğu gibi) de hedefinde, egemen sömürücü sınıfların iktidarını tehdit eden bir pozisyon alan halk güçleri bulunmaktadır. Bu eylemi

yeni bir ifade etme tarzı olarak kullanılan "çalma" tanımı, gerçekleri gizlemenin bir başka yöntemi olarak kullanılmaya başlanmıştır.

Ortada "çalınan" yani sahipliği el değiştiren bir "hareket" yoktur. Aksine, halk hareketi bütün değerleriyle başkalaştırılmaya, yok edilmeye çalışılmaktadır. Bugün Taksim ayaklanması kapsamında sergilenen direnişin ortaya çıkardığı kazanım ve değerlerin, gerici ve karşı-devrimci güçler tarafından başka yöne kanalize edilip ortadan kaldırılmasına dair hamleleri de bu çerçevede okumak gerekir. Hiç kuşku olmasın ki, koşullar uygun olsaydı Ordu tarafından ülkemizde de benzer bir müdahale gündemleştirilebilirdi. Bugün o gücü kullanma şansını elinde bulunduramayanlar, diğer olanaklar üzerinden yüklenmeye çalışılmaktadır. Bunun etki gücündeki sınırlılık ise gidişata ilişkin mevcut koşulları yaratmıştır ve mücadele bu cephede de kıyasıya sürmektedir.

Mısır'daki süreçte, bir zamanların Türkiye'sinde olduğu gibi, ekonomik ve politik gücüyle iktidarın merkezindeki klasik konumlanışından öte bir yeri olan Ordu, 3 Temmuz'da, tıpkı 25 Ocak 2011'de olduğu gibi "hakem" rolüyle devreye girmiş ve tayin edici bir konumdan seslenerek, **şimdilik** son sözü söylemiştir. Darbeyi yapan Yüksek Askeri Konsey'in başındaki Sisi'nin, Mursi tarafından işbaşına getirildiği ve 1992'de İngiltere, 2006'da ise ABD'deki Kara Harp Akademileri'nde askeri eğitim tezgâhından geçtiğini de not etmemiz gerekir.

ABD emperyalizminin doğrudan temsilciliğini, yılda 2 milyar dolara yakın bir yardım ve askeri entegrasyondan ileri, ülke topraklarının yüzde 80'i ve ekonominin yüzde 40'a yakın bölümünde söz sahibi olmakla sürdüren bir gücün, egemen sınıflar adına bu tasarruflarda bulunmasından daha tabii bir şey yoktur: *"Mısır Ordusu, Amerika'nın uzun zamandır bölgede yaptığı en iyi yatırımdır."* John Kerry, ABD Dışişleri Bakanı, Nisan 2013)

Gelişmeleri, "demokrasi", "milli irade" bağlamında tartışanların, burjuva demokrasilerinde dahi 3. sınıf bir ortaoyunu derekesinde sergilenen seçim/sandık tezgâhının, yarı-sömürgelelerdeki gerici ve faşist diktatörlüklerin iğreti bir aksesuarı olduğunu bilinçli bir biçimde gizlemeye çalıştıklarına kuşku yoktur. Konuyu kendisine yönelik halk hareketi ve isyanlar karşısında, "milli irade", "sandık" ve "oy oranları"ndan bahisle savunma ve sığınma tavrı geliştirenlerin oturdukları koltuk, büyük bir aldatmacanın üstüne kuruludur.

Bunu deşifre etmeden, bu demagojiyi alt etmek ve "demokrasi" palavrasını boşa çıkarmak mümkün de-

ğildir. Bu tezgâhın onaylandığı her durumda, oyunun dışına çıkma suçlamasıyla karşılanacak meşru hareketlerin dayanacağı zemin sürekli biçimde zorlanmaya mahkûm olacaktır. Faşist ve gerici diktatörlükler, "rı-zayı" imal etme mekanizmalarıyla destekledikleri sistemlerini, sürekli biçimde "anayasal" statü de atfettikleri bu "yanılsamalı" durum üzerine oturtmaktadır.

Taksim ve Tahrir'in buluştuıkları kavşakta, halk iradesinin "kitlesel" bir yaptırım gücü oluşturarak yıktığı ilk barikat, bu "sandık demokrasisi"dir. Seçim denilen olgu, "seçim"den ibarettir. Halk, özgür iradesi her yolla sakatlanmış, seçenekleri oyunun sahiplerince saptanmış bir düzenek içinde "seçim" komutuyla yönlendirilmektedir.

Mısır örneğinde daha da vahim bir "seçim" tablosu oluşmuş, son iki yılda yapılan referandum ve "seçimlerde" (başkanlık ve meclis) yüzde 30-50 dolayında katılımlarla ve yine bu oranlardaki oylarla "irade" belirlenmiştir. Bu durumda, diğer bütün yönlerini bir kenara bıraksak dahi, MK ve Mursi'nin gerçek oy oranı, en iyimser hesaplarda yüzde 10-25 arasında değişmektedir. Darbelenen "demokrasi" bu olduğu için, seçimle darbe arasında gerçek manada "ayırım" yapmaya kalkmak, aldatmaca ağının başka bir tarafına takılmak demektir.

Sistem, seçim yoluyla değiştirilmeye kapalı biçimde kurulmuştur ve oyuna gelenlerin oyla hiçbir yere varamayacaklarını anlamaları sanıldığı kadar kolay da olmamaktadır. Nitekim, her vesileyle karşılarına yine dönüp dolaşıp aynı tezgah kurulmakta, Tahrir'in de Taksim'in de bütün yolları "sandık"a çıkarılmaktadır.

Oysa, eylemler tam da bunun aksini kanıtlayan bir seyir izlemiş, milyonların sokak ve meydan hareketleriyle yerleşik düzeni/yolları inkar üzerinden geliştirdiği pratik, sistemi değiştirmenin asıl yolunu da göstermiştir. Bunun farkında olmaları gerektiğini düşünmek/istemek elbette insafsız bir "iyimserliktir." Ama, bunu söylemek şarttır ve çıkışın bu temel üzerinden gerçekleşeceği de muhakkaktır. Kitlelere kendi buldukları yolun aksini göstermek, ancak karşı-devrimcilerin ve akıl almaz bir budalalıktan muzdarip olanların yapacağı bir şeydir.

11 Temmuz tarihli konuşmasında "Kazlıçeşme, Taksim'den büyüktür. Ondan da büyük sandık vardır" diyen Tayyip, güvendiği bir seçeneği işaretlemeye devam etmektedir. Olay sandığa gelmeden, meydanlarda toplanmak üzerinden tartışılmaya başlandığında da bir başka açmazla karşılaşmak kaçınılmazdır. Zira, "kitlesel" olma hali çok önemli olmakla beraber, yalnız başına tayin edici bir rol oynayamamaktadır. Direnişin karşısına tıpkı Kazlıçeşme, Sincan ve diğer pek çok yerde olduğu gibi başka kitle ve kalabalıklar dikmek, iktidarlar için pek çok durumda hiç de zor değildir.

Durum, Tahrir'in karşısına Adeviye ile çıktığında da böyledir. 30 Haziran ve Temmuz'un ilk günlerinde 30-40 milyonluk bir kitleyi sokağa çıkaran (öncesinde 23 milyonluk imza toplanan) Mursi karşıtı halk hareketi, Ordu'nun darbesiyle evlere çekilmiş, bu kez de "ekranları" MK'in topladığı kitleyle doldurulan Adeviye meydanının görüntüsü kaplamıştır. Aynı bayrakları sallayanların bu gövde gösterileri ve "nispet yapma" durumlarının ifade ettiği şeyler farklıdır ama "ağırlık" derecesi, yaşandığı üzere sınırlı olmaktadır.

Kitlesel olma halini, etkililikten "tayınedicilik" mertebesine yükselten, iktidara yönelme hadisesidir. Lenin'in muktedirliğin kurumsal tesisi adına "iktidarı alma"ya yaptığı vurgu hatırlanmalıdır. Direnme hali, bütün meşru kanallardan yüklense de sistemi içeriden zorlamanın ötesine geçen bir güç oluşturamaz. Mevzi elde eder, kazanımlar oluşturur, dahası sistemi değiştirecek kanalları da açar ama onu değiştiren bir rol oynayamaz. Bunun için zoru/şiddeti örgütlemesi, yani "savunma" halinden çıkıp saldırması gerekir. Direnme, bir kararlılık gösterisidir, belli bir yaptırım gücü de vardır ama daha ileriye gitmesi için "devirme" haline geçmesi şarttır. Mao Zedung'un başlıkta yer verdiği söz, devrimci şiddetin örgütlenmesine yapılan vurgu kapsamında değerlendirilmelidir.

Egemen sınıfların iktidarı/devleti, şiddetin örgütlenmiş halinden başka bir şey değildir. Bunu ifade eden hukuki düzenin rejimi koruma adına bütün yaptırımları silahlı güç sayesinde yerine getirilmekte, kademeli olarak devreye polisten askere kadar uzanan bir genişlikte "güvenlik güçleri" girmektedir. "Güvenlik" denilen kavram, pek açıktır ki egemen sınıfların çıkarlarını, onların selametini açıklamaktadır.

Barışçı eylemlerin gelip dayandığı noktada, çarptığı bariyer bu "güvenlik" duvarıdır. Türk polisine destan yazdıran, Mısır ordusunu "kurtarıcı

kahraman" yapan da budur. Bu gücün karşısına dikilen kitlelerin -hangi genişliğe ulaşırsa ulaşınsın-, iktidar kurumlarına el koyma becerisini göstermeleri için **karşı şiddeti** sergilemeleri gerekecektir. Bu olmadığı takdirde, hareketin birikim yaratma kabiliyeti, sonsuz bir devingenlik içerisinde, ama ne yazık ki sistemi tamamlayan bir düzlemde akıp gitmeye mahkûmdur.

Mısır'da tarihin gördüğü en büyük kitlesel eylemlerden birisi yaşanmıştır. Bu 2011'den beri devrede olan gücün, "demokratik" bir müdahale mekanizması yaratması son derece önemlidir. Üç yıldan az bir sürede, iki kez rejimin yönetim kademesinde değişim yaşanmasına yol açan sonuçlar üretmiş, geriye dönülmesi mümkün olmayan bir aşamaya doğru adımlar atmıştır. Bugün için iradesine ve gücüne paralel biçimde sistemi değiştirecek bir noktaya gelmesi engellenmiş olsa da, geleceğe ambargo koyacak bir kabiliyeti olduğunu ispatlamış bulunmaktadır.

Durum, aynı ağırlıkta olmamakla birlikte Taksim için de benzer özellikler taşımaktadır. 45 gündür etkili olmayı sürdüren başkaldırı; sistemi sarsıcı bir rol oynamış, milyonları aşan bir kitlenin aktif hale geldiği bir süreçte, politik alana yasal sınırları aşan bir yerden, sokak ve meydanlar üzerinden gelişen "direniş" hareketiyle müdahalede bulunmuştur. Daha ilk günlerinden itibaren Gezi Parkı'nı aşan eylemler dizisinin hedefinde, Tayyip ve Hükümet nezdinde, sistemin kendisi bulunmaktadır. Kitleler güç sergilemiş, gücünü test etmiş, başkaldırı ruhuyla harekete geçerek düzenin istinat ve koruma duvarlarını zorlamışlardır.

Aynı dönemde Brezilya'da gelişen halk hareketinin çapı ve etki derecesi de önemli bir yerde durmaktadır. "Tarih" parantezinde bakıldığında, yine benzersiz bir sürecin yaşandığı Brezilya'da, ciddi bir bölümünü hükümetteki partiye oy vermişlerin oluşturduğu

ve işçi sınıfının daha örgütlü ve etkin biçimde katıldığı ayaklanma süreci, yeni grevlerin devreye girmesiyle devam etmektedir. Bunları diğer ülkelerde gelişecek isyan dalgalarının izleyeceğine öngörmek için kâhin olmaya gerek yoktur. "Küreselleşme" döneminin son büyük krizle azgınlaşan saldırıları karşısında, halkların yanıtı gecikmemiş, isyan dalgaları bir kıtadan ötekine vurmaya başlamıştır...

Tahrir üzerinden yeniden Taksim okuması yapan faşist Türk devletinin temsilcilerinin, efendileri ve hatta Ortadoğu'daki kadim dostları olan kralıklar ve emirliklerden gelen Mısır'daki darbeye destek tavrına karşı aksiyonda tutum takınmaları ve "darbe" olayı üzerinden yürüttükleri "demokrasi" propagandası, yalnızca Müslüman Kardeşler ile ideolojik akrabalık, "model"liğin tedavülden kalkması vd. endişelere dayanmamaktadır. Bunlardan çok daha önemlisi, ateşi bir türlü söndürülemeyen Taksim ayaklanmasına, Tahrir'deki Mısır halkının gönderdiği güçlü mesaj olmalıdır.

Halk isyanları ve ayaklanmalarının devrimlerle taçlanacağı günler uzak değildir. Bu eylemlerin ateşlediği işaret fişeklerinin muştuladığı gerçek, şimdi daha aydınlık bir görüntü veriyor olmalıdır. Proletaryanın ideolojik ve politik düzlemde tarihi rolünü oynamak üzere sahneye davet edildiği süreç, ezilenlerin kaderine hükmetme iradesine yön vermenin koşullarını da yaratacaktır. Sınıf mücadeleleri tarihinin ileriye doğru işleyen devinimi içerisinde bugünkü tabloyu yaratan halklar, buna muktedir olduklarını kanıtlamış durumdadır.

"Zafer sömürülenlerin olacaktır, çünkü yaşam, sayı gücü, kitle gücü, özverili, ideal, dürüst, ileriye doğru giden, yeninin inşasına uyanan her şeyin tükenmez kaynağının, sözüm ona 'sade halk'ın, işçilerle köylülerin bütün olağanüstü enerji ve yetenek stokunun gücü onlardan yanadır. Zafer onlarındır." (Lenin, 1917, İnter yay. s. 551-552)

“Ağlama anne, evlatların burada!”

H. Merkezi: Gezi Parkı'nda koparılmaya çalışılan fidanlara ve ağaçlara sahip çıkmak için başlayan direnişe karşı pervasızca polisi, sivil, faşisti ile saldıran devletin bu saldırganlığı sırasında yaşamını yitiren 6. fidan oldu **Ali İsmail Korkmaz...**

Hayat dolu ve Antakya'nın isyanını içinde taşıyan Korkmaz, Es-kişehir'de sivil polis-faşist işbirliğinde saldırıya uğradığı günden yaşamını yitirdiği 10 Temmuz tarihine kadar direndi. Ali İsmail Korkmaz'ı anmak ve öldürenlerden hesap sormak için yapılan eylemler Türkiye'nin birçok bölgesinde devam ediyor.

* **ESKİŞEHİR:** Gültepe Mahalle-si'nden “**Ağlama Anne Evlatların Bu-rada**” sloganlarıyla yürüyen on bin-lerce kişi Osmangazi Üniversitesi

kampüsüne geldi. Morg önünde Ali'nin katledilmesini protesto eden halk, buradan Ali'nin tabutunu omuz-larına alarak Osmangazi Üniversitesi kapısına kadar yürüdü. Yaklaşık 20 bin kişi Hasan Polatkan Caddesi'ni trafiğe kapattı. Uğurlama ve anma programının ardından kitle İki Eylül Caddesi'ne yürüdü. Espark önüne sloganlarla geldi. On binler Ali İsmail'in saldırıya uğradığı Yunus Emre Caddesi'ne yürüdü.

* **ANTAKYA:** Korkmaz memleketi Antakya'da 11 Temmuz günü yüz bini aşkın kitle tarafından son yolculuğuna uğurlandı. Ali'nin evine arkadaş-ları tarafından pankart asıldı. Köy es-naflı, Ali'nin cenazesine katılmak için öğleden sonra kepenk kapatma ka-rarı aldı. Öğle saatlerine doğru

Samandağ ve Antakya'dan binlerce insan köye akın etti. Ancak yerel kay-naklardan edindiğimiz bilgilere göre polis bir süre sonra kitlenin bölgeye gelişini engelledi. Köy halkının Ara-pça ağıtları eşliğinde Ekinci Asri Me-zarlığı'na yola çıkıldı.

Yapılan cenaze töreninin ardından Ali, sloganlar eşliğinde defnedildi. Kitle mezarlıktan çıkarak geldiği yolu aynı şekilde sloganlarla geri yürüdü. Eylem, Ali İsmail'in evinin önünde sona erdi. Cenaze törenine Ethem Sarısülük'ün ailesi de katıldı. Et-hem'in annesi **Sayfi Sarısülük** ile Abdullah Cömert'in yakınları cenaze evi-ne gelerek Ali İsmail Korkmaz'ın an-nesi Emel ve babası Şahap Kork-maz'la buluştu.

* Armutlu Mahallesi'nde akşam saatlerinde biraraya gelen binlerce kişi, buradan Uğur Mumcu Mey-

danı'na yürüdü. Meydana geldiğinde kitle on binleri bulmuş, öfkeli slogan-lar atılıyordu. Burada polis kapalı spor salonu önünde barikat kurarak kitleye gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Halk polise taşlarla karşılık verdi. Çatışmalar sırasında akrep ile ara sokaklara giren polisin saldırısın-da ciddi şekilde yaralanan ve ara-larında Partizan okurlarının da bulun-duğu 5 kişiden gaz fişegi ile başından yaralanan 17 yaşındaki Yılmaz Öz-türk, beyin kanaması geçirerek yo-ğun bakıma kaldırıldı. Plastik mermi kullanan polis, yaraladığı 2 eylemci-nin gözünü yitirmesine neden oldu. Kitle de TOMA'nın kamerasını kırdı. Gece saat 03.00 sularında polisin geri çekilmesiyle sona eren çatışmaların ardından kitle, Sevgi Parkı'nda bu-luşarak Ali İsmail Korkmaz için nöbet tutmaya başladı.

* **İSTANBUL:** 10 Temmuz akşamı binlerce insan Galatasaray Lisesi önünden Taksim Meydanı'na yürü-dü. Kitle, Gezi Parkı'nın girişindeki merdivenlerde Ali İsmail şahsında katledilen tüm Gezi direnişçileri için saygı duruşunda bulundu. Daha son-ra Kurtuluş Forumu da eyleme katıldı. **Bakırköy**'de ise kitle forum sonrasında Ali İsmail Korkmaz için E-5 karayolunu trafiğe kapattı. **Kadıköy** halkı Yoğurtçu Parkı'nda saat 21.00'de biraraya gelerek, sloganlar-la Rıhtım'a yürüdü. Kadıköy Mey-danı'nı trafiğe kapatan kitle, oturma eylemi gerçekleştirdi. **Beşiktaş**'ta Kartal Heykeli'nin önünde toplanan kitle buradan Abbasağa Parkı'na yü-rüdü. Yürüyüşün ardından forum gerçekleştirildi.

* **ANKARA:** Kennedy Cade-si'nde, Dikmen ve Batıkent'te eylem-ler gerçekleştirildi. İlk yürüyüş **Bat-ikent**'teydi. Batıkent Meydanı'nda toplanan kitle buradan Ethem Sarısü-lük Parkı'na yürüdü. **Dikmen**'de ise İl-ker Mahsuni Şerif Parkı ve Sokullu Ahmed Arif Parkı'ndaki forumları kısa tutularak eyleme geçen kitle, slogan-larla yürüyüşe geçerek Dikmen Cad-desi Ziraat Bankası Kavşağı'nda bulu-ştı. Dikmenlilerin üzerine aracını sü-ren faşistler, daha sonra da araçtan inerek palalarıyla saldırdı. Faşistler halk tarafından etkisiz hale getirildi ve uzaklaştırıldı. **Kennedy Cade-si**'nde de sosyal medyada yapılan çağrılarla biraraya gelen kitleye polis saldırdı. Saldırı, gaz bombalarıyla uzun bir süre devam etti. Direnişçiler de polise “**Hepimiz Ali'yiz, öldür-mekle bitmeyiz**” sloganlarıyla karşılık verdi.

* **İZMİR:** Konak Meydanı Saat Kulesi'nde bir grup Ali İsmail için “**zamanı durdurma**” eylemi yaptı. Bir süre yerlerinde yatarak tepkilerini gösterdiler.

* **MERSİN:** İnönü Parkı'ndan top-lanan kitlenin önüne polis barikatı ku-ruldu. Halk, evlerinden tencere tava-larla yolu kesilen kitlenin yanına gel-di. İnönü Parkı'ndan gelenler daha sonra parka geri dönerek halk kürsü-sünü gerçekleştirdi.

Dersim'de köy çalışmaları başladı...

Dersim: Munzur Doğa ve Kültür Festivali hem politik anlamda hem de Dersim üzerindeki etkisiyle günümüze kadar ulaşmıştır. Festivalin ilk örgütlenme amacı Dersim'e yıllardan beri uygulanan baskı, zulüm ve katliamların önüne özellikle göç eden Dersim halkının geri dönüşünü sağlayarak set çekebilmek. Bu amaç bir nebze de olsa başarıya ulaşmış ve bir takım kazanımlar elde edilmiştir.

Dersim'in 38'den 1980'lere ve oradan da 2000'li yıllara kadar sis-tem tarafından üzerinde uygulanan olağanüstü hal durumu hiç değiş-memiştir. Dersimliler bu zulüm cen-deresinden kurtulmak için kendi topraklarını terk etmek zorunda kal-mışlardır. Köyleri yakılmış, boşaltıl-mış ve çeşitli işkencelere maruz kal-mışlardır. Dersim'i insansızlaştırmak için sistem her türlü kirlil oyununu oynamaktan geri durmamıştır bu şekilde. Dersim'in devrimci dina-miklerini yok etmeye çalışmışlardır.

Munzur Doğa ve Kültür Festivali ile sistemin Dersim üzerinde oynadığı oyunlar kısmi şekilde bozul-muş, Dersim'e insan sirkülasyonu gerçekleştirilmiş ve bir kazanım elde edilmiştir. Sadece Dersimlilere değil; dil, din, ırk gözetmeden tüm insanlara kapısını açmıştır Dersim.

Köy çalışmaları başladı

Dersim Partizan olarak bu yıl 13.'sü düzenlenecek olan festivale çağrıda bulunmak, festival üzerine tartışma-lar yapmak ve bu vesileyle köylüler-le iletişime geçmek için yıllardan beri düzenli olarak örgütlediğimiz köy çalışmalarının startını **Pertek, Xozat ve Pülümür**'de verdik.

Gittiğimiz köylerde festivalin Dersim için anlam ve önemiyle bir-likte önümüze koymuş olduğumuz politikalar üzerinden sohbet etmeye çalıştık. Dersim'de sistemin tüm ya-

şam alanlarına yaptığı karakol, gö-zetleme kuleleriyle çember altına al-maya çalıştığını; doğamızı baraj, or-man kesimi, maden aramalarıyla yok etmeye çalıştıklarını anlattık. Ayrıca İbrahim Kaypakaya'nın kat-ledilişinin 40. yılı vesilesiyle 21 Mart Newroz'da başlattığımız kampanya çalışmalarını paylaştık. 25 Tem-muz'da festivalin ilk günü kampan-ya çalışmamızın son ayağını oluşt-u-racak bir anma yürüyüşü yapacağımızı duyurduk.

Gittiğimiz evlerde genelde hoş, güzel ve sıcak bir ilgiyle karşılandık. Ülkemizde ve bölgemizde yaşanan-lar üzerinden fikir alış verişinde bu-lunduk ve kendi görüşlerimizi köy-lülerle paylaştık. Köylerde sıklıkla karşımıza çıkan sorunlar çerçeve-sinde çözümün aslında kendilerin-de olduğunu vurguladık. Yaşanan çelişkiler karşısında bizzat yerelde sorunun muhataplarının inisiyatif bilincini geliştirerek, sorunun çözü-mü noktasında köylülerle ortak ha-reket edilip, ortak kararlar alınması gerektiğini anlattık.

Tartışılan yoğun gündemlerden bir tanesi de “**çözüm süreci**”ydi.

Dersimliler, yaşanan ilk geri çekilme döneminde yaşananları hatırlattılar. Ulusal Hareketin demokratik talep-lerinin son derece haklı olduğunu ancak çözüm süreci boyunca devlet tarafından atılan olumlu bir adımın olmadığını, aksine saldırıların de-vam ettiğini dile getirdiler.

Köylülerin gündemlerinden biri de **Taksim direnişi...** Direnişi AKP'ye ve sisteme karşı yapılmış bir öfke patlaması, halk ayaklanması olarak tanımlıyorlar. Türkiye siyasi tarihinde önemli bir dönemeç nok-tası olarak gördüklerini belirtiyorlar. Birlikte verilen mücadelenin ne ka-dar önemli olduğunu göstermesi açısından Taksim direnişinin sem-bolik bir yanının olduğunu ve bun-dan sonra da daha büyük eylemle-rin gerçekleşmesini belediklerini söylediler.

Köy çalışmamız festival sürecine kadar aralıksız ve yoğunlaşmış ha-liyle devam edecek. En üca yerler-deki köylülerimizin kapılarını çalma-ya, çaylarını içmeye, yalnız ve çö-zümsüz olmadıklarını haykırmaya ve umudu hep beraber büyütmeye devam edeceğiz.

CHP'nin Alevicilik yalanı

Mersin: İstemihan Talay, 2 Temmuz Sivas Katliamı anmaları yapıldığı sırada, davullu zurnalı CHP Belediye Başkanlığı aday adaylığını açıkladı. O gün binlerce insan katliamın hesabını sormak için Sivas'a akın ederken, yine

binlerce kişi Mersin Forum'da anma yaptı. Talay'ın, katliam günü kutlama yapmasına ilişkin bir açıklama yapan Alevi Dernekleri Mersin Şubesi Başkanı **Suat Yıldız**, Talay'ın tutumunu sert sözlerle eleştirdi.

Yıldız, "Yanan canlarımızı anmak ve 20 yıl geçmesine rağmen sağlanamayan adalet talebimizi dillendirmek için Madımak Otelі önündeydik. Mersin'de ise İstemihan Talay parti binası önünde büyükşehir belediye başkanlığı aday adaylığını açıkladı. 50 bin kişi Sivas'ta anma etkinliğinin

de bir araya gelmişken; Türkiye'nin dört bir yanında anma törenleri düzenlenirken sizin 2 Temmuz'da parti binası önünde 'davul' çaldırarak aday adaylığınızı açıklamanızı Alevi toplumuna açıklayamazsınız. Aday olsanız dahi Alevilerden nasıl oy alacaksınız?" dedi.

"20. yılında unutmADIMAKımızda!"

H. Merkezi: Sivas'ta Madımak Otelі'nde 33 canın yakılması-nın üzerinden tam 20 yıl geçti. Ama aradan geçen bu 20 yılda acılar küllenmedi. Aksine canlarımızı yakanlar, dava için zaman aşımı kararı vererek, kiralık katillerini serbest bırakarak ve de en önemlisi Alevi halkına yönelik ayrımcı, imhacı politikalarını sürdürerek ateşi harladı durdu.

Ülkenin dört bir yanında ve Avrupa'da gerçekleşen 20. yıl anmalarında geçtiğimiz yıllara göre göze çarpan önemli bir ayrıntı da anmaların daha kitlesel olduğu gerçeğidir. Özellikle Sivas'ta, İstanbul-Sarıgazi'de on binlerce gerçekleşen anmaların bu denli kitleselleşmesinde en önemli neden Gezi direnişinin yarattığı atmosfer oldu kuşkusuz.

SİVAS

* On binlerce kişi 2 Temmuz günü, Alibaba Mahallesi'ndeki Seyrantepe Cemevi'nin önünde biraraya geldi. Kortejin en önünde katliamda yakınlarını kaybeden aileler, ellerinde katliamda şehit düşenlerin fotoğraflarıyla yürüdü. Kitle otele doğru ilerlerken önleri TOMA ve çevik kuvvet polisleri tarafından kesildi. Bunu gören kitle oturma eylemi yaptı ve önlerinin açılmasını istedi. Ardından Alevi örgütlerinin temsilcileri ile bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmeler üzerine barikat kaldırıldı.

Meydandaki anma, saygı duruşuyla başladı. Madımak Otelі'nde katledilen 33 aydının isimleri tek tek okundu ve ardından kitle hep bir ağızdan "Yaşıyor" diye haykırdı. Partizan da eyleme "**Sivas Katliamı'nın 20. yılında öfke ve direnişi büyütelim**" yazılı pankart açarak katıldı.

İSTANBUL

* **Sarıgazi:** Gezi direnişinin coşkusıyla Sarıgazi'de biraraya gelen on binlerce kişi Sivas katliamında yaşamını yitirenleri anarak, katliamcı devleti bir kez daha teşhir etti. "**Sivas'ı unutmadık, unutturmayacağız**" yazılı ortak pankart açan Samandıra, Yenidoğan, Çekmeköy ve Sarıgazi halkı, dört kol halinde birleşerek Sarıgazi Festival Alanı'nda bir araya geldi. Kitle sık sık "**Her yer Taksim her yer direniş**", "**Bu daha başlangıç mücadeleye devam**" şeklinde sloganlar atarak Gezi'nin coşkusunu hissettirdi. Programda eylemi

düzenleyen ve emek harcayan Sarıgazi Cemevi, çeşitli Alevi dernekleri ve Partizan, ESP, DHF gibi birçok devrimci ve demokrat kurum adına basın açıklaması okundu.

* **Gülensu-Gülsuyu:** 30 Haziran Pazar günü **Partizan**, ESP, **Alınteri**, EMEP, Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nin örgütlediği yürüyüş yapıldı. Gülsu Son Durak'ta "**20. yılında Sivas katliamını unutmadık, hesap soracağız**" yazılı pankartın arkasında toplanan Gülsuyu halkı Medeni Yıldırım'ı da andı. Eylemde Nesimi Çimen'in eşi Makbule Çimen bir konuşma yaptı.

MERSİN

* **DirenMersin** tarafından örgütlenen forumların 2 Temmuz günü gündemi Sivas katliamıydı. Alevi derneklerinin de örgütleyiciliğiyle hazırlanan program, bir açıklama ile başladı. Türkiye'nin Sivas'la hala yüzleşmediğine ve hesaplaşmadığına yapılan vurgunun ardından "**Artık, AKP'nin, eski Türkiye'nin bütün pisliklerinin; NATO taşeronluğunun, OHAL'in, JİTEM'in, faili meçhullerin, şovenizmin, Suriye'ye karşı emperyalist-dinci savaşın, güvencesiz ve sendikasız çalışmanın, dinci gericiliğin, kadın hakları düşmanlığının, cinsiyetçiliğin, kokuşmuş geçmişin bugünkü temsilcisi olduğu tescillendi. Gezi Parkı'ndan başlayarak dalga dalga tüm yurda yayılan direniş, artık milyonların bu eski Türkiye'de yaşamak istemediğini, yaşamayacağı-**

nı tüm dünyaya ilan etti" sözleri eklendi. Sinevizyon, şiir ve türkülerin ardından ise kitle haftalardır yürünmesine izin verilmeyen Barış Meydanı'na yürümek istedi. Haftalardır hemen her yürüyüşe saldıran polis, bu sefer barikatı açmak zorunda kaldı. Forum önünden başlayan yürüyüş sloganlar ve alkışlarla sona ererken Barış Meydanı'nda denize karanfiller bırakıldı.

ANTAKYA

Antakya'da Partizan'ın bileşeni olduğu HDK, Mücadele Birliği, Halk Cephesi ve PDD Sivas'ta katledilen canları anmak için Saray Caddesi'nde eylem düzenlemek istedi. Ancak polis, Vali'nin anti-demokratik bir şekilde aldığı Saray Caddesi'nin eylemlere kapatılması kararını gerekçe göstererek eylem izin vermedi ve bununla kalmayıp kitlenin üzerine yürüdü. Kitle bunun üzerine KESK binası önüne çekilerek açıklamasını ve müzik dinletisini burada yaptı.

İZMİR

2 Temmuz günü Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan Alevi kurumları, demokratik kitle örgütleri ve devrimci kurumlar Alsancak Gündoğdu Meydanı'na yürüdü.

DİDİM

2 Temmuz Sivas Katliamı, Didim 2 Temmuz Platformu'na bağlı siyasi parti ve sivil toplum örgütleri tarafından düzenlenen etkinlikle anıldı. Anma programı kapsamında Didim Alevi Bektaş Kültür Merkezi ve Cemevi önünde toplanan binlerce kişi ellerinde döviz ve pankartlarla 19 Mayıs Caddesi ve Atatürk Bulvarı Belediye Parkı önünde ki alana geldi.

DERSİM

* Seyit Rıza Meydanı'ndan Jara Gola Çeto'ya yürüyen kitle buradan Dersim-Elazığ, Dersim-Erzincan karayolunun birleştiği Mameki Köprüsü'nü 10 dakikalık oturma eylemiyle trafiğe kapattı. Daha sonra Jara Gola Çeto ziyaretinin bulunduğu parkta tertip komitesi adına Pertek Belediye Başkanı **Kenan Çetin** ve Dersim Belediye Başkanı **Edibe Şahin** bir konuşma yaptı. * Aralarında Partizan'ın da bulunduğu Pertek HDK Meclisi'nin örgütlenmiş olduğu eylem postane önünde toplanan yüzlerce kişi tarafından Elazığ-Dersim karayolunun trafiğe kapatılmasıyla başladı. Daha sonra "**Sivas'ın katili patron-ağa devleti**", "**Sivas'ı unutma, unutturma**" sloganları sıklıkla atılarak eylem sonlandırıldı.

BURSA

Gemlik Hacı Bektaş-ı Veli Derneği

"Devlet denilince akla faili meçhul gelir"

432. HAFTA

6 Temmuz'daki eylemde ilk sözü alan, 1995 yılında gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız, Taksim Gezi Parkıyla başlayan ve ülke geneline yayılan eylemlere atıfta bulunarak yaşanan devlet terörüne dikkat çekti. Yıldız'ın ardından sözü 1993 yılında Urfa'da gözaltında kaybedilen Hüseyin Taşkaya'nın oğlu **Şefik Taşkaya** aldı. Şefik Taşkaya, "**Devlet denildiğinde aklıma faili meçhuller, yalan dolan geliyor. Devlet derse öldürmekten vazgeçmiyorum biz de direnmekten vazgeçmeyeceğiz. Barış deniliyor ama devlete bir inancımız yok. Kemiklerimizi görmeden kimseye inanmayacağız, Lice'de, Gezi'de insanlar öldürüldü**" şeklinde konuştu.

Haftanın açıklamasında ise Gezi eylemlerinde yaşanan polis terörüne dikkat çekilerek göstericilerin üzerine ateş açanların yargılanmadığı, korunduğu ifade edildi. Açıklamada kayıplarının akibetinin bulunması talebi yanında; karakol yapımlarına, polis operasyonlarına son verilmesi, suç işleyen polislerin yargılanması istendi.

433. HAFTA

Bu haftaki eylemde, Mardin'de kaybedilişinin 17. yılında **İsa Efe**'nin akibetini soruldu. Eylemde ilk sözü, Kenan Bilgin'in ağabeyi **İrfan Bilgin**, Başbakan Erdoğan'ın, "**Artık gençlerimiz ölmüyor, analar ağlamıyor**" sözlerine tepki göstererek, Başbakan'a, "**Son bir ayda 5 gencimizi katlettin. Bu analar ana değil mi?**" diye sordu. Berfo Kırbayır'ın kızı Fatma Kırbayır ise "**Ne kadar bekleyeceğiz. Ne zaman Cemil'in kemiklerini bulacaklar?**" diye konuştu. Konuşmaların ardından bu hafta açıklamayı **Sıla Gemicioğlu** okudu.

ve Dersimliler Derneği tarafından birçok kurumun da katılımıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Cemevi önünde toplanan kitle Sivas şehitlerinin resimlerini taşıyarak İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Bizler de Partizan okur ve çevresi olarak eylemde yerimizi aldık. Burada yapılan açıklamada "**Madımak'ta sazımız, sözümüz, özümüz, deyişimiz, semahımız, kültürel ve inançsal değerlerimiz katledilmiştir. Bizler Madımak katliamını unutmadık, unutturmayacağız**" denilerek eylem sloganlar eşliğinde sonlandırıldı.

“Bak direniyor küçük bedenim”

İstanbul: 14 yaşında küçük bedenli yürek 26 gündür hala ölüme inat direniyor. Herkes tanıır bilir onu adı Berkin, henüz 14 yaşında. Polisin attığı gaz fişegi başına isabet ettiği için şu anda o küçücük bedeniyle her şeye inat direniyor. Berkin’in ailesi Okmeydanı Araştırma Hastanesi Acil girişinde Berkin’in gözlerini açması bekliyor. Berkin içerde yoğun bakımda direnirken ailesi özellikle de annesi dışarıda onu bekliyor. Berkin içeride, anne dışarıda adaletsizliğe karşı direniyor.

Annesi Berkin’i sürekli rüyasında, okulundan mezun olurken gördüğünü söylüyor. **“Oğlum küçük, ama cesur, o kalkacak”** diyor gözleri dola dola. Her sabah Berkin’iyle beraber izliyor güneşin doğuşunu ver her güneşin batışında Berkin’iyle beraber dalıyor rüyalara. Ali’yi, Ethem’i, Mehmet’i, Abdullah’ı acımasızca katletti devlet. Çünkü korkuyordu Gezi’nin özgür ruhundan... Tüm bunlar Gezi Parkı direnişinin isyanını bastıramadı. Şimdi Berkin direniyor. O fişegi atan polise inat, onu atmasını emredene bir tokat daha atmak için direniyor.

#DirenBerkin tüm memleket seninle!

Sarisülük ailesinden Elvan ailesine destek

İstanbul: Ankara’da yaşayan Ethem Sarisülük’ün ailesi İstanbul’a gelerek Okmeydanı’nda polisin hedef gözeterek attığı gaz bombasıyla başından yaralanan ve halen yoğun bakımda bulunan Berkin Elvan’ın ailesini 3 Temmuz günü ziyaret etti.

Berkin’in sağlık durumu hakkında Sarisülük ailesine bilgi veren annesi **Gülsüm Elvan**, Berkin’in hayatı tehlikesinin devam ettiğini belirterek sık sık, **“Oğlum direnecek, dayanacak, sağlığına kavuşacak”** dedi. Elvan’ın babası **Sami Elvan** da işten bulunduğu arada çıkarak Sarisülük ailesinin yanına geldi.

Gezi Parkı’na karanfil

Hastane önündeki ziyaretin ardından Sarisülük ailesi Gezi Parkı’na geçerek direnişte yaşamalarını yitirenler için buraya karanfil bıraktı. Gezi Parkı’nın polis ablukası altında olması nedeniyle parka giremeyen aile, park girişinde bulunan merdivenlere Ethem Sarisülük, Mehmet Ayvaltaş ve Abdullah Cömert’in fotoğraflarını ve karanfilleri bırakarak direnişte yaşamalarını yitirenleri andı.

Burada bir süre daha bekleyen Sarisülük ailesi daha sonra Mehmet Ayvaltaş’ın ailesini ziyaret etmek üzere ayrıldı.

Seni anlatabilmek seni...

Hani nakış nakış işlerle ya dokumacılar haliya deseni, hani mozaikçiler pul pul taşlardan şaheşer yaratırlar ya, hani aşılmaz, ulaşılmaz zirvelere çıkar ya dağcılar, sonra dönüp bakarlar yaptıklarına. Yüreklarini nasıl da bir coşku kaplar, işte bu coşkuyla Ethem yoldaş şahsında size, tüm halkımıza merhaba diyoruz.

Kısa bir zaman dilimi, insana tatmadığı duyguları tattırır. Bazen sevinç olur, bazen çocuksu bir gülüş, eskiler hatırladıkça. Acı da olsa her anı sıcak eder insanın yüreğini. İşte bu acı ve sıcaklıkla Ethem yoldaş şahsında size tüm halkımıza merhaba diyoruz. Gün oldu başak, kıvamında ürünü sundu. Yol görünmüştü. Artık ayrılık vakti idi.

Uçmalıydı, kanat gerip göklere yükselmeliydi. Artık konargöçerdi o. Öyle olmalıydı. Yine guncunmadı. Sadece erkendi. Ona canı sıkılıyordu ve kanatlandı göğe görüşmek umuduyla diyerek. Gün oldu sardı canlarını, gün oldu özlem birikti kocaman yüreğinde. Savurdu hıncını, eşsiz ezgilerin türküleriyle. Dinmedi, dindiremedi volkanı, söndüremedi o özlem ateşini. Kendisine armağan edilen türkülerini hatırladı olmadı. Bazen sıcak bir selam gönderdi yetmedi. Kim yettiğine inanırdı ki bu duyguyu yaşayanlardan.

Yaşananlar tesadüf değildi, yaşamın ta kendisi olduğunu. Biliyordu ki yürünecekse tarihin tozlu yollarında, tozların arasın-

da taşlar da vardı.

Her bir taş özlem, her bir taş sevgi, her bir taş umut her bir taş heyecandı. Gün oldu gördü taşları, gün oldu göremedi, takıldı taşlara yuvarlandı. Tuttu elinden sevdalı yürekler, çektiler onu yukarı. Gözleri doldu, göz yaşlarını kimseye belli ettirmeden, kalktı devam etti, sabahın ilk ışıklarıyla koşanların yanına. Doluyordu içi, nasıl anlatmalıydı bilmiyordu. Haykırsam diyordu acaba duyar mı beni? Yoksa en içli ezgiler mi söylesem, derin bakışımı mı göndersem, yoksa kucak dolusu sevgiler. Yok, en iyisi kendim mi göndersem. Sesi yükseldi.

Eğer atılacaksa şafağın adımları ve bu uğurda ödenecek bedel varsa, özlem bütünleştirilmeli, sevgi birleştirilmeli yarına yolculuk edilmeliydi. Ve başlar yukarı yumruklar havaya kaldırılmıydı. Ölümün ne önemi vardı? Kavga sürmeliydi. En güzel ve onurlu destanlar yazılmıydı. Başkaydı bambaşkaydı bu gidiş, neydi başka olan? Onu saran, seveda dolu olan benliği mi? Yoksa erdemliliğe sarılışı mı? Yoksa doyumadan ayrılığı mı? Neydi? Gülüşlerindeki tazeliği mi? İnatla çalışıp koşturması mı? Yoksa emeğe verdiği değeri canı pahasına koruyup kollaması mıydı?

(Çiğdem Diren Sarisülük)

Gülensu’da polis baskısı

Gülensu Nurettin Sözen Parkı Umut Çay Bahçesi’nde bulunan MOBESE kameradan kayıt almak isteyen polis kayıt işlemleri bitene kadar çay bahçesinde bulunan halkı taciz ederek korkutmak istedi.

Devamlı olarak masaların arasında gezinen polise tepki göstererek bölgeden uzaklaşmasını söyledik. Slogan atarak polisi

teşhir ettik. Tepkimiz üzerine polis zırhlı araçlarının yanına çekildi. Bu arada bizler hep bir ağızdan marşlar, türküler söyleyip halaya durduk.

Öte yandan ESP ve Partizan olarak Gezi direnişi kapsamında organize ettiğimiz forumlar için bölgeye flamalarımızı astık. Bundan rahatsız olan polis, bölgedeki pankart ve flamalarımızı söktü. Kitleye yönelik psikolojik baskı da uygulanmaktadır. Bu baskılar bizleri yıldıramayacak.

(Gülensu’dan bir ÖG okuru)

Hasta tutsak Taylan Çintay serbest

H. Merkezi: 15 yıl hapis hanece kalan ve beş kez ameliyat geçiren kanser hastası tutsak **Taylan Çintay** kaldığı Metris Hapishanesi’nden Adli Tıp Kurumu’nun verdiği raporun ardından tahliye edildi.

“İdris Başaran ve Salih Tuğrul serbest bırakılsın!”

68. HAFTA

6 Temmuz günü İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu bu hafta 1994 yılında gözaltına alınan, 19 gün boyunca gözaltında işkenceye maruz kalan ve 19 yıldır hapishanede bulunan **İdris Başaran**’ın yaşadıklarını dile getirerek, hasta tutsak Başaran için özgürlük istedi.

Açıklamada, İdris Başaran’ın kalp, astım, ciğerlerde iltihap, epilepsi, midede yara, kısmi felç, gibi rahatsızlıkları olduğu, 2006 yılında kalp krizi ve mide kanaması geçirdiği, 3 kez ameli-

yat olduğu, aldığı ilaçların etkisiyle sürekli baygınlık geçirdiği, ameliyat olduktan sonra gözetim altında tutulması gerekirken hapishaneye gönderildiği dile getirildi.

69. HAFTA

13 Temmuz günü İHD İstanbul

Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri adına açıklama yapan **Hatice Onaran**, tahliye edilecekleri söylenerek, çeşitli hapishanelerden Metris Hapishanesi’ne getirilen 17 hasta tutsaktan **Salih Tuğrul**’un durumuna dikkat çekti.

Tuğrul’un 16 yıldır tutsak bulunduğunu, iki kez kalp krizi geçirdiğini ve son olarak 2 yıl önce geçirdiği beyin kanaması sonucu vücudunun sağ bölgesinin felçli olduğunu aktaran Onaran; **“Adli Tıp Kurumu, hapishanelerde kalabilir raporu vererek onları ölüme terk etmektedir”** diye konuştu.

Enternasyonal Marşı'nın proletaryaya slogan ve program oluşunun üzerinden tam 143 yıl geçti. Marş proletaryanın mücadelesiyle giderek anlam kazandı ve kızıştı. Beyinlere yerleşen ve sözleriyle kurtuluş güzergâhını gösteren Enternasyonal, proletaryanın mücadelesinin programı niteliğinde adeta. 1871'de Paris Komünü'nün deneyimlerle dolu yapısı ile bütünleşen Enternasyonal, proletaryanın cüretini ve iradesini sözleriyle ve müziğiyle ifade etti.

1870 yılında Fransız işçi **Eugène Pottier** tarafından yazılan Enternasyonal, sadece bir şiirdi. Marşın bestelenmesi 1888'de yine bir Fransız işçinin, **Pierre Degeyter**'in enstrümanında biçim kazandı. İşçi sınıfının elinde şekillenen marş, ruhunu mücadeleden, öfkesini ise ödemiş olduğu bedellerden aldı. Özellikle Paris Komünü'nde burjuvaziyi korkuturken işçi kitlelerine ve militanlarına cesaret kaynağı ve umut ışığı oldu.

Bugün birçok ezgi kitlelerin mücadelesinden kopuk kaldığı için kitleler tarafından benimsenmemektedir. Şüphesiz bu çeşitli slogan ve bildirimler için de geçerlidir. Sözü'nü kitlelerin bağrından alan, kendini ihtiyaca göre şekillendiren, ruhunu mücadeleden alan birçok ezgi ise kendini sürekli üreten ve bu yüzden de unutulmayan bir durumdur. Bu ezgiler onu çıkaran toplumsal süreçlerden bağımsız olmayıp, aynı zamanda tarihi yazan emekçilerin elinde hayat bulmaktadır.

Bu açıdan Enternasyonal Marşı'nın oluşum sürecini anlatırken onu ortaya çıkaran toplumsal koşulları da anlatmak gerekmektedir.

Enternasyonal kurtulur insanlık!

Marşı ortaya çıkaran koşullar

"Eski Düzeni doğumsuz fakat sonlu yapan nedenlerden ötürü Devrim de doğumlu ve sonsuzdur." (F. Furet) (Devrim'in Yorumu Fransız Devrim-i'ne Üç Yaklaşım Biçimi/Doğu-Batı Yayınları/52)

Fransa'da her biri işlevli olan, adına **Etats Generaux** denilen üç meclisli bir sistem vardı; Soylular, Kilise ve Halk meclisi... Ticaret ile ekonomisi genişleyen ve zenginleşen kent sınıfı burjuvazi yeni haklar talep ederken Ortaçağ'ın özelliğinden biri olan bir sınıftan başka bir sınıfa geçmenin olanaksızlığını aşmak için çeşitli yolları deniyordu. Sermayenin birikimi artarken aynı zamanda hukuksal imtiyazlar da gerekliyordu. Öyle ki ekonomik eşitsizlikle uyum içinde olan "hukuksal eşitsizlik", burjuvazinin ekonomik yükselişine zorlanıyordu. Mali otokrasi siyasal ve sınıfsal otokrasi olmanın derdindeydi. Bu yönelimler ve kazanılan haklar beklentiyi karşılamadığı için gelişen muhalefet kendine bu kez de kitlesel güç arıyordu. Talepleri ekseninde ilk iki meclise giremeyen burjuvazi, üçüncü meclisi (halk meclisi) değerlendirdi. Burada çoğunluğu elde etti ve feodal otokrasiye karşı demokratik talepler ekseninde halk kitlelerini harekete geçirdi. Feodal otokrasinin kurumlarına ve ilişkilerine karşı olmak temelinde, lonca örgütlenmelerini dağıtmaktan, gümrük vergilerini belirlemeye kadar birçok talep ile İngiliz parlamenter sistemini örnek alıyordu. Burjuvazinin yükselen gücü ve konjonktür Fransa'yı devrime götürdü.

Paris Komünü'ne giden birkaç koşul

1789 Fransız Burjuva Devrimi ile feodal otokrasinin almış olduğu darbe büyük bir sarsıntı yarattı. Feodal otokrasi bu tarihten sonra varlığını devam ettirebilmek için elinden geleni yapmaya çalışmış, ancak başarılı olamamıştır.

Otokrasinin yıkılmasıyla burjuvazi ilerici misyonunu yitirir ve işçi sınıfı ile karşı karşıya gelir. Burjuva demokratik devrimlerinin ardından burjuvazinin gerçek yüzü halk kitleleri tarafından görülmeye başlar. İşçi sınıfının ekonomik anlamda sömürsü artar-

ken ve yaşam koşulları giderek zorlaşmaktadır. Açlıktan ölümler, hastalıklara karşı mücadeledeki yetersizlikler vb. giderek artmaktadır.

İşçiler ekonomik koşullarını düzeltmek adına yol ve yöntem aramanın derdine düşmüş durumdaydı. Kadınlar tecavüze uğruyor, çocuklar istismar edilerek ağır işlerde çalıştırılıyordu. Bu süreçte aynı zamanda grevler ve isyanlar da yaygınlık kazanıyor. Enternasyonal Marşı'nın yazarı **Eugène Pottier** Şubat 1848 devrimlerine aktif olarak katılan devrimcilerin katledildiği bir operasyonda kurşuna dizilmekten kıl payı kurtulur. 2 Aralık 1851'deki hükümet darbesinden sonra devrimcilerin katliamının hesabının sorulacağını anlatan "Qui la vengera?" (O'nun intikamını kim alacak?) isimli şiiri yazdı.

1848 devrimlerinin Marks, hepsinin devrimci bir öz taşıdığını belirterek Engels de işçi sınıfı kendi öz çıkarları ve kendi öz istemleriyle ayrı bir sınıf olarak burjuvazinin karşısına çıkma cüretinde bulunduğu, burjuvazinin çığına döndüğünü ve sınır tanımayan bir yırtıcılıkla öç almaya giriştiğini belirtir. Bu süreç aynı zamanda işçi sınıfında bir bilincin oluşması süreciydi ve Marks ve Engels'e ilham kaynağı oluyordu.

Paris Komünü'nün çanları çalıyor

2 Aralık 1851'de Louis Bonaparte'ın önce hükümet darbesi ve ardından II. İmparatorluğu ilan etmesiyle işçi sınıfının öfkesi giderek arttı.

Bu süreçte Fransa küçümsenemeyecek ölçüde sanayileşmiş ve işçi sınıfı da büyümüştü. 1864'le birlikte grevler ülkeyi sarmaya başladı. Aynı yıl I. Enternasyonal'in kurulması ile işçi hareketi daha da ivme kazandı.

Bu aynı zamanda Bismarck önderliğinde Almanya'nın ulusal birliğinin sağlandığı tarih olup Prusya'nın Fransa'nın karşısına dikildiği bir süreçtir. Fransa içine düştüğü bu sıkışmışlığı savaşa girerek aşmaya çalıştı. Böylece Fransa 19 Temmuz 1870'te Prusya'ya savaş ilan etti. Bu süreçte Marks şunları söylemektedir; *"Louis Bonaparte'in Prusya'ya karşı açtığı savaşın gidişi ne olursa olsun, İkinci İmparatorluğun ölüm çanı, Paris'te*

daha şimdiden çalmış bulunuyor. İmparatorluk, başlamış olduğu gibi, bir parodi ile bitecektir." (Fransa'da iç savaş/Sol Yayınları/68)

Savaşta İmparatorluk Paris'i teslim eder

Fransa'nın savaşa girmesi ile çöken ekonomi ile işçi sınıfının yoksulluğu ve çelişkileri giderek derinleşmektedir. Beklentiler artık rafa kaldırılmış kazanımların mücadele ile olacağı kurtuluşun işçi sınıfının elinde olacağı düşüncesi yayılmaya başlamıştı. Bu savaş yıllarında Enternasyonal Marşı ilk kez 23 Temmuz 1888'de Fransa'nın Lille kentinde söylendi. İlk başlarda çok beğenilmeyen Marş, sınıfın mücadelesinin özünü yansıttığı için mücadeleyle giderek benimsendi. Enternasyonal ülke genelinde söylenirken özellikle Paris'in Prusya'ya verilmesiyle öfkelenen Parisli emekçiler daha bir öfkeyle sahiplendiler bu marşı.

Paris'in işgaline karşı Paris emekçileri içinde buldukları büyük yoksulluğa ve işgale karşı direnirler ve önce Prusyalıları küçük bir bölgeye sıkıştırır sonra şehirden ayrılmak durumdan bırakırlar. 18 Mart tarihinde ise emekçiler Paris'te ayaklanarak iktidarı ele alırlar, 26 Mart'ta ise yeni bir meclis seçerek şehri yönetmeye başlarlar. Bu, Paris'te mülkiyet ilişkilerinin değiştiği bir süreç olup Engels'in işaret ettiği üzere proletarya diktatörlüğünün ilk deneyimidir. Komün kısa sürede aldığı kararlarla eşitlik ve özgürlük alanında hayal olan birçok başarıya imza atarken, emekçiler büyük bir güçle sarıldılar kendi iktidarlarına. Bilindiği gibi Paris Komünü'nde kadınların özgürleşmesi, siyasete aktif katılımı alanında da çok önemli adımlar atılır. 72 gün süren komün, Fransa hükümeti ve Prusya'nın ortak saldırısıyla, 28 Mayıs itibarıyla, Belleville Ramponeau'daki son barikatın düşmesiyle sonlanır.

Komünarlar katledilirken dillerinde sloganlarıyla beraber Enternasyonal Marşı'nın ezgilerini ardıllarına bırakırlar. Kavganın ve zaferin şiarı olan marş Pierre Degeyter'in katılımıyla Komünist Enternasyonal'in Moskova'da 17 Temmuz-1 Eylül 1928'de yapılan 6. Kongresi'nde büyük bir orkestra tarafından çalınır. Kongrenin sonunda marş enternasyonal proletaryanın marşı ilan edilir.

Tarihten kısa kısa...

- ✘ **16 Temmuz 1921:** Acara Özerk Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti kuruldu.
- ✘ **17 Temmuz 1867:** Marks'ın "Kapital" adlı eserinin ilk cildi yayımlandı.
- ✘ **17 Temmuz 1968:** ABD'ye ait 6. Filo Dolmabahçe'de denize döküldü. Eylemin ardından polis İstanbul Teknik Üniversite Yurdu'nu bastı, 53 öğrenci yaralandı. Gözaltına alınan öğrencilerden 30'u tutuklandı.
- ✘ **16 Temmuz 1971:** THKO önderlerinden **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan**

- ve **Hüseyin İnan**'ın "yargılanması" başladı.
- ✘ **17 Temmuz 1879:** İstanbul'da tersane işçileri greve gitti.
- ✘ **17 Temmuz 2000:** İtalya'da bir tecavüz davasında, tecavüze uğrayan kadın sadece 5 dakika "direndi" diye tecavüzcü suçsuz bulundu.
- ✘ **21 Temmuz 1987:** Hapishanelerde koşullarının düzeltilmesi, tek tip elbisenin kaldırılması, işkence ve onur kırıcı aramaların son bulması için Malatya ve Sağlıkçılar Hapishanelerinde

- 675 tutsak açlık grevine başladı.
- ✘ **21-27 Temmuz 1996:** Adalet Bakanlığı'nın çıkardığı, tutsakların haklarına kısıtlamalar getiren ve hücre sisteminin hayata geçirmeyi hedefleyen Mayıs Genelgesi nedeniyle 20 Mayıs günü tutsaklar ÖO ve SAG'a başladılar. SAG'ın 45. gününde tutsakların büyük kısmı ölüm orucuna başlarken, diğer kısmı ise SAG'a devam etti. 21 Temmuz günü **Aygün Uğur** şehit düşerken 23 Temmuz'da **Altan Berdan Kerimgiller**, 24 Temmuz'da **İlginç Öz-**

- keskin**, 25 Temmuz'da **Hüseyin Demircioğlu, Ali Ayata ve Müjdat Yanat**, 26 Temmuz'da **Tahsin Yılmaz ve Ayçe İdil Erkmen**, 27 Temmuz'da **Yemliha Kaya, Osman Akgün, Hicabi Küçük ve Hayati Can** şehit düştü.
- ✘ **31 Temmuz 1986:** Dersim'in Ovacık ilçesinde TİKKO gerillalarını ihbar eden Hıdır Güven TKP/ML TİKKO militanları tarafından Bursa Kestel'de cezalandırıldı.
- ✘ **28 Temmuz 1914:** I. Emperyalist Paylaşım Savaşı başladı.

Evrensel
BakışMısır halk isyanının
gösterdikleri...

Her açıdan tarihsel günlerden geçiyoruz. Emperyalistler ve uşaklarının gündüz gözüyle kabuslar görmesine neden olan gelişmeler büyük bir hızla yaşanıyor. Daha öncekileri saymazsak son bir buçuk ay içerisinde yaşananlar baş döndürücü bir hızla gerçekleşti. Önce Türkiye ayağa kalktı. Türkiye ile eş zamanlı Brezilya halkının isyanını Bulgaristan takip etti. Ve en son Mısır'ın katılmasıyla küresel isyan ruhu dünyanın dört bir yanını sarmış bulunuyor.

Mübarek'in devrilmesinin ardındaki halk isyanını, Müslüman Kardeşler'in (MK) başa gelmesiyle birlikte değerlendirerek isyanları ABD'nin oyunu olarak görenlere hiçbir zaman prim vermedik. Nitekim bütün gelişmeler de söylediklerimizi kanıtlar nitelikte yaşanıyor.

Mısır halkı Tahrir meydanını zaptederek, Mübarek rejimine isyan ederek bir süreci sonlandırmıştı. Hareketin kendiliğinden niteliği, politik iktidarı hedeflemesini imkansız kılmasına rağmen, yarattığı sonuçlar bakımından devrimci değerleri bünyesinde barındırıyordu. Süreç hepimizin bildiği gibi Mısır'daki en büyük örgütlü güç olan MK'nın hükümete yerleşmesiyle ilk etap bitmişti. Ancak Mısır halkının eylemlilikleri hiçbir şekilde bitmeyerek, sürekli bir şekilde örgütlenerek, taleplerini haykırmaktan vazgeçmedi. Hatırımızda kalan bir örnek olarak verirsek sadece 2012 Ekim'inin ilk on beş gününde 300'den fazla işçi grevlerinin olması yaklaşan fırtınanın da habercisiydi.

Nitekim halk hareketi gün geçtikçe büyüyerek, Mübarek'in devrilmesine yol açan katılımı da ikiye katlayarak yaklaşık 30 milyon insanın bir araya gelerek MK hükümetinin devrilmesine yol açtı. 30 milyonluk bir kitle isyanı tarihte en büyük isyanlardan birisini oluşturmaktadır. Bütün dünya halkları gibi Mısır halkı da sokak okulundan eğitimini tamamlayarak, eğer bir öncü yaratılacaksa ancak bu "okul"da yaratılacağından hareketle kendi yatağını bulacaktır. Nitekim bazı olumlu gelişmelerin olduğunu hepimiz gözlemliyoruz.

Bununla birlikte ülkedeki devrimci durum her geçen gün artarken, kitlelerin gelişen isyanının bastırılması için Mısır ordusu yeniden devreye girdi. Tıpkı Mübarek'in devrilmesi sürecinde devreye girerek, halk hareketinin gelişiminin engellenmesi hedeflendiği gibi. Mısır ordusu kendi misyonuna uygun olarak her fırsatta halk isyanlarını zorla bastıramadığı şartlarda onların yanındaymış gibi tavır alarak isyanı engellemeye çalışıyor.

Lenin, İkinci Enternasyonal'in Çöküşü adlı makalesinde devrimci durumun belirtilerinin ilkinde şunları söylüyor: "*Hakim sınıfların bir de i iklik olmaksızın hakimiyetlerini sürdürmeleri imkansız hale gelmiş; 'üst sınıflar' arasında ezilen sınıfların houtsuzlununun ve öfkesinin içinden fi kıraca ı bir çatla a dönü en u veya bu çe it bir kriz ortaya çıkmı sa. Bir devrimin gerçekleşebilmesi için (...) üst sınıfların eskisi gibi yönetememeleri de gereklidir.*" Tam da Lenin yoldaşın belirttiği gibi Mısır'da MK hükümetine destek veren çeşitli dini grupların bile son krizde destek vermemesi, Mısır'ın egemen sınıfların başarısızlığının, halkın isyanına yol açan öfkesinin yatıştırılmamasının sonucudur. Ordu da bu öfkenin daha da büyüyerek, Mısır egemen sınıflarının "ruhuna fatiha" okutmadan önünü kesmek için MK hükümetini devirerek, kendi ömürlerini uzatma derdindedir. Ancak çabalarının nafile olduğunun da altını çizmek gerekiyor.

ABD'nin bu süreçteki sessizliği de MK yönetiminden hoşnutsuz olmasından değildir. ABD yönetimi Mübarek'in yerine MK'nın gelmesinden son derece memnundu ancak MK'nın kitleleri yönetmedeki beceriksizliği kendi ipinin de çekilmesine yol açtı. Bu anlamda bütün karşı-devrimci dincilerin ABD'nin MK'ya komplo kurduğu tezleri gerçeklerle örtüşmemektedir.

Ancak MK'nın devrilmesinin siyasi sonuçları Mısır'la sınırlı kalmayacaktır. Bilindiği gibi ABD, Ortadoğu bölgesindeki hegemonyasını sürdürebilmesi için Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) kapsamında bu tarz ülkelerde ılımlı İslami partilerin başa geçirilmesini savunuyordu. MK'nın büyük bir başarısızlık göstererek devrilmesi ve Türkiye'de AKP'nin Gezi sürecinde aldığı darbeler, ABD'nin bu projesinin başarısızlığını da gösterecektir.

Önümüzdeki günler halkların isyanlarının büyüyeceği, dipten gelen dalgalanın yüzeylere çıkarak, tsunamilere yol açarak kapitalist sistemi halk okyanusunun sularının altında bırakacağı dönemler olacaktır.

Sivas katliamı Avrupa'da da unutulmadı

ALMANYA

* **Hamburg:** Sivas Katliamı 20. yıldönümünde Demokratik Güç Birliği tarafından örgütlenen bir mitingle kınandı. Hamburg'da bu yıl Sivas katliamı iki ayrı etkinlikte protesto edildi. Alevi kurumları bu yılki anma etkinliklerini Alevi kurumları olarak yalnız yapmak istediklerini ve başka hiçbir kurumu da davet etmeyecek-

Parkı direnişine bağlı olarak oluşturulan ve içerisinde Partizan'ın da yer aldığı **Taksim Dayanışma Platformu** da katıldı. Eyfel Kulesi'nin önündeki anma etkinliğinde konuşma yapıldı. Anma etkinliğinde flama, bayrak, pankart açtırmak istemeyen yasakçı anlayışa rağmen hazırladığımız "**Sivas, Roboski, Taksim! Çözüm Faşizme Karşı Sa-**

lerini belirterek bir ayrışmaya neden oldular. Alevi kurumları anma etkinliğini sabah saat 10.00'da konsolosluk önünde yaparken, Demokratik Güç Birliği'nin diğer bileşenleri ise saat 18.00'de Altona semtinde yaptılar.

* **Stuttgart:** 30 Haziran günü **Marktplatz** önünde toplanan yaklaşık 500 kişi, burada yapılan konuşmaların ardından Türk Konsoloslukuna doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca oldukça canlı bir şekilde hep bir ağızdan sloganlar haykırıldı. Yürüyüşte çeşitli devrimci ve demokratik kurumların yanı sıra Partizan ve ATİK kitleleri de üzerinde Sivas şehitlerinin resimlerinin bulunduğu ve "**Sivas mahkemesinden umut yok, umut halkın adaletinde**" yazan pankart açarak yürüdü.

* **Nürnberg:** Lorenzkirche önünde başlayan anma etkinliği Alevi Kültür Merkezi (AKM) tarafından organize edilirken ATİF, Partizan, AGİF, DİDF, BİR-KAR ve YEK-KOM taraftarları da anmaya katılarak destek sundular. Saat 18.00'de düzenlenen eylemde beyaz kefenler giyildi. Katliamı kınayan açıklamalar yapıldı.

FRANSA

* **Paris:** 6 Temmuz'da gerçekleştirilen, FU-AF'ın organize ettiği etkinliğe, Taksim Gezi

vaşt/Partizan" yazılı pankartımızı açtık. Yine, alanda bulunan YDG'liler, Avrupa Parlamentosu'na sunulmak üzere başlattığı "**Türkiye'de halka yönelik vahşice kullanılan biber gazı ve plastik mermi satışı bir an önce durdurulmalıdır!**" başlıklı imza kampanyası kapsamında çalışma yaptı.

* **Strazburg:** Aynı gün yoğun yağış altında başlatılan eyleme ATİK, ADHK, DİDF, MKM, Halk Cephesi gibi kurumlar katılarak destek verdi. Alevi Dernekleri, Federasyonları adına yapılan konuşmalarla birlikte; kurulan sahnede Alevi türküleri ve deyişleri söylendi.

* **Lyon:** Kent merkezindeki Place Bellecour'da düzenlenen protesto gösterisine katılan kitle, "**Her yer Taksim, her yer direniş**", "**Asimilasyona Son**", "**Çapulcular Burada, Madımak katilleri nerede?**" vb. pankartlar açtı. Eylemde yapılan konuşmalarda, Alevilerin halen devlet tarafından tanınmadığına ve Türkiye'de "var olmak" için mücadele ettiklerine vurgu yapıldı.

* **Nancy:** ATİK, Halk Cephesi, Aveg-Kon'un örgütlediği bir eylem gerçekleştirildi. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı eylemde; 20. yıldönümünde Sivas katliamı bir kez daha lanetlenirken, çeşitli sloganlar atıldı.

"Südstadtfest" de
direnişe ilgi

Nürnberg: Nürnberg Annapark'da anti-faşist dernek ve kurumların yoğun yer aldığı "Südstadtfest" adıyla 33. düzenlenen şenliğe onbinlerce insan katıldı. 5 ile 7 Temmuz'da gerçekleşen şenlikte **ATİF Nürnberg** de stand açarak ilk defa yer aldı. Türkiyeliler açısından tek siyasal çalışma yürüten çadır olması ilgi topladı ve yoğun beğeni aldı.

3 gün boyunca **Yeni Demokratik Gençlik**'in "**Türkiye'ye biber gazı satışları yasaklansın**" temasıyla başlattığı **imza kampanyası** her kesimden destek gördü. ATİF ve YDG imzalı Taksim Gezi Parkı'nı konu edinen bildiriler dağıtıldı. Çadır önünde hep bir ağızdan sazlar eşliğinde devrimci marşlar ve türkülerin söylenmesi kitleyi olumlu etkiledi. Yüz civarında katılımcının türkülere eşlik etmesi ve direniş ve mücadele slogan-

ları atarak "Taksim, Lice'ye selam; direnişe devam", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Yaşasın enternasyonal dayanışma" şiarlarını haykırmaları görülmeye değerdi...

Akşam etkinliklerine **MLPD, Die Linke, KPD Aufbau** temsilcileri de katılarak hem birlikte eğlendik hem de dayanışma ve yerli-göçmen el ele mücadele etmenin önemi üzerine sohbet ettik. Cumartesi günü bir forum gerçekleştirildi. **Nürnberg Demokratik Güçbirliği** bileşenlerinin temsilcilerinin de yer aldığı forumda bugüne ve geleceğe dair düşünceler belirtildi.

3 gün boyunca yüzlerce insanın ziyaret ettiği, binlerce insana yiyecek ve içecek sunulan ATİK çadırında 40'a yakın gönüllü kolektif şekilde çalıştı. Dayanışma ve paylaşmanın sergilendiği **Südstadtfest**, olgunlukla demokratik çalışmaya önem verildiğinde, büyümenin işaretlerinin alındığı, verimli şekilde değerlendirilmiş, iz bırakan bir çalışma oldu.

Halkın Haklarını Savunmak İçin Devrimci Cephe: Brezilya'nın büyük bir devrime ihtiyacı var

Dünyanın bütün proleterleri ve ezilen halkları, birleşin!

Kitlesele protestolar tüm ülkede patlak verdi ve eski düzeni sarsıp panikleme-sine neden olarak eşzamanlı bir şekilde yüz binlerce insanın büyük şehirlerin merkezlerini ele geçirmesiyle birlikte her yere yayıldı. Devrimci durumdaki gelişmelerin yeni bir aşaması bu protesto ve isyanda görüldü! Büyük fırtınalar yaklaşıyor.

Bardağı taşıran son damla, otobüs fiyatlarına yapılan zamma karşı Sao Paulo ve Rio de Janeiro'da gerçekleştirilen adalet ve barış gösterilerine yönelik vahşi baskı oldu. Öfke tüm ülkeye yayıldı ve on yıllardır politik demagoglar tarafından boğulan ve hükümetin Brezilya'nın büyük ilerleme ve gelişme kaydettiğine yönelik yalan propagandasıyla engellenen halkın öfkesi serbest kaldı. Televizyonlar, radyo ve gazeteler Başkan Dilma'nın tam istihdamı sağladığı, yeni bir orta sınıf yarattığı, dünyanın en büyük ekonomilerini çökerten küresel krize karşı sağlam bir ekonomi ile ülkenin gelişimini sağladığı yönünde popülaritesinin borazanlığını yaparken, bir tsunami gibi ortaya çıkan kabarış patlak verdi aniden. (...)

Her şey, beyin yıkamalarla daha az uyuşturulabilen gençlikten başladı. Gençliğin polise karşı ayağa kalkması, resmi yalanların duvarlarını yıktı; sömürü, eşitsizlik, zenginlerin politik ayrıcalıkları, yolsuzluk yapan yetkililer, çürüme, suç, güvencesizlik, kamu sağlığı, eğitimi ve seyahatinin keyifliği, yöneticilerin sermaye ve yabancı ajanlara olan bağımlılığı (FIFA'ya hizmet etmek için alınan son "olağanüstü hal" kararında olduğu gibi), yoksul gecekondularda kitle katliamları ve toprak için mücadele eden yerli köylülerin ve yerli halkın katledilmesi vb. tüm konulardaki memnuniyetsizliğin bastırılmasını kırmaya yönelik olarak bir halk ayaklanmasına dönüştü.

Bu halk patlaması, insanların günlük yaşamı içinde karşılaştığı tüm sö-

mürü, istismar ve polis şiddetine yönelik hoşnutsuzluğunun yüzeye çıkmasına neden oldu. Düşük ücretlerin yanı sıra, ulusal bütçe kamu sağlık hizmeti, eğitim ve gerçek bir çöplük olan toplu taşıma harcamalarında bankalar ve zenginlerin lehine hazırlanırken, işçiler üzerinde aşırı vergi diktatörlüğü uygulanmakta(...) Bu infial ve ayaklanma, sömürü sistemine ve onun eski devletine, kurumlarına, çürümüş, ahlaksız, yalancı, utanmaz, rüşvetçi ve ihanetçi yöneticilerine karşıdır.

(...) Birçok yalana karşı koyduk, ve her seferinde halka karşı daha büyük şiddet uygulandı. Bugünlerde neler gördük? Otobüs ücretlerinin yükseltilmesini protesto etmek gibi en temel hakları savunmak için yaptığımız halk gösterileri acımasızca bastırıldı. Polis aygıtı, artık halka coplarla, gaz bombaları ve biber gazıyla yetinmemekte, öldürmek için vurmaktadır. Polis bugüne kadar bu kadar çok insanı şehirlerde ve kırsal kesimlerde öldürmemiştir. Yoksul gençliğin öldürülmesi bir rutine dönüşmüş durumda. Halk öfkeli protestolarını yükseltmekte ve halkın öfkesi tüm ülkede patlamaktadır.

Mücadele yeni başlamadı: son saldırılardan önce de, halk hiçbir zaman mücadeleyi durdurmamış

Hükümetin resmi ve burjuva medyanın gayri-resmi propagandası ülkede her şeyin mükemmel gittiğini söylemekte. Ekonomi sağlam, tam istihdam mevcut, yoksulluk neredeyse ortadan kalktı, ve yakında nüfusun çoğunluğu orta sınıfa dâhil olacaktır. Fakat tüm bu propagandanın altında ülkenin acı gerçekleri vardır ve halkın durumu tamamen farklıdır. Gerçekler inatçıdır. Gıda, ilaç ve diğer temel ihtiyaçların fiyatlarındaki yükseliş hiç durmadı, enflasyon halkın ekonomisini aşındırmakta ve saçma faiz oranları dünyanın en yüksek düzeyinde bulun-

maktadır. İşsizlik milyonları -özellikle de gençleri- bunaltmakta, sahte "toprak reformu" ile hükümet kırsal kesimde yaşayan halkı bir başka şekilde daha kandırmaktadır. (...)

Sistematik ve planlı bir şekilde yaşama geçirilen kriminalize etme kampanyası, tutuklama, öldürülme ile karşı karşıya olan işçiler, emekçiler, öğretmenler, öğrenciler ve köylüler, aynı zamanda hükümetin atadığı kendi çürümüş sendikalarının yönelimiyle de karşı karşıya kalarak hiçbir zaman mücadeleye ara vermemiş ve grevlerini, toprak işgallerini tüm ülkeye yaymışlardır.

Ülkenin her yerinde hapishanelerden askeri rejimin işkencelerinin çığlıkları yükselmekte. Tüm ülkedeki öğrenciler greve gitti ve hükümetin REUNI/PROUNI adlı karanlık planlarına bir son vermesi talebiyle ve ücretsiz halk eğitimini savunmak için rektörlükleri işgal etti. İşçiler, öğretmenler ve kamu emekçileri ücretleri ve daha iyi çalışma koşulları için grevler yapmakta. Hükümetin Büyüme Hızlandırma Programı doğrultusunda gerçekleştirilen büyük inşaatlarda; (Madeira Nehri üzerindeki) Jirau ve Santo Antônio (Amazon'un kollarından Xingu nehri üzerindeki) Belo Monte Hidroelektrik Santralleri; (Brezilya'nın en kuzeyindeki) Suape Limanında işçilerin isyanı yükseldi, çalışmayı durdurdular, evleri ateşe vererek karşı karşıya oldukları kölece çalışma koşullarını protesto ettiler.

(...) Halkın çıkarlarını savunmayı öncelleyen sokak gösterileri, bir kez daha hükümeti büyük ve savaştı bir güce zorlamaktadır. Saldırgan yetkililer ve medya, ilk protestoları (halkın mücadelesine karşı, onu kırmak için, yıllardır yaptıkları gibi) itibarsızlaştırmaya ve kriminalize etmeye çalışmış, protestoların büyümesiyle birlikte, şimdi özgürlük ve demokrasi şampiyonları gibi barışçıl gösterileri savunmaya, ikiye bölünmüş bir dillilikle "radikallerin sadece küçük bir azınlık

vandal" olduğunu söylemeye başlamıştır. Bu şekilde protestocuları korkutmaya ve gözdağı vermeye çalışmaktadırlar. Bu pratiğin her zaman arkasında olan Globo TV ile kamuoyunu manipüle etmeye, halkın öfkesinden duydukları korku içinde, protestoları ehlileştirmeye çalışıyorlar.

Halk, evet, hükümet binalarına ve (çürümenin yuvası olan) meclise, (halkın ve ulusun asalakları olan) bankalara, yani düşmanlarına saldırmakta ve katliamcı polislerin saldırılarına karşı güçlü bir şekilde karşı koymaktadır. Vurguncuların yağmalama olayları ve basının gösterdiği suçlar, bizim tam da yıkmak istediğimiz halk karşıtı sistemlerinin yarattığı acı gerçekliğin bir parçasıdır. Vandalizm, halkı hastane kuyruklarında, aç bırakarak ya da katil polislerince öldürenlerin, ulusal hazineyi aralıksız bir şekilde talan edenlerin, yoksulların çocuklarına okullarda bir öğlen yemeği dahi vermeyenlerin, ülkenin ulusal kaynaklarını-zenginliklerini ellerinde tutanların, ülkenin bağımsızlığını ve onurunu emperyalist yağmacılara ve hatta FIFA gibi "spor" mafyalarına satanlarıdır.

(...) Bu, köylülerin, işçilerin, öğrencilerin, işçilerin, entelektüellerin, yerlilerin ve küçük esnafın, küçük üreticinin mücadelesidir; bizler çoğunluğuz ve milyonlar!

- Ücretlerde yaşam giderlerini karşılayacak bir artış,
  - Güvenlik ve kamu hizmetlerinin sağlanması,
  - Öğrenciler için ücretsiz toplu taşıma,
  - Yeterli sağlık ve eğitim hizmeti,
  - Kadına yönelik şiddetin yasaklanması, eşit haklar sağlanması ve kürtaj yasağının kaldırılması,
  - Askeri Rejimin suçlarının, işkencelerin, öldürmelerin ve zorla kaybettirmelerin (sivil ve askeri) azmettirici ve faillerinin cezalandırılması.
  - Tarım ticareti plantasyonlarında, Büyüme Hızlandırma Programı dahilindeki inşaatlarda ve tüm ülke çapında aşağılayıcı ve kölece çalışmaya son verilmesi,
  - Quilomba'da kalan yerli halk ve toplulukların yaşadıkları toprakların tanınması ve sınırlarının derhal çizilmesi,
  - Arazilerin onları işgal eden ve işleyenlere verilmesi,
  - Maden işletmelerinin, ulusal kaynakların yağmalanmasının ve çevrenin bozulmasının durdurulması,
  - Kamu kaynaklarının bankalara ve ulus ötesi şirketlere verilmesinin durdurulması.
- Tüm bu taleplere karşın, belirtmeliyiz ki, bizim esas talebimiz İktidardır.

Halkın Haklarını Savunmak İçin Devrimci Cephe, Brezilya

ANKARA

* 10 Temmuz'da Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na yürüyen yüzlerce kişi, hükümetin TMMOB'un denetim yetkisini elinden alan yasayı protesto etti. TMMOB Genel Başkanı **Mehmet Soğancı**, AKP hükümetinin "torbacı" ve "darbeci" olduğunu söyledi.

* TMMOB, 13 Temmuz günü yaptığı eylemle Türkiye'nin dört bir yanından gelen şube yöneticileri, oda temsilcileri ile Ankara emek ve demokrasi güçlerinin desteğiyle TMMOB Genel Merkezi önünden **Ethem Sarıgül**'ün vurulduğu yere yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş son-

rası açıklama yapan Genel Başkan **Mehmet Soğancı**, AKP'nin torbacı olduğunu ve onların torbasına TMMOB'un sığmayacağını söyledi. **İZMİR**
10 Temmuz'da TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu'nun çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce mimar ve mü-

hendis, yasanın geri çekilmesini istedi. Yapılan açıklamada AKP'ye seslenilerek, "*TMMOB bilimi ve tekniği, emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmaya karalıdır. TMMOB gücünü örgütlü üyesinden ve halkından alır*" denildi.

#direnTMMOB

Egemenler saldırılarına hız kesmeden devam ediyor. Birçok ilde polis tarafından düzenlenen ev baskınlarıyla, onlarca kişi gözaltına alındı ve tutuklandı. Hem isyandaki rolüyle hem de hükümetin yağma-talan projelerine karşı tavrı ile bu saldırganlıktan tabii ki payını alması gerekenler arasında TMMOB da vardı.

TMMOB, direniş süresince birçok sendika ve derneğin aksine aktif rol üstlendi. Direniş günlerinde binasını kitleye açarak, binasında yer alan revirle direnişçilerin yanında yer alan TMMOB, yarattığı birçok olanakla ve üyelerinin direnişte oynadığı aktif rolle direnişin öznelerinden biri haline geldi. Öyle ki direniş süreci boyunca bina kolluk güçlerinin çeşitli saldırılarına maruz kaldı. Camları kırıldı, gaz bombaları ile hedef tahtasına dönüştürüldü. 8 Temmuz günü İstiklal Caddesi üzerinde bir toplantıdan çıktıktan sonra Gezi Parkı'na giden TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri ve TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube 2. Başkanı **Süleyman Solmaz**, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı **Beyza Metin**, TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Şubesi 2. Başkanı **Sabri Orcan**, TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şube Sekreteri **Akif Burak Atlar**, Şube Sekreter Yardımcısı **Sezi Toprakçı**, Mimar **Mücella Yapıcı** ve Mimar **Canan Yapıcı** gözaltına alındılar. Suç örgütü kurmakla suçlanan TMMOB üyeleri tutuksuz yargılanmak üzere 11 Temmuz günü serbest bırakıldılar.

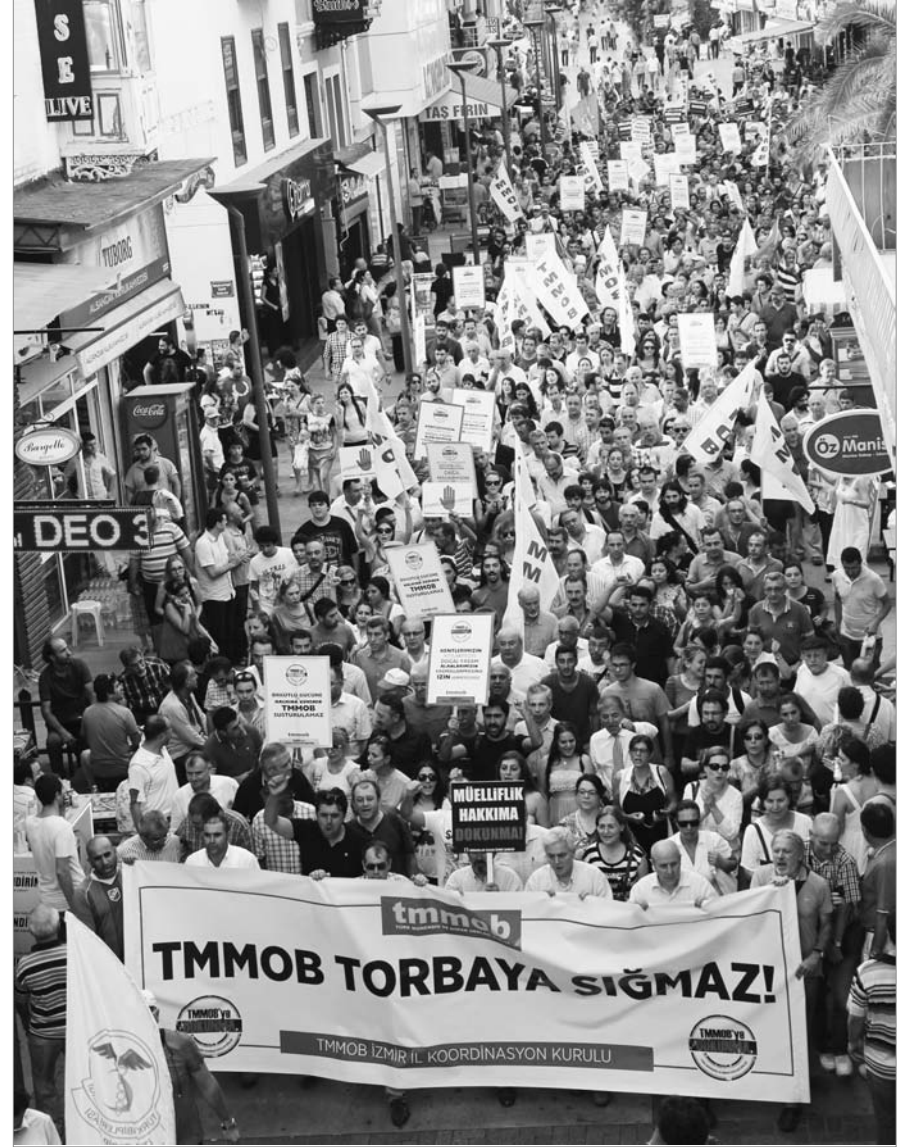
TMMOB yıllardır egemenler cephesinden tehdit oluşturan bir alandır. Öyle ki hemen her genel kurulda maddi destekle gerici adaylar çıkarılmakta, ilerici ve devrimciler tasfiye edilmek istenmektedir. Bu tasfiye saldırılarından umduğunu bulamayan

egemenler şimdilerde TMMOB'un yetkilerini çeşitli yasalar ile elinden alıp kurumun etki alanını daraltmak istiyorlar.

Denetim yetkisi "suç örgütü"nden kurtarıldı!

Meclis'ten 9 Temmuz gecesi alelacele yeni "düzenlemeler"(3194 Sayılı İmar Kanunu'nun 8. maddesine eklenen bentle) ilave edilerek geçirilen Torba Yasa ile birlikte TMMOB'un **proje denetim yetkisi**, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na devredildi. "*Harita, plan, etüt ve projeler; idare ve ilgili kanunlarında açıkça belirtilen yetkili kuruluşlar dışında meslek odaları dahil başka bir kurum veya kuruluşun vize veya onayına tabi tutulmaz, tutulması istenemez. Vize veya onay yaptırılmaması ve benzeri nedenlerle müellifler ve bunlara ait kuruluşların büro tescilleri iptal edilemez veya yenilenmesi hiçbir şekilde geciktirilemez. Müelliflerden bu hüküm ortadan kaldıracak şekilde taahhütname talep edilemez*" şeklinde yapılan "değişiklik", direnişteki rolüne karşılık TMMOB'u işlevsizleştirme saldırısından başka bir anlam ifade etmiyor. Ayrıca "değişiklik" sayesinde rantsal dönüşümden sorumlu bakanlığının zaten sınırı belirsiz yetkileri daha da genişletilerek süper yetkili bakanlık haline getirildi.

2008 kriziyle beraber cari açıkta boyut kazanan devlet bütçesi ve sıcak para akışı ile ayakta durmanın derdine düşmüştür. Bütçesini büyütmeyi amaçlayan devlet ham madde ithalatı yapmadan en çok kâr arayışına girmiş ve inşaat sektörüne ağırlık vermiştir. Bu kapsamda adımları atılan kentsel dönüşüm planını işlevli kılabilmek için oluşturulan Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın önündeki "engeller" de kaldırılmak istenmektedir.

Bu engellerden birisi de proje denetimi ve bilirkişi kapsamında yetkisi olan TMMOB'dur.

Her şeye itiraz ediyorsun TMMOB...

TMMOB'a bağlı odalar kamu yararına olmadığı ve yasal zemini olmaması sebebiyle birçok rant projesine itirazda bulunmuş ve dava açmış, birçok rant projesinin de bu şekilde durdurulmasını sağlamıştı. Tüp geçit, 3. Köprü, 3. Havalimanı, nükleer santral ve kentsel dönüşüm projeleri başta olmak üzere birçok projeye itirazda bulunmuş ve bu konularda ciddi kamuoyu da yaratmıştı. Dolayısıyla TMMOB'un elinde bulunan denetim yetkisi birçok rant projesinin uygulanabilmesinde ciddi engeller oluşturuyordu. Zeytinburnu 16/9 Kuleleri, Şişli Likör Fabrikası, Topçu Kışlası, Fener Balat, Sulukule ve Kartal Kentsel Dönüşüm Projeleri, Gebze-Orhangazi-İzmir Otoyolu Projesi gibi basına da çokça yansıyan rant projelerine henüz kağıt üzerindeyken itirazda bulunmuş ve birçoğunun yapımını da durdurmuştu.

Yaklaşık 5 ay önce de gündemde olan bu değişiklik önerisi gelişen muhalefet karşısında geri çekilmek zorunda kalmıştı. Ancak Gezi Parkı ile gelişen süreç ve devamında ege-

menlerin düştüğü aciz durum direnişteki bütün kesimlerin saldırılardan payını almasını kaçınılmaz kıldı.

Gece yarısı yapılan bu yasa değişikliğiyle Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, kamu mülklerinden özel mülklere kadar bütün mülklerde (şartsız) plan ve proje yapmaya, ruhsat vermeye, hatta yıkım kararı almaya ve yapmaya kadar yetkiyle donatıldı. Dizginsiz bir saldırı aracına dönüştürüldü...

Yapılan değişiklikler bir anlamda Gezi isyanının intikamı olsa da tek başına bununla sınırlı değil. AKP hükümeti sürecinde palazlanan "yaptım oldu" Ali Ağaoğlu'nun "*Yetkim olsa Mimarlar Odası ve STK'larını kapatırım. Çünkü en kötü plan bile plansızlıktan iyidir. Maalesef bizde STK'lar her yapılan şeye itiraz ediyor*" şeklindeki açıklaması değişikliğin anlamını daha iyi ifade ediyor. Egemenlerin kentsel dönüşüm adı altında "rantsal dönüşüm" saldırılarına, dünyanın en büyük havalimanı projesi reklamıyla sundukları doğayı peşkeş çektikleri en büyük rant projelerine, İstanbul'u felakete sürükleyen 3. köprüye, ortaya çıkacak ranttan başka tek bir açıklaması olmayan çok çılgın "Kanal İstanbul" projelerine kadar olur olmadık şekilde önlerine dikilen bir engelden kurtulma çabalarını ifade ediyor.

“Türkiye’de yargı kriz içerisinde”

İstanbul: *Uzunca bir süredir çok geniş çevrelerce eleştirilen uzun tutukluluk kararları kişi hak ve özgürlükleri üzerinde Demokles’in kılıcı gibi sallanır (tutukluluk sürelerinin Terörle Mücadele Kanunu kapsamında iki katına çıkarıldığını da belirterek) ve yargılama sürecini iyiden iyiye sakatlarken Anayasa Mahkemesi, ilgili hükmü “Anayasa’nın 13. maddesinde yer alan ölçülülük ilkesini ihlal ettiği” gerekçesiyle iptal ederek gözlemin yeniden bu alana çevrilmesine vesile olmuştur. Uzun tutukluluğu ve söz konusu kararı değerlendirmek üzere Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından Av. Gül Altay ile gerçekleştirdiğimiz röportajı sunuyoruz:*

- Tutuklama tedbiri hangi hallerde uygulanır, yansıması nedir?

- Ceza yargılamasında tutuksuz yargılama kuralıdır. Tutuklama bu kuralın istisnası ve bir tedbirdir. Ancak bu tedbire CMK. 100 maddesinde düzenlenen istisna hallerde başvurulabilir. Tutuklama için öncelikle **kuvvetli suç şüphesinin** varlığını gösteren olguların olması öngörülmüştür. Bundan sonra ise bir tutuklama nedeninin olup olmadığına bakılması istenmiştir.

Ancak uygulamada tutuklama tedbir olarak değerlendirilmemiş, ihlal edildiği iddia edilen suç maddelerinin katalog suçlarda sayılmış olması bahane edilerek, bu suçlar için mutlaklaştırılmıştır. Bu durum ceza yargılama kurallarına ve bu konudaki evrensel prensiplere aykırıdır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarında da sıkça belirtildiği üzere; *“Tutuklamanın niteliği, kısa olmasını gerektirir; tutukluluğun tam anlamıyla sınırlı bir dönem olduğuna ilişkin AİHS’de bir ön kabul vardır. Çünkü tutukluluğun varlık nedeni esas olarak, hızla yürütülmesi icap eden soruşturmanın gerekleriyle ilgilidir. Yani tutukluluk süresi uzadıkça tutukluluğu gerektiren nedenler de geçersizliğini yitirmektedir.”*

- Uzun tutukluluk haline ilişkin Anayasa Mahkemesi’nin bir iptal kararı oldu. İptal edilen bu yasa maddesiyle ilgili bilgi verir misiniz?

- Türkiye’de özellikle siyasi suçlarla ilgili yargılamalarda tutuklu yargılama neredeyse kural haline gelmiştir. Bu yargılamalarla ilgili olarak AİHM istisnasız olarak Türkiye ile ilgili mahkumiyet kararı vermektedir. AİHM tarafından verilen çok sayıda mahkumiyet kararı nedeni ile Türkiye tutuklama ile ilgili düzenleme yapma yoluna gitmiş, ancak bu düzenlemeler yine yargı organları tarafından siyasi mahkumlar aleyhine yorumlanmıştır. Bu konuyla ilgili olarak ilk düzenleme 2005 yılında yürürlüğe giren 5271 sa-

yılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 102/2. Maddesidir. Buna göre; *“ağır ceza mahkemesinin görevine giren işlerde tutukluluk süresi en çok iki yıldır. Bu süre zorunlu hallerde gerekçesi gösterilerek uzatılabilir; uzatma süresi toplam üç yılı geçemez.”*

Aynı yasanın 252. Maddesinin 2. Fıkrasına göre ise 250. Maddesinin birinci fıkrasının c bendinde ön görülen suçlar (Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal Düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar vb.) bakımından kanunda öngörülen tutuklama süresi iki kat olarak uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Genel hukuk ilkeleri açısından uzatma süresinin asıl süreden fazla olamayacağından hareketle, yasa çıktıktan sonra pek çok ceza hukukçusu ve akademisyen, 2 yıl asıl süre, bir yıl uzatma süresi toplam 3 yıllık tutukluluk süresi olabileceğini, iki katı uygulanması durumunda dahi siyasiler açısından en fazla 6 yıllık bir süre ön görülebileceğini belirtti ve ceza yargılama hukuku açısından hangi suçla ilgili olursa olsun 10 yıllık tutukluluk olamayacağını, bunun tedbir değil infaz anlamına geleceğini ifade ettiler.

Görüldüğü üzere bu yorum bile aleyhe bir yorumdur. Tutuklama süresinin iki katı uygulanırken 2 yılın esas alınması gerekir bu durumda iki katı 4 yıl olacağından bu süre de en fazla 1 yıl uzatılarak en fazla 5 yıl olabilir.

Bu yorumlara bağlı olarak tahliye talep eden siyasi mahpusların talepleri ilgili mahkemelerce; 2 yıl asıl tutukluluk süresi, artı üç yıl uzatma süresinin iki katı uygulanması halinde 10 yıl olacağı belirtilerek reddedilmişti. Hukuka ve insan haklarına aykırı nitelikteki bu yasanın ürettiği ayrımcılık ve eşitsizliğin, yarattığı adaletsizlik itibarıyla kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkını doğrudan sınırlamaktadır.

Gerek kanunilik ilkesi açısından gerekse de kanunlarda bulunması gereken açıklık koşulu açısından bakıldığında soyut ve müphem olan bu düzenlemenin uygulamada keyfiliğe açık biçimde yorumlanarak, 10 yıl süreli tutukluluğun mutlak bir kural olarak kabul edilmesi ve mahkemelerin takdir yetkisini kullanmamaları büyük haksızlıklara neden olundu. Ancak hukuka ve insan haklarına aykırı bir şekilde yorumlanan ve siyasi mahpuslar için 10 yıl olarak ön görülen tutukluluk süresi dahi uygulanmadı.

Hatta bazı mahkemeler tutukluların yargılandıkları her eyleme göre ayrı bir on yıl değerlendirmesi yapacak kadar ileri gittiler. Yasanın niha-

yet yürürlüğe girdiği dönemde 10 yılını doldurmuş olduğu gerekçesiyle tahliye olan bazı mahpuslar ise karar duruşmalarında tutuklandılar. Esasta hukuka ve adalete aykırı olan bu uygulamanın yarattığı eşitsiz uygulama dahi siyasi mahpuslar için uygulanmadı.

2008 yılında yasanın yürürlük tarihi ileri bir tarihe bırakılması esasta siyasi tutuklularla ilgili mahkemelerin bitirilmesi hedeflenmişti. Keza bazı mahkemeler yasa yürürlüğe girmeden uzun mahpusluğun söz konusu olduğu davaları bitirmek için haftada bir duruşma yapmaya başladılar. Oysa bu mahkemelerde yılda 3 duruşmadan fazla duruşma yapıldığı görülmüş bir şey değildi. Bu süreçte bu kadar aleyhe olan ve şu an da AYM tarafından iptal edilen bu yasa maddesinden bile yararlanmamaları için büyük gayret sarf edilmiştir.

- Peki, son iptal kararıyla hukuki alanda nasıl bir süreç yaşanacak?

- Bugün geldiğimiz noktada Anayasa Mahkemesi siyasi mahpuslara ikircikli uygulanan, hatta uygulanmayan 10 yıllık tutukluluk süresinin anayasaya aykırı olduğuna karar verdi. Mahkeme iptal kararının Resmi Gazete’de yayımlanmasından itibaren bir yıl içinde yasa koyucunun yeni düzenleme yapmasını karar altına aldı. Bu kararın ardından nasıl bir uygulama ile karşılaşacağımız merak konusu. Olması gereken bu konuda düzenleme yapılmasını beklemeden tutukluluk süresi 5 yılı aşanların tahliye edilmesidir. Çünkü iptal kararı ile birlikte 10 yıllık tutukluluğa neden olan yasa maddesi yürürlükten kalkmıştır.

Artık tüm suç tipleri için uygulanabilecek tek hüküm vardır. Bu da en fazla 5 yıllık tutukluluğu öngören yasa maddesidir. Karar açık olduğundan mahpusların daha fazla mağdur olmaması için bir an önce tahliye edilmesi gerekir. **Kaldı ki Anayasa Mahkemesi’nin bir yıl olarak belirlediği süre yasa koyucunun bu konuda düzenleme yapması için belirlediği bir süredir. Mahkemelerin tahliye için bir yıl beklemesi gerekmektedir.** Belirtilmesi gereken bir diğer husus da yasa koyucunun da bu yasal boşluğu eşitlik ilkesine uygun bir şekilde düzenlemeyi bir an önce yapması gerektiğidir.

Anayasa mahkemesi başkanı Haşim Kılıç da, 10 yıllık tutukluluk süresinin anayasanın 13. Maddesinde yer alan ölçülülük ilkesine aykırı olduğu için iptal edildiğini belirterek, mahkemelerin yeni düzenlemeyi beklemeden tahliye kararı vermelerinin önünde bir engel olmadığını, bu konuda meclisin de yürürlük tarihini beklemeden gerekli düzenlemeyi yapabi-

leceğini açıklamıştır. Kaldı ki, ceza yargılamasında lehe olan düzenlemenin derhal uygulanacağı kuralı karşısında yasal düzenleme yapılmasını beklemek gerekmemektedir.

Öte yandan AYM’nin iptal kararını eşitlik ilkesine değil de **ölçülülük ilkesine** dayandırması uygulamanın nasıl olacağı konusunda soru işaretleri doğurmaktadır. 10 yıl olan tutukluluk süresinin uzun olduğu ancak 5 yıl olarak uygulanıp uygulanmayacağı konusu maalesef net değildir. İptal kararına rağmen beklentinin aksine tahliyelerin olmaması, meclise bir yıllık süre verilmesi, bu sürede mahkemelerin tutuklu yargılamaları bitireceği, bu nedenle aslında mahpusların bu yasadaki yararlanamayacakları sonucunu doğurabilecektir. Anayasa Mahkemesi’nin iptal kararının yürürlük tarihini beklemek telafisi imkansız zararlara neden olabilir. Keza ayrı bir yasanın ölçülülük ilkesine aykırı olduğuna karar verildikten sonra bu eşitsizlikten oluşan mağduriyete de bir an önce son verilmesi gerekir.

- Söz konusu uygulama uzun yıllardır tartışılmasına rağmen, neden Anayasa Mahkemesi şimdi böyle bir karar alma ihtiyacı duydu? Bu ileri demokrasinin bir kazanımı mıdır?

- Türkiye’de yargı sistemi ciddi bir kriz içerisindeydi. Geldiğimiz aşamada tutuklama tedbiri sadece bir kesimi hedef almamaktadır. Bir dönem yoğun bir şekilde sosyalistleri ve yurtseverleri hedef alan bu yargı pratiğinin hedefine artık her kesim girmektedir. Ergenekon, Balyoz, 28 Şubat, Deniz Feneri yargılamaları buna örnektir. Bu nedenle bu yargılama pratiği artık daha fazla tartışılır olmuştur. Elbette ki geline aşamada tutuklu yargılama ile ilgili yapılan bu düzenleme, sosyalistlerin ve yurtseverlerin yıllardır sürdürdüğü mücadele ve bu uygulamalar karşısındaki eğilmez tavırlarının kazanımıdır. Ancak egemenler arası çelişkiler ve yargının da bu çatışmanın alanı haline gelmesinin doğurduğu politik yargılamalar ve tutukluluk olgusunun da payı büyüktür. AYM verdiği kararlar bu sorunu belli ölçüler içerisinde gidermeye çalışmaktadır. Yasa koyucu kararın yürürlüğe gireceği 1 yıllık süre ise devam eden bazı davaların bitirilmesini amaçlamaktadır.

Pusulula

Doğru yaşam...

Sistem aldatma ve kandırma, yalan ve çarpıtma üzerine kurulu bir yaşamı toplumda egemen kılmaya çalışıyor. Emperyalizme bağımlılık zincirlerinin, sömürü ve baskı gerçekliğinin açığa çıkarmaması, varolan ve yaşanan gerçekliğin öğrenilmemesi için üst yapıya ait kurumlarını örgütleyip her an saldırıya geçmesi için hazır tutuyor. Politika, din, felsefe, sanat, edebiyat, eğitim vb. hemen her alanda ve her anda kitlelerin yalan ve aldatma üzerine eğitilip şekillendirilmesi, yönetilmesi için büyük bir çaba ortaya koyuyor. Her türlü bilgi ve teknolojiyi, fırsat ve olanağı, gelişmeyi bu amaç için kullanıyor.

Sömürü ve baskıya dayalı sistemlerde gerçekler her zaman gizlenmeye, saklanmaya, unutturulmaya çalışılır. Bu sistemlerde her türlü düşünce ve bilgi tutsaklaştırılır. Çünkü sömürü ve baskı gerçekliğinin geniş kitleler tarafından öğrenilip anlaşılması gerekir. Yoksa uyanış ve ayağa kalkış başlar.

Yaşama ait gerçekliği anlayabilmek ve yaşamak ancak bilimsel bir dünya görüşüne sahip olunarak, mücadeleyle elde edilir. Yaşamı, gerçekliği, çelişkileri kavrayış teorisine göre anlayabilenler, ancak, doğru düşüncelere sahip olabilir, doğru düşüncelere sahip olanlar ancak kendi sınıf çıkarları için yaşayabilir ve bu uğurda mücadele yürütebilir. Emekçiler ve ezilenler için temel mesele, bilimsel bir dünya görüşüne sahip olabilmektir. Toplumsal gerçekliğe ait her şeyi anlama ve açıklamanın anahtarı proleter dünya görüşüdür. Ancak onun sayesinde doğru düşüncelere, gerçekliği açıklayan bilgilere sahip olunabilir. Sağlam bir dünya görüşüne devrimci düşüncelere dayanarak sürdürülmeyen bir yaşam ve bir pratik gerçek olamaz. Anlamak ve uygulamak bütünlüklü bir süreçtir. Anlamayan uygulayamaz. Uygulama gücü olmayanın anladığından bahsedilemez. Devrimci bilgiye sahip olmayanın devrimci pratiği olamaz. Devrimci düşünce ve devrimci pratik bir bütünü iki farklı aşamasıdır. Düşünceyi pratikten ya da pratiği düşünceden koparan bir yaklaşım ve duruş başarıyı getiremez. Anlaşıldığı kadar yaşanır, anlamının da bir yaşama olduğu unutulmamalıdır.

Doğru yaşam; devrimci düşünce ve pratiğin bütünleştiği, kitlelerin örgütlenme gücünün ve yönetme yeteneklerinin açığa çıkartılmasıdır. Düşüncede netliğin, açıklığın, berraklığın kazanıldığı yerde yaşam içinde neyin yıkılıp neyin inşa edileceği pratiği açıklığa netliğe kavuşur. Doğru bir yaşama ve mücadeleye başladığında mücadelenin haklılığına ve doğruluğuna inanıldığında ve bunda samimi bir duruş, çaba ve emek ortaya konduğunda başarıya ulaşmamak için hiçbir engel yaşanmaz.

Yaşama, sürece müdahale etme gücünün, pratiğinin adı olan eylemler, bilinçli ve örgütlü değilse yaşamı değiştirme ve dönüştürme gücü kazanılamaz. Yaşama, pratiğe müdahale gücünü belirleyecek olan bilinç ve bilincin örgütlenme mücadelesidir.

Doğru yaşam, yoksullara ve yoksunluk içinde olan toplumsal kesimlere bilinç ve örgütlülük götürmektir. **Yoksullar gibi yaşayan, onlar kadar alçakgönüllü olan, özgürlük ve kurtuluş bilincine herkesten fazla inanan ve inandığı gibi yaşayan, yaşamını, pratik ve davranışlarını inancına uygun şekilde örgütleyenler emekçilerle bütünleşip onları örgütleyebilir.** Aşkla, tutkuyla büyük bir istekle iddiaları için çalışan bireysellikten kurtularak toplumsallığa ait olan tüm devrimci değerleri kuşanarak kendisini iddiasına adayınlar ancak doğru bir yaşamı sürdürebilir. Doğru yaşam devrimci bilincin ve örgütün bütünleşmesidir. Devrimin ve partinin ölçü ve değerleriyle yaşamaktır. Her anını, her olanağını devrime, halkın özgürlük ve kurtuluş mücadelesine adayandır. Devrimci mücadelede başarı ve gelişme varsa orada devrim ve parti ölçülerine ve değerlerine uygun yaşayan, çalışan militanlar var demektir.

Doğru yaşam, anlamak kadar anlaşılana ikna edici ve inandırıcı bir şekilde ezilenlere kavratmaktır. Kitleleri ikna ve inandırmaya dayalı bir tarzda örgütlemeyi esas almayan bir yaşam, devrimci yaşam değildir. Devrimci yaşam sorumluluk ve ciddiyet isteyen büyük bir sabır ve yoğun bir emek ortaya koyan bir yaşamdır. Bilincin ve iknanın yan yana yürüdüğü bir yaşamdır. Her an her gün her devrimci pratik faaliyette kendini yenileyip, geliştirip, değiştiren yaşamdır.

YURDAL ANILDI

Hamburg: TKP/ML TİKKO gerillasıyken, Dersim-Çemişgezek'te HPG gerillası **Mazlum Erenci** ile birlikte 29 Haziran 2011'de şehit düşen **Yurdal Yıldırım** Hamburg'da ailesi tarafından düzenlenen bir etkinlikle anıldı.

Yurdal'ın doğduğu köy olan Karaabalılar

(Yozgat-Sorgun) Köyü Derneği'nde ailesi ve köylüleri tarafından hazırlanan anma etkinliğine Partizan okurları da katılarak sunum yaptılar. Saygı duruşu ile başlayan anma, Partizan'ın sunumu ve sinevizyonla devam etti. Grup Cemre'nin günün anlam ve önemine yönelik söylediği türkü ve marşların ardından, Yurdal'ın ailesi tarafından hazırlanan yemek yendi ve anma programı sonlandırıldı.

KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Tuncay Bali: İstanbul Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gördüğü sırada tanıştı Partizanlarla. Zeytinburnu'nda 16 Temmuz 1977'de Orhan Çam adlı bir sivil faşist tarafından öldürüldü.

Erol Doğan: Sivas Divriği Arıkbaşı köyü doğumlu olan Doğan, 24 Temmuz 1977'de Zeytinburnu'nda Veli Can Oduncu (1988'de Gaziantep Cezaevinde öldürüldü) adlı bir sivil faşist tarafından katledildi.

Paşa Soylu: Partizanların dostu Soylu, 18 Temmuz 1980'de Almanya'da geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Maltepe Katliamı: 19 Temmuz 1992'de Kartal Maltepe'de **Hasan Demir, Nurgülzel Yaşar** ve **Ramazan Ceviz** kaldıkları evi kuşatan kolluk güçleriyle girdikleri çatışmada şehit düştüler. Hasan Demir, Bursa Yenişehir doğumlu idi ve Komsomol içinde örgütlenmişti. Nurgülzel Yaşar, Kars'ın Selim kazasının Baykara köyünde doğmuş, İstanbul Gültepe'de büyümüşü. Ramazan Ceviz ise aslen Adıyamanlı idi, ancak Adana'da büyümüşü. 1977'de devrimcilığe ilk adımı atan Ceviz, TİKB içinde örgütlenmişti. 1982'den sonra Proletarya Partisi saflarında faaliyet yürütmeye başladı. 1984'te tutsak düştü.

Hasan Gülünay: 1963 yılında Erzincan Kemah'ta dünyaya geldi. 1978 yılında Partizanlarla tanıştı. 20 Temmuz 1992'de Tarabya'daki evinden Sirkeci'ye doğru giderken gözaltına alındı. Devlet halen Gülünay'ın akıbetini açıklamadı.

Emre Bilgin: 20 Temmuz 1992'de İstanbul'da polisle çatışmaya girer ve yaralanır. Üstündeki kimliği ve parayı yakar. Mevzilenildiği yere girmeye çalışan bir düşman unsurunu öldürerek silahına el koyarak çatışır. Yarasından akan kanla umudun adını duvarlara nakşeder.

Mehmet Ali Çakıroğlu: Maraş Elbistanlı olan Çakıroğlu, ailesiyle birlikte Mersin'e göç eder. Devrimci düşüncelerle üniversitede tanışır. Bu süreçte düşman zindanları, işkenceleri ile tanışır, tavrı nettir. 13 Temmuz 1993 günü 1. OPK'yı selamlamak için hazırlık yaptığı sırada kaza sonucu yaralanır. Eve gelen polisler onu yaralı halde ölüme terk eder.

Mustafa Kalkan: Dersim Hozat Kırnık köyünde dünyaya geldi. Lise yıllarında Partizanlarla tanışır. 1982'de tutsak düşer. Mehmet Zeki Şerit'le birlikte firar eder. Halk ordusuna katılır. Özgül koşullarından dolayı yurtdışına çıkar, mücadelesine burada devam eder. 17 Temmuz 1993'te bir trafik kazasında yaşamını yitirir.

Tahsin Budak: İskenderun'da Arap milliyetine mensup bir ailenin çocuğu olarak doğar. 12 Eylül'den sonra yurtdışına çıkar. Burada çeşitli görevler üstlenir. Türkiye'ye tam dönüş hazırlığı yaptığı sırada 21 Temmuz 1995'te bir trafik kazasında aramızdan ayrılır.

Akner Çağlar: Erzincan Tercan'da doğdu. '80 öncesinde Devrimci-Sol militanlarıyla faaliyet yürüttü. '81'de yakalandı, acımasız

işkencelere tabi tutuldu. 6 yıl tutsaklık yaşadı. Tahliye olduktan sonra Özgür Gelecek gazetesinin Malatya muhabiri oldu. 24 Temmuz 1998'de görev için gittiği bir köyde geçirdiği kalp krizi sonucu şehit düştü.

Kılıçkaya Şehitleri: 31 Temmuz 1994 tarihinde özel bir görev için gittikleri Erzincan Kılıçkaya (Sürbazar) köyü yakınlarında bir gerilla grubu düşmanın saldırısına uğradı. Partizanlarla göğüs göğüseye çarpışmayı göze alamayan faşist TC güçleri, top mermileri yağdırdı. Bu bombardıman sırasında Siyasi Komiser ve Komutan **Selim (Fethi Özdemir)** ve savaşçı **İsyan (Özlem Sürgeç)** ölümsüzleşti.

Fethi Özdemir: 1967 yılında Dersim/Pertek'te dünyaya geldi. 1992 yılı Ağustos ayında gerillaya katıldı. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İnşaat Bölümü ikinci sınıf öğrencisi iken "önümüz kış, kardelen çiçeği olabilmek gerek" mısralarını arkasında bırakarak dağların yolunu tuttu. Devrimciliği bir yaşam tarzı olarak algılıyordu. Sanatsal yanı oldukça gelişmişti.

Özlem Sürgeç: "...Sen diğer birçok yoldaşın gibi uzunca bir pratik sürecin geçerek sorumluluk ve görev bilinci edinmiş bir eylem insanı, militandın. Sevgiye, iyi ve güzel olana Özlem, kötüyü sömürü ve baskıya İsyan olmayı kişiliğinde birleştirebilen sen... Zeki ve reaksiyoner bir kişilik özelliğine sahip-tin..." (Bir yoldaşının anlatımından)

ÜŞÜYORUM...

Üşüyorum, hava soğuk olmamasına karşın. Üşüyorum, kalın elbiselerime rağmen. Üşümem bazen iç ürpertiye dönüşüyor. Üşümemin gerçek nedeni dış koşullar ve dış nedenler değildir. Tamamen içimdeki fırtınanın yarattığı sarsıntıdır. Her gün duyduklarımın bende yarattığı ağır ve düşündürücü duygu yoğunluğudur. Yaşanan, dinmeyen ve kısa sürede ise hiç dinmeyecek olan fırtınanın yarattığı sarsıntıya dayanabilecek miyim? Yaşanan çatışma ve çelişkilere bilincim ve yüreğim dayanabilecek mi? Yaşanan çatışma ve çelişkilere dayanabilecek mi? Yaşadıklarım ve içimde yaşanan çelişkilerin niteliği ve her bir yönü önemli bir yerde duruyor. Gelişimin yönünü belirleyecek olan yaşadığım bu iç çatışmanın ve içinde bulunduğumun koşulların niteliğidir. Duruşumun niteliğini ve yönünü belirleyecek olan acı çeken halkımın yaşadıklarına göstereceğim tepkinin niteliğidir. Yaşadıklarım, düşünen, sorgulayan, sorumluluk duyan insanların iç çatışmasıdır.

Bu çatışmanın ve sarsıntının geleceğe olan iddiamın güçlenmesine hizmet edeceğini umut ediyorum. Beklentim ve çabam bu yönlü olacaktır. Yeni bir sürece evriliyorum/evriliyoruz. Bir süreci ve dönemi daha geride bırakıyoruz. Acemiliklerimize dair her türden gerilikleri birer birer ideolojik nedenlerini sorgulayıp açığa çıkartarak bilimle iradeyle alt ederek geride bırakıyoruz. Bölgedeki ve ülkemizdeki gelişmeler baş döndürücü bir hızla ilerliyor.

Kış boyunca yaşanan ağır ve sancılı süreç, insanlığa ait düşüncelerimin derinleşmesini oldukça zorladı. Sorumluluk bilincimi yeniden sorgulattı. Eksik ve yetersiz olan yanlarımı yeniden düşündürdü. Düzelmem ve düzelmemiz gerektiği düşünce ve inancı bunu güçlendiren çabamı fena halde zorladı. Zorlama olmadan, çatışma yaşanmadan gelişme ve değişim de olmaz. Bu düşünsel sorgulama ve bilgilerimin yeniden derinleşmesi gerekliliğine uygun olarak yaşamalı ve çalışmalıyım. Bu düzeyi yakalamak yaşam hedefimdir. İç çatışmam ve yaşadığım sarsıntı dünyada ve ülkemizde yaşanan sınıf çatışmalarından bağımsız ve kopuk değil.

Bu kış boyunca her gün kötü haberlerle sarsıldı düşüncelerim. Sekiz maden emekçisi, yüzlerce metre derinlikte gaz sızıntısı sonucu meydana gelen patlamadan dolayı can verdi. Gözü yaşlı bir kadın ağlayarak "iki çocuğumla şimdi ne yapacağım?" diye feryat ediyordu. Döktüğü gözyaşları göçük altında kalan ve bir daha geri dönmeyecek olan eşi için midir? Yoksa akan bu gözyaşları daha çok yalnız başına yoksulluğun ve açlığın pençesinde sahipsiz ve kimsesiz kalma hali midir? Beklenen ve beklenmeyen teh-

like ve risklerle dolu dünyada en çok acı çekenler emekçi kadınlar oluyor. **Kadın yanım, isyan yanım oluyor.** Öfke dolara sokaka meydanlara dağlara çıkıp haykırmak istiyorum.

Ocak ayının ortasındayız. Dışarıda buz kesen soğuk bir hava var. Kar yağışları başladı. Her taraf beyaza kesti. Ukranya'da, Polonya'da, Rusya'da soğukta donanların sayısının yüz kırka çıktığı haberini veriyor radyo. Dünyanın dört bir köşesinde köprü altlarında, deniz kenarında merdiven altlarında, apartman diplerinde, otobüs terminallerinde, tren garlarında, metrolarda, sokak ortasında soğuktan donan insanları düşündükçe içim titriyor. Kış; yoksullar için beyaz ölüm olurken, burjuvalar için sıcak ve güzel kayak merkezleri oluyor.

Anteni kırık radyomuz bir kötülük kutusu gibi konuşuyor. Ne zaman tıkla-sak, dünyadan-bölgeden-ülkeden acı dolu haberler vermekten başka hiçbir işlevi olmuyor. Radyoyu insanlığa sadece kötülük haberleri vermeleri için mi icat ettiler? Dünyanın yoksul insanların radyoyu ne zaman tıklasalar, çatışma-ölüm, yoksulluk-cinayet, acı ve hüznün, mutsuzluk dolu haberleri dinliyor. Radyoyu dinlemekten, ona yaklaşmaktan korkar olduk. Mutluluğun, huzurun haberlerini yakın bir sürede bile dinlemek olanaksız gibi duruyor. Çünkü halk henüz gücünün ve kurtuluşunun nerede olduğunun farkında ve bilincinde değil. Egemenlerin yalan ve çarpıtmalarına inananların sayısı halen oldukça kabarıktır. Uyanış ve ayağa kalkış her geçen gün daha fazla zor olacaktır. Ancak imkânsız değildir.

Yine radyoda bir haber geçiyor. "Batman çayında kuzenleri tarafından tecavüze uğrayarak boğulan genç kızın cesedi bulundu." İç sarsıntılarım devam ediyor. Katledilen, bedeni ve onuru çiğnenen her emekçiyle birlikte insan yanım katledilir. Onların ruhu gibi ruhum çarmıha gerilir. Ürpertim artıyor. Yürünecek yolun zorlukları daha fazla anlaşılır halde gözlerimin önünde somutlanıyor.

Bugün yine emektar bir kadın devrimci, Amed zindan direnişçisi Sakine Cansız ve iki arkadaşının Paris'te alçakça bir saldırı sonucu katledildikleri haberiyle sarsıldım. Radyo, Kürt Enformasyon Bürosu'nda susturucu silahla katledildikleri haberini verdi. Ardından Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakan Yardımcısı Vanlı Hüseyin Çelik tarafından bir açıklama yapıldı. "Bu örgüt içi bir hesaplaşma olabilir bundan sonra bu tip sabotajlar olabilir, teyakkuz halinde olmamız gerekir." Bu açıklamayla birlikte daha iyi anlaşılıyor ki Paris'teki katliamın arkasında bazılarının ifade ettiği gibi "derin devlet" değil tam da devletin kendisi vardır.

Özgürlük için yanan koca yürekli ve o yüreği de emek dolu bir kadının sus-

Her onurlu insanın yaşamı biraz Sakine'nin yaşamıdır. Sakine arkadaş Batman çayında vahşice boğulup sonsuzluğa akan kadının acılarına dayanamadığı için katledildi. Roboski'de gece vakti kaçakta pusuya düşen çocukların acısına fazlasıyla isyan edip, haykırdığı için katledildi.

turulmasından medet umanlar Kürt halkına acıdan başka hiçbir şey verecekleri olmayanlardır. İşçi cinayetleri haberleri sıkça duyulmaya başlandı. Kadınlara yönelik cinayetler... Sığındığım dağlar, sınıf bilincim, özgürlük türküleri beni kurşun geçirmez bir zırh gibi koruyor, kolları arasına alıp yürek duygularımı selamlıyor. Güvercin ağırlığında hafif oluyor duygularım.

Radyo haberlerine dönmek, tıklatmak, duymak istemezsem de gerçekler duygularıma ve kulaklarıma rağmen çınlayarak yaşanıyor. İyi güzel ve mutlu hiçbir haber duyamıyorum. Mevsimlerden kış olunca soğuk-beyaz ölüm haberleri artmaya başlıyor.

Kırk yıllık uzun zahmetli direniş ve özgürlük yolunun direngen devrimci kadını Sakine Cansız ve iki onurlu Kürt kadın arkadaşın katliamı adeta bir serhıldana dönüştü. Sokaklara meydanlara dökülenler en çok yoksul Kürt kadınları oldu. Katliam haberi Türk devletini bir hayli zora sokmaktadır. Yaşanan bu katliamda Türk devleti kadar Fransa devleti, İçişleri Bakanı da suçludur. Avrupa'da Kürtler, politik ilticacılar adeta bir rehine gibi yaşıyorlar. Ahlak-sız, doymak bilmez Fransız burjuvazisi Türk kompradorlarıyla yaptıkları her ticari-mali anlaşmada Fransa'daki politik mültecileri adeta bir rehine gibi kullanmaya, tutmaya, sunmaya çalışmaktadır. Fransız burjuvazisi politik ilticacıları Türk kompradorlarından daha fazla taviz koparmanın birer rehinesi gibi tutmakta ve pazara sunmak istediği bir meta gibi kullanmak istemektedir.

Paris sokakları ve meydanları Kürt direnişçilerin ve emekçilerin katliama lanet okuyan sloganlarıyla inliyor. Her milliyetten devrimci, ilerici ve yurtseverler Kürt kadın ve erkeklerle birlikte yürüyor, komünarların ayak sesleri yenden çınlıyor gibi. Komünarların anıla-

rını yaşatırcasına farklı dillerdeki özgürlük ve adalet sloganları birbirine karışarak, "père la chaise" meydanında komünarların isyan çılgınlığına karışıyor. Uzun süreden beri ilk kez böylesi kitle-sel ve güçlü katılımı bir protesto gösterisi yapılmaktadır. Paris meydanları ve sokakları Kürtlerin öfke dolu özgürlük sloganlarıyla bir kez daha yankılanıyor. Uzun işkenceli ve zulüm dolu 5 No'lu Amed Zindanlarında direnen kadın devrimcilerden biriydi Sakine. Onu ilk kez 5 No'lu Amed zindan belgesinde izledik ve konuşmalarını dinledik. Duruşu ve sesiyle fazlasıyla acı çeken ama onurlu bir direnişçi kadın görünümünü veriyordu. Acı çeken kadınların fiziksel görünümünün bu kadar birbirlerine benzediğine bir kez daha tanıklık ettim. Sanki konuşan Sakine arkadaş değil, her gün görüp karşılaştığımız acı ve çile çeken Kürt kadınlarından biriydi.

Her onurlu insanın yaşamı biraz Sakine'nin yaşamıdır. Sakine arkadaş Batman çayında vahşice boğulup sonsuzluğa akan kadının acılarına dayanamadığı için katledildi. Roboski'de gece vakti kaçakta pusuya düşen çocukların acısına fazlasıyla isyan edip, haykırdığı için katledildi. Özgürlük yürüyüşünde katledilenler kadın arkadaşlar olunca büyük bir öfke ve isyan duygularım ayağa kalkıyor. Sokaklarda, ıssız köşelerde, suskun kalabalıkların gözü önünde katledilen kadınların acılarına ses çıkaramayanların dili ve sesleri oluyor özgür kadınların katliamı.

Her ocak ayı sınırlı yaşamlarını idallerine adayınların katledildikleri zeheriye dönüyor. Her ölüm erkendir. Bizleri terk edenlere giydirilmek istenen elbisedir. Yeri doldurulması kolay olmayan ve unutulması asla mümkün olunamayanlardır.

(Dersim'den bir Partizan)

Direniş bitmeyecek, forumlar devam ediyor

H. Merkezi: Taksim-Gezi İsyanının ardından başta İstanbul olmak üzere birçok bölgede forumlar gerçekleştirilerek direniş ruhu yaşatılıyor. Birçok tartışmanın yaşandığı, düşüncelerin muhakemesinin yapıldığı bu ortamlar aynı zamanda ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesinin yaşam bulduğu bir zeminde. Politik sürecin dışında forumlarda kültür-sanat etkinlikleri de gerçekleştiriliyor. Yoğun geçen kimi forumlardan aktarımlar yapmak istiyoruz.

Beyoğlu Forumu: "Bu daha başlangıç mücadeleye devam!"

Cihangir Park'ta devam eden Beyoğlu Forumu'nun, 12 Temmuz günü itibariyle Gezi Park'ta yapılması kararı alındı. Gezi Park'ta ilk olarak 12 Temmuz akşamı yapılan foruma katılım oldukça yoğundu. Forumun ilk günü olmasından kaynaklı ortak bir konudan çok herkesin çeşitli konularda fikrini beyan ettiği bir forum gerçekleştirildi. Konuşanlar arasında,

"Aramızda bulunan sivil polislerle sesleniyorum: *Gidin sivilcilerle konuşun, arkadaşlarımızı serbest bırakınlar. Bu kadar komedi olmaz*" diyerek bareti olduğu için tutuklanana dikkat çeken de vardı;

özgür basına yönelik saldırıların protesto edildiği eyleme katılımın az olmasından yakından da, 3. köprü ve 3. havalimanı inşaatlarında yapılan doğa katliamına dikkat çeken de.

Yoğurtçu Parkı: "Endüstriyel futbola karşı çıkalım!"

12 Temmuz'da Yoğurtçu Parkı'nda iki etkinlik vardı. Etkinlik Gezi İsyanında yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşuyla başladı. İlk etkinliğin konusu "**Gezi Direnişinin Tribüne Yansımaları ve Endüstriyel Futbol**"du. Etkinlik kapsamında taraftar grupları çeşitli konuşmalar yaptı. Gruplar futbolun, emekçilerin spor olduğunu ancak sistem tarafından içi boşaltılarak sermayeyi güçlendiren bir sektör haline geldiğini belirtti. Ayrıca futbol gibi kitlelerin ilgi odağı olmuş bir alana sahip çıkılması gerektiği de ifade edildi.

Bir başka etkinlik de Hukuk Atölyesinin ilk etkinliği olarak "yakalanma", "durdurma" ve "ev araması" konuları üzerinden insanların hukuksal haklarının anlatılmasıydı. Ezilenlerin tiyatrosu ile birlikte oyunlaştırılarak anlatılan etkinlik kitlenin ilgisini çekti.

Yöntem itibariyle ev baskınının canlandırıldığı oyun, birinci seferinde Ezilenlerin Tiyatrosu tarafından kimse katılmı olmadan oynandı. Seyircilerden katılımın sağlanması için "siz olsaydınız ne yapardınız?" sorusunu gösterebilmesi için ikinci sefer aynı oyun oynanırken, farklı davranacaklar oyuna alınarak canlandırmalar yapıldı. Herkesin katkısının alınması-

kı'nda forum öncesi taraftar gruplarının eğlenceli ezgileri eşliğinde iftar açıldı. "Güneşin sofrasında iftar açıyoruz" yazılı pankartın açıldığı alan oldukça renkli görüntülere sahne oldu. Saat 22.00'de başlayan forumun konu başlığı 3. köprüydü. Görüşlerin dile getirildiği serbest kürsüde numaralandırma sırasıyla herkes söz aldı. Numarası okunanın söz al-

galerisi yer alıyor. Parkta bir diğer göze çarpan da parkın içinde bulunan "al-ver para geçmez takas standı" oldu. Forumda; İletişim, Çevre, Eylem Örgütlenme, Kültür-Sanat, Hukuk, Siyaset ve Sağlık ana başlıklı çeşitli çalışma grupları oluşturuldu. Gruplar sırayla her gün sunum yapacak. Oluşturulan grupların ardından foruma katılan THY direnişçileri de bir konuşma gerçekleştirdi. Ardından forum çalışma gruplarının oluşması ve bu gruplardan oluşan bir koordine ekibi oluşturma kararı alınarak sonlandı.

Kartal'dan tutsaklara kart

3 Temmuz günü Kartal'da gerçekleştirdiğimiz forumda özgürlük kavramı tartışıldı. Halkın tartışmalara katılımı dikkat çekti. Özgürlükler kavramının bireysel özgürlük olarak ele alınmaması gerektiğine dikkat çekilen forumda dil özgürlüğü, inanç özgürlüğü, ulusal özgürlükler kavramları üzerinde duruldu.

Biz de yaptığımız röportajlarda Gezi Parkı direnişinin neden bu denli büyük bir harekete dönüştüğünü sorduk. **Tahsin Davulcu**; sistemin ve özellikle AKP hükümetinin 10 yıllık baskı zulmü ve şiddetinin eseri olduğunu dile getirdi.

"Bizler artık bu zulme karşı birleşeceğiz ve bu faşizme karşı zafer kazanaacağız. Halk hareketinin mücadelesini daim kılmak ve ileriye yönelik mücadele şekilleri geliştirmek için bu forumların önemine dikkat çeken halk, bu forumların daha çok geliştirilmesini ve katılımın daha fazla olmasını istiyor" dedi.

Tutsak düşen devrimcilere değişen kitle, şehitlerimizin ve tutsak düşen devrimcilerin yolunda olacağını, onların boş bıraktığı alanları dolduracağını söyledi ve tutsak devrimcilere mektup ve kart atılması önerildi.

Bursa halkı sorunlarını tartışıyor

Son günlerde Mimar Sinan, Ataevler, Esenevler, Teleferik, Heykel gibi semt ve mahallelerde halk, biraraya gelip hem Gezi Parkı isyanını hem de mahallelerindeki sorunlarını ve yaşam alanlarını savunmayı ve geliştirmeyi tartışıyor. Bu forumlardan biri de 5 Temmuz günü **Teleferik Çamlık Parkı**'nda; Akçağlıyan, Piremir, Zümrütevler ve Teferruç mahallelerinin biraraya gelmesiyle gerçekleştirildi.

Taksim İsyanının ardından başta İstanbul olmak üzere birçok bölgede forumlar gerçekleştirilerek direniş ruhu yaşatılıyor.

nin ardından Hukuk Atölyesinin bileşeni olan avukatlar tarafından haklar üzerine bilgilendirme yapıldı.

Paşa, faşistlere "Hodri meydan" dedi

Binlerce kişi Kocamustafapaşa'da bir araya gelerek sivil faşistler tarafından Gezi direnişçilerine yönelik gerçekleştiren saldırıyı protesto etti. 11 Temmuz'da Ali İsmail Korkmaz için bir yürüyüş gerçekleştiren **Kocamustafapaşa Dayanışması**'nın eyleminin ardından pala ve bıçaklı faşist bir grup, kitleye saldırmış ve darp etmişti. Bunun üzerine 12 Temmuz'da binlerce kişi Kocamustafapaşa Son Durak'ta bulunan parka akın etti. Kitle "**Berkin Elvan onurumuzdur**", "Paşa faşizme mezar olacak", "**Diren Berkin, Paşa seninle**", "Çapulcular burada, faşistler nerede" sloganlarını atarak parka girdi. Burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

Abbasağa Parkı: "3. Köprüye dur de"

12 Temmuz günü Abbasağa Par-

ması ile forum oldukça disiplinli bir ortama sahipti. 3. köprü üzerine farklı düşünceler de vardı forumda. Çoğu kez köprü'nün ismi üzerine durulurken birçok kişi de çevre katliamı nedeniyle köprüye karşı olduğunu belirtti. Forumda **Partizan** adına da bir konuşma yapıldı.

Konuşma Ali İsmail Korkmaz şahsında Gezi direnişinde şehit düşenler adına Arapça yapılan bir anmayla başladı. Anmanın ardından 3. köprü sorununun ekonomik ve siyasal bir yanının olduğu belirtildi. Köprü'nün isminin Yavuz Sultan Selim olmasının katliamları güncel kılmanın çabası olduğu belirtilirken 3. köprüye salt buradan doğru karşı çıkılmasının etkisiz olacağını da altı çizildi.

Bakırköy-Çamlık Parkı

6 Temmuz günü gerçekleştirilen forumda çalışma grupları oluşturuldu. Forum alanı olan Çamlık Parkı çeşitli dövizlerle süslendi. Ayrıca parka girerken, Gezi Parkı direnişinin dikkat çekici resimlerinden oluşan bir resim

Aliş'in sokaklarından geliyoruz...

Antakya: "Aliş" diyorlar ona. Köyüne gidiyoruz, köy yolundaki tüm duvarlar ona götürüyor bizi. Bütün duvarlar "Ali İsmail Korkmaz Caddesi" oluvermiş. Yol boyunca pankartlar, afişler, dövizler asılı; şehitlerini unutmayacaklarını, hesabını soracaklarını anlatan. Sokakta pek kimse yok, çünkü köyden ve dışarıdan olan hemen herkes Aliş'in ailesinin yanında. Biz de gidiyoruz Aliş'in evine. Kur'an okunuyor bir yandan, diğer yandan taziyeler kabul ediliyor. Herkesin giydiği tişörtün üzerinde Aliş'in fotoğrafları basılı, yakalarında değil göğüslerinde taşımaya tercih etmişler sanki "Onurumuzdur!" dercesine. Anneyi buluyoruz yakasında Aliş'in ve Mehmet Ayvaltaş'ın fotoğrafları yan yana. "Ağlamayacağım" diyor, "Aliş istemezdi ağlamamı". "Mehmet'in annesi buradaydı. Mehmetim de Aliş'im gibi küçüktü, gençti. Nasıl kıydılar?" diye soruyor bize; tüm dünya susuyor o an sanki.

Ablasıyla (Simgе Korkmaz) konuşuyoruz önce, biz sormadan anlatmaya başlıyor içinden geçenleri; "Allah, onu öldürenlerin yüreklerine de aynı ateşi koysun da ebediyen hiç söndürmesin. Direkt mezara gitmesinler; acı çekerek ölümü isteyerek ölsünler. Hemen ölmesinler benim kardeşim gibi. Kardeşim gitti, onlar bin katını çekerler inşaallah.

Ali hep barışı severdi, barış uğruna gitti. Barış işaretiyle girdi hastaneye. Hele ki o doktor; Allah böyle acıyı onun kalbine koysun. Kardeşimi kuzenlerim hastaneye götürdüler, orada 'adli vaka' olduğu gerekçesiyle emniyete göndermişler. Oradan da başka bir yere. Bir yerden diğer yere dolaştırmışlar hep. Hastanede ona 'Bir şeyin yok. Omuz zedelenmesi' demişler. Halbuki omuzu kırık. Kırık omuza zedelenme mi denir? 'Bir şeyin yok' diyerek eve göndermişler. Eve gitmiş, yatmış. Bir saat sonra da fenalaşmış, hastaneye götürmüşler. Eğer o doktor gerçekten doktor olmuş olsaydı ona gereken müdahaleyi yapardı. Allah ona cezasını verecek, yanına bırakmayacak."

"Katilleri ödüllendiriyorlar!"
Abla Korkmaz, Eskişehir Valisi'nin

açıklamalarına da ateş püskürüyor. "Arkadaşlarının dövdüğünü söylüyorlar. Madem arkadaşları vurdu neden gidip oradaki oteli tehdit edip, görüntülerini sildiler? 18 dakika öncesi ve sonrası var, o 18 dakika nerede o zaman? Polisti onlar, resmi polisti hem de. Sivil ve resmi polisti" diyor ve kendilerini kandıramayacaklarını söylüyor.

"Ethem'i kim vurdu?" diye soruyor oturanlardan biri. "Polis" diyor abla Korkmaz ve ekliyor: "Annesi diyor Ethem'in 'Benim oğlumun katili korumalarla geziyor, ödüllendirildi.' Düşünsenize!"

Annesinin yanına gidiyoruz tekrar, sorular boğazımızda düğüm olmuşken başlıyor anlatmaya: "Allah yaşatmasın onları. Bizim acımızı da başka hiçbir anaya yaşatmasın. Allah gençlerimizi korusun. (Yakasındaki resimleri gösteriyor: Aliş ile Mehmet yan yana) Mehmet yavrum benim, Aliş'imden birkaç ay büyük. Aliş'imden hayalleri vardı ama kıydılar hayallerine. Engel oldular önüne. Ali nice evlatlar yetiştirmeyi düşünüyordu. Kendisi gibi temiz, dürüst, dostluğu ve barış seven çocuklar yetiştirecekti Ali İsmail ama olmadı maalesef. Olmadı, bırakmadılar. Kalbine yenik düştü. Kalbi yaralıydı çocuğumun. Kalbini korumak için kollarını kelepçelemiş. Her yeri mosmordu, acımadı yürekleri. İçleri yanmadı vururken. Bırakın beni gideyim demiş, bırakmamışlar."

Anne Korkmaz, gözyaşları için-

de, kameraların "bozulduğu" o 18 dakikayı anlatıyor: "Biber gazını sıkmışlar, Ali etkilenmemek için yan sokağa geçmiş hemen, kalbi yaralı çünkü. Başına ne geleceğini bilmeden o sokağa geçti annem. Böyle mi olacaktı Ali İsmail'im? Onu dövenlerin sivil polis olduğunu söylüyorlar. Bugün mü akıllarına geldi, Aliş'im bir şey söyleyemez duruma geldikten sonra mı anladılar polis olduğunu? Oysa o arkadaşlarına demiş zaten, 'Başıma cop yedim' diye mesaj atmış."

"Bilmedikleri için mi o görüntüleri sildiler, kamera kayıtlarını sildiler habibe?" sorusu gelince diğer ablası ekliyor: "Vali demiş ki polisler değil de arkadaşları vurmuş Aliş'e. Peki neden kayıtları yok ettiler o zaman?" "Kimse kıyamaz ki Aliş'ime" diye devam ediyor ablası. "Arkadaşları kıyamaz ki Ali'ye." "Öldürüp öldürüp suçu halka atmaya çalışıyorlar!" diye ekliyor oturanlardan biri. "Peki ya Ethem'in kurşunlanması, orada kime atacaklar suçu?" "Nefsi müdafaa diyorlar, nefsi müdafaa değil ki!" diye devam ediyor ablası. "Bilerek, hedef alarak vurdular."

"Yazıklar olsun böyle devlete"
Ali'nin nasıl birisi olduğunu soruyoruz; kardeş gibi büyüyen kuzeninin (Mehmet Korkmaz) yanına götürüyorlar bizi. Kuzeninden dinliyoruz Ali'yi:

"Ben kendimi bildim bileli Ali İsmail ile büyüdüm. Çocukluğum

onunla geçti. Ali, yere çöp atılmasına izin vermezdi. Doğayı severdi çok, 'kirlitemeyin' derdi. Mavi kapak atsak çöpe, gidip onu çıkartırdı; 'ona ihtiyacımız var' diyerek. Ben ömrüm boyunca acı çekmemişim. Erkek kardeşim yok, Ali İsmail benim kardeşimdi. Ömrüm boyunca ilk defa böyle bir acı hissediyorum, yaşıyorum. Ben anne, abla değilim; evlat acısı çekmedim. Buna rağmen annesi ve ablasını görüyorum, bu bile yetiyor bana. Allahımdan tek isteğim, kimseye evlat acısı çektirmesin."

"Ali'ye kimin vurduğunu araştırmak bile istemedim. Aklim almıyor, bir insan bunu nasıl yapabilir? Ne demek, ellerinde sopalarla bir çocuğu ölene kadar dövmek, ne demek? O daha çok gençti" diyen Mehmet, "Kaç gündür eylemlere de saldırıyorlar; cenazeyi getirirken, korkarak getirdik Eskişehir'den. Gerçekten adaletsiz bir dünyada yaşıyoruz. Yazıklar olsun diyebiliyorum sadece. Vali açıklama yapmış: 'Bizim polislerimiz böyle yapmaz' diye. Amerika'dan bir turist gelmişti bir ara ölü bulunmuştu. Hiçbir kamera kaydı olmamasına rağmen katilini bir haftada bulmuşlardı. Şimdi o kadar kamera kaydına rağmen suçluları bulamıyorlarsa, biz adaletsiz bir dünyada yaşıyoruz. Diyecek bir şey de bulamıyorum ki, yazıklar olsun! Yazıklar olsun diyorum böyle devlete, böyle hükümete" sözleriyle isyan ediyordu.

Aliş'e verilen söz

Teşekkür edip kapatıyoruz ses kayıt cihazımızı. Kucaklayıp uğurluyorlar bizi. Bizi "Ali İsmail Korkmaz sokakları" uğurluyor, duvarlarda yazılı öfke ve sevgi, köy girişinde asılı pankarttaki Aliş uğurluyor.

Her gece Armutlu sokakları karşıyor Aliş'i, Abdoca'nı. Yanan barikatlar karşıyor, gaz kapsüllerinin geri atılışı, "Hepimiz Ali'yiz, öldürmekle bitmeyiz" sloganları ete kemiğe bürünüp dikiliyor polisin barikatı başına; bir eli sıkılı yumruk, diğer eli zafer işareti aynı Aliş'in elleri gibi. Her gece barikat başında omuz omuza dövüşenler, söz veriyorlar Ali'ye, "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!"

Evvel Temmuz Festivali'nden izlenimler...

Antakya: Evvel Temmuz'un geçmişi M.Ö. 3 binli yıllara kadar dayanmaktadır. Evvel Temmuz'un 5 bin yıllık bir tarihi olduğu söylenmekte ve hasat, bolluk, bereket bayramı anlamını taşımaktadır.

Evvel Temmuz çok uzun bir süredir bayram havasında kutlanıyor. Ancak devletin Türk-Sünni milliyet ve mezhebinden olmayanlara karşı yürüttüğü asimilasyon ve imha politikasından 80'lerde Evvel Temmuz'a saldırısıyla birlikte Arap Alevileri de nasibini aldı ve bu bayram Türk devleti tarafından "yasaklandı". Arap halkı bu yasaklamaya rağmen

80'lerde Evvel Temmuz'a saldırısıyla birlikte Arap Alevileri de nasibini aldı ve bu bayram Türk devleti tarafından "yasaklandı". Arap halkı bu yasaklamaya rağmen bayramlarını ve kültürlerini sahiplenmeye çeşitli yöntemlerle kutlamaya devam etti.

bayramlarını ve kültürlerini sahiplenmeye çeşitli yöntemlerle kutlamaya devam etti.

Evvel Temmuz ha başladı ha başlayacak

Antakya'nın çeşitli köylerinde ayın 2'sinde başlayan etkinliklerle 14'üne kadar devam edecek olan Evvel Temmuz Festivali'nde biz de yerimizi aldık ve çalışmalarını yaptık. Evvel Temmuz Kültür Sanat Festivali bu sene 4 belde ve ilçenin merkezinde kutlandı. Koyunoğlu ve Yaylıca beldelerinde başlayan festival, 8-9 Temmuz tarihlerinde Mağaracık ve Tekebaşı beldelerinde çeşitli etkinliklerle devam etti.

Biz de 10 Temmuz'da merkezde festivalin başlayacağı alana **Partizan** olarak standımızı açtık. Ardından Tekebaşı beldesinde gazete dağıtımı gerçekleştirdik. Orada halkın güler yüzü ve sıcak sohbetleriyle karşılandık. Yaptığımız dağıtım boyunca buradaki halkın ne kadar duyarlı olduğunu gördük. Sohbetlerde, insanların Reyhanlı'daki patlama, Gezi Direnişi; bir yandan devlete karşı öfkelelerini artırmış diğer yandan endişelerini açığa çıkarmış. Bir teyzemiz bize *"Benim çocuklarım gurbette, ben onları düşünmüyorum, sizleri düşünüyorum. Sizlere hep dua ediyorum. Onlara beddua ediyorum. Onlar hak ettikleri cezayı alacaklar. Sizler vereceksiniz"* dedi.

Devam eden dağıtımımızda gittiğimiz bazı evlerde insanlarla sohbet etme imkanı bulmak, bizlere ikramlarda bulunup oturmamızı istemeleri çok güzeldi. Tekebaşı halkı o gün yaşamını yitiren Ali İsmail Korkmaz için bir pankart hazırlayıp sokakta açmışlardı. **"Cenaze Varken Eğlence Olmaz! Ali İsmail Ölümsüzdür"** ya-

zılı pankart da buradaki halkın duyarlılığını gösteren bir tabloydu.

Bunların ardından dağıtımımızı bitirdik. Buradan Ali İsmail Korkmaz'ın ailesinin evine başsağlığına gittik. Cenazeyi bekleyen halk Ekinci girişinde toplanmaya başladı. Ekinici'de yapılan eylemde Armutlu'ya yürüyüş yapma kararı alındı. Her zaman olduğu gibi devlet yürüyüşe karşı çıktı ama halk karardan dönmedi. Saldıran polise karşı halk da çatışmaya başladı. Partizanların da bulunduğu çatışma gece 02.00'ye kadar sürdü.

11 TEMMUZ

11 Temmuz tarihinde ilçe merkezine taşınan festivalde, ülke ve özel olarak bölge halkının yaşadığı güncel gelişmeleri konu alan panel, söyleşi vb. bir dizi etkinlik gerçekleştirilecekti. Standımızın başında yer alıp kitap satışlarımızı yaptık, insanlarla sohbet ettik.

Saat 16.00'da **"Türkiye'de Aleviler, sorunlar ve talepler"** başlıklı bir panel yapıldı. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı **Kemal Bülbül** ve Alevi Değerleri Araştırma Derneği Başkanı **Zülfikar Çiftçi** birer konuşma gerçekleştirdi. İnançsal olarak çok yönlü olduğuna vurgu yapıldı. İrksal ayrımlara girmenin yanlış olacağı belirtildi. Konuşmalar da Alevilerin taleplerine dikkat çekilerek hükümet karşıtlığından öte devlet karşıtlığına vurgu yapıldı ve devletin katliamcı kimliği hatırlatıldı.

Bu panelden sonra saat 18.00'de gazeteci **Fehim Taştekin**'in katıldığı **"Sıfır sorundan sıfır komşuya Türkiye dış politikası"** başlığıyla bir panel daha gerçekleştirildi. Akşam saatlerinde ise yerel grupların skeç ve

gösterimlerinin ardından **Cevdet Bağca** bir konser gerçekleştirdi.

Akşam saatlerinde Halkların Demokratik Kongresi'nin çağrısıyla Armutlu'da toplanan halk yasaklanan köprüye yürümek istedi. Yürüyüşe kolluk güçlerinin saldırısı, on binlerin üzerine panzerlerle gitmesi kanla beslendiklerinin bir göstergesi oldu. Armutlu'da bir kez daha halk öfkesiyle sokakları zaptetmişti.

12 TEMMUZ

Samandağ Deniz mahallesinde gazete dağıtımı örgütledik. İki koldan yaptığımız dağıtımda gazetemizi sürekli takip etmek isteyen, bizi bekleyen insanlarla tanıştık.

Saat 14.00'te **"Yeni Siyasal Süreç ve AKP"** konulu bir panel gerçekleştirildi. Panelde Gezi eylemleri tartışmaları yoğun yer aldı. 17.00'de gerçekleşen **"Ulusal İstihdam Stratejisi, Esnek Çalışma, Kıdem Tazminatı, Bölgesel Asgari Ücret"** konulu panelin bitiminden sonra yerel gruplar ve **Kardeş Türküler**'in konseri ile o günkü etkinlikler sona erdi.

"Binlerce kardeşim oldu"

Etkinlikler sırasında bir konuşmaya-pan Ali İsmail Korkmaz'ın kardeşi konuşmasında Ali İsmail'in yaralanmasının ardından, Eskişehir'de devlet hastanesine gittiğini ancak hastanenin yaralanmayı "adli vaka" olarak tanımladıktan sonra emniyete birkaç defa gönderdiğini, aksi takdirde tedavisine geçilemeyeceğini söyleyerek, günlerce Korkmaz'ın tedavisini yapmadıklarını söyledi.

Kardeşinin acısını taşıyan abi, *"Benim kardeşim öldü ama binlerce kardeşim oldu"* dedi. Daha sonra da Gezi Parkı direnişi şehitlerinden Ali İsmail Korkmaz ve Abdullah Cömert'in cenazelerinin tüm Antakya halkı tarafından sahiplenildiği için teşekkür etti.

Evvel Temmuz festivalinin her yıl düzenlendiği alana **Ali İsmail Korkmaz Konser Alanı** ismi verildi.

Akdeniz Olimpiyatları herkesi mağdur etti

Mersin: Skandallar eşliğinde yapılan Akdeniz oyunları boyunca çalıştırılan personel, tam güne varan mesaiyle yoğun emek sömürsüne maruz kaldı.

Personellerin önemli bir kısmını oluşturan şoförler en çok mağdur olanlardan. İhaleyi alan AHT firması, şoförlerin parasını zamanında ödeme sözüne rağmen hala ödeme yapmadı.

Firmanın önünde belgeleriyle bekleyen şoförler, *"Biz 20 gündür bu organizasyonda görevliyiz. Gece gündüz demeden çalıştık. 20 günün sonunda bizlere paramızın ödeneceğini söylemelerine rağmen firmanın önünde 3 gündür bekliyoruz. Ama firmada sorunumuzu çözecek muhatap bulamıyoruz. Bizleri oyalıyorlar. Birisi paramızın elden ödeneceği diğeri hesabımıza yatırılacağını söylüyor"* dedi. Gece gündüz demeden çalıştıklarını, bazen yiyecek yemek bile bulmakta güçlük çektiklerini söyleyen şoförler, firmanın kendilerini sigortalayacağını söylediğini ama bunu da gerçekleştirmediğini vurguladı.

Dayanışma üyeleri serbest bırakıldı

H. Merkezi: 8 Temmuz günü Gezi Parkı'nın İstanbul Valisi Avni Mutlu eşliğinde bir şov gibi açılışının ardından buraya giren kitleye saldıran polis, Gezi Parkı'nı yeniden kapattı. Bu durumu protesto eden Taksim Dayanışması üyelerine yönelik saldırıda özel olarak hedef alınan ve aralarında

sendika, oda, devrimci, demokrat kitle örgütü temsilcilerinin bulunduğu 50 kişi gözaltına alındı. Dayanışma temsilcilerinden oluşan 12 kişi tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. 12 kişinin sorgulandığı Çağlayan Adliyesi önünde Taksim Dayanışması adına yapılan açıklamada; Tak-

sim Dayanışması'nın yasa dışı örgüt gibi gösterilmeye çalışıldığı, gaz maskeleri ve kaskların suç aleti olarak gösterildiği belirtildi. 11 Temmuz gecesi, geç saatlere vardığında mahkemede 12 kişinin sorgusu hala sürüyordu. Bu sırada Adliye önünde bekleyenlerin sayısı da binleri buldu.

Kitle Gezi İsyanı boyunca yaşamını yitirenlerin adlarını söyleyip, "yaşı-

yor" diye yanıt verdi. Önceki gün yaşamını yitiren Ali İsmail Korkmaz için "Hepimiz Ali'yiz, öldürmekle bitmeyiz" sloganı atıldı. Saat 23.00 sularında 12 kişinin de serbest bırakıldığı haberini kitle coşkulu sloganlarla karşıladı. Serbest bırakılanlar "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları ile karşılandı.

Operasyonların gölgesinde Gezi İsyanı sürüyor

H. Merkezi: Gezi Parkı direnişiyle başlayan halk isyanı, il ve ilçelerde yapılan eylem, etkinlik ve forumlarla sürüyor. Hem de Gezi Parkı'nın halka açılması ve ardından Taksim Dayanışması temsilcileri başta olmak üzere Gezi direnişçilerine yönelik gözaltı ve tutuklama furçasına rağmen...

İSTANBUL

* Taksim Dayanışması Platformu, ülkenin dört bir yanında devam eden isyanın hemen ardından başlayan gözaltı ve tutuklama terörünü Çağlayan Adliyesi İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na verdikleri dilekçelerle kendileri ihbar ederek protesto ettiler. Konuşmaların ardından "Taksim Meydanı ve Taksim Gezi Parkı ile ilgili eylemlerin ve nöbetlerin tüm ahlakı, siyasal, tarihsel ve hukuki sorumluluğunu üstlendiğimi Savcılığınızın bilgisine sunarım" yazılı dilekçelerle sloganlar eşliğinde adliyeye geçen kitle dilekçelerini teslim ederek kendileri hakkında suç duyurusunda bulundular.

* Taksim Dayanışması'nın çağrısı ile akşam yapılacak eylem öncesi kadın kurumları tarafından yapılan eylemin hemen ardından Taksim Meydanı ve İstiklal Caddesi üzerinde bulunan kitleye gaz bombası, tazyikli su, plastik mermi ile saldıran polis, çok sayıda eylemciyi yaraladı. Çok sayıda gözaltının yaşandığı eylemde İstiklal Caddesi üzeri, Tarlabası, Ömer Hayyam, Tepebaşı civarında binlerce insan direnişi sürdürerek polise taş ve sloganlarla karşılık verdi.

İstiklal Caddesi'nde çatışmalar başlarken, Harbiye tarafında bir araya gelen bir grup, buradan Gezi Parkı içerisine girmeye çalıştı. Bu girişimi son anda fark eden polis, kitleye saldırdı. Çatışmalar Harbiye yönünde de başladı. Galatasaray civarında bekleyen binlerce kişi adına polis tarafından yapılan görüşmenin ardından, Galatasaray Lisesi'nden ileri gidilmesine izin vermeden polisin bu tavrı üzerine kitle oturma eylemine geçti. Ethem Sarısülük'ün katili olan polisin serbest bırakılmasını ajitasyonlarla protesto eden kitle "Katil polis" diyerek polisi protesto etti. Bu sırada kitleye yakın mesafeden plastik mermi sıkın polis, aynı zamanda oturma eylemi yapan kitlenin içerisine gaz bombası attı.

Çatışmalar sırasında çok sayıda kişi yaralanırken, Taksim Meydanı'a

haber takibi için giden BirGün muhabiri **Onur Eren** 20 kişilik bir polis grubu tarafından darp edildi. Meslektaşları ve kitle tarafından polisin elinden kurtarılan Eren hastaneye kaldırıldı. Polisin saldırganlığı sadece kitle ve gazetecilere yönelik değildi. Tepebaşı civarında bulunan bir inşaatı dengeleyen gaz bombalarından etkilenen inşaat işçileri de tepki gösterince polis şiddetine maruz kaldılar. İşçiler polis tarafından feci şekilde dövüldü.

* 8 Temmuz günü Gezi Parkı'nın halka açılacağına açıklanmasının ardından Taksim Dayanışması Gezi Parkı içerisinde forum düzenlemeye karar verdi. Ama yüzlerce insanın binlere dönüştü-

ğünü fark eden ve telaşa kapılan devlet yine halka saldırdı ve Taksim Dayanışması temsilcilerinin de aralarında bulunduğu 50 kişiyi gözaltına aldı. Ardından Gezi Parkı yeniden kapatıldı.

* 9 Temmuz'da Taksim Meydanı'nda bir araya gelen Taksim Dayanışması, 8 Temmuz'da yapılan saldırıyı protesto etti. Yapılan açıklamada polis şiddeti yüzünden ağır yaralanan İzmir Ticaret Lisesi 9. sınıf öğrencisi 16 yaşındaki **Mustafa Ali Tombul**'a değinilerek, polis şiddeti kınandı.

MERSİN

* Mersin'de bir süredir devam eden forumların ardından 30 Haziran için yürüyüş kararı alınmıştı. Yürüyüş için Forum önünde toplanan yaklaşık 500 kişilik kitlenin içinde "7 Renk" LGBT örgütü de yerini aldı. Eyleme destek için gelen Ertuğrul Kürkçü'nün yaptığı konuşmanın ardından yaklaşık 1 saat süren söyleşi yapıldı. Yürüyüşü başlatan kitlenin önüne Çevik Kuvvet polisleri barikat kurdu. Burada sık sık "Faşizme karşı omuz omuza", "Direniş Mersin seninle" sloganları atan kitle barikatın açılmaması üzerine Forum'un arka tarafından yürümeye karar verdi. Burada da barikatla karşılaşan kitle demokratik, anayasal yürüyüş hakkını kullanmak üzere kol kola girerek barikatı yarmaya çalıştı. Polisin plastik mermi, cop, gaz bombalı saldırısıyla karşılaşan kitle daha sonra

taş, şişe atarak saldırıya karşılık verdi. Çöp konteynirleri ve sandalyelerden barikatlar oluşturup yakan kitle sloganlarını burada da haykırdı. Saldırının ardından 10 kişi gözaltına alındı.

* 11 Temmuz'da Gezi Parkı eylemlerine katılan çok sayıda kişinin evine sabah saatlerinde polis baskını yapıldı. Yapılan ev baskınlarında SDP üyesi **Ahmet Argış**, Anarşist Platform üyesi **Ayhan Yerdem**, TÖPG üyesi **Dilara Alagöz** ve **Barış Perçem**, **Deniz Sonuvar**, **Muhittin Turan Turgut**, **Hatice Aydoğan** gözaltına alındı. Baskınlar üzerine karakol önünde bilgi almak için bekleyen **Ali Sesal**, **Harun Nebi Yıldız** da gözaltına alındı. Öğrenci Kolektifleri üyesi **Erdi Çalıışkan**, Halkevleri Yaz Okulu öğrencilerinin önünde darp edilerek gözaltına alındı. Çalıışkan ile birlikte gözaltı sayısı 11'e yükseldi.

BURSA

* Heykel Meydanı'nda 6 Temmuz günü toplanan kitle ağızlarını siyah bantla kapatarak oturma eylemi gerçekleştirdi. Oturma eyleminin ardından basın açıklaması okundu. Burjuva medyanın yandaşlığına da değinilen eylem sloganlarla sona erdi.

* Bursa Olay Gazetesi İnternet Sorumlusu **Berhan Soner**, kişisel Twitter hesabından "Haziran Direnişi"ne destek veren mesajları gerekçe gösterilerek işten atıldı. Bu işten atılma saldırısı Olay Medya Center önünde yapılan basın açıklaması ile protesto etti. 7 Temmuz günü **Yıldırım Halk İnisiyatifi** burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada, Berhan So-

ner'in yalnız olmadığı söylendi.

KOCAELİ

* Kocaeli polisleri tarafından düzenlenen operasyonda, Gezi süreciyle bağlantılı olarak kentte yapılan eylemler dolayısıyla gözaltına alınan 18 kişinin gözaltı işlemleri tamamlanmıştı. Mahkemeye sevk edilen 10 kişiden 4'ünün tutuklanmasına karar verildi. Mahkeme önünde arkadaşlarını bekleyen kitle, 4 kişinin tutuklanmasının haberinin ardından protesto için İzmit Yürüyüş Yolu'nda sloganlarla yürüyüşe geçti. Polis, yürüyüşün yapılması için anonslar yaparken Leyla Atakan Caddesi'nde polis barikatını aşmaya çalışan kitleye saldırarak 11 kişiyi gözaltına aldı.

İZMİR

* Geçtiğimiz günlerde İzmir'de 25 Gezi direnişçisinin tutuklanmasının ardından 5 Temmuz'da BDSP, Halk Cephesi, EÖC okur ve üyeleri olan 15 kişinin evleri basılarak gözaltına alınmıştı. Gözaltına alınan 15 Gezi direnişçisi 8 Temmuz'da savcılığa çıkartıldı. Buradan da mahkemeye sevk edilen 13 Gezi direnişçisi tutuklandı.

Tutuklamaları protesto etmek amacıyla 8 Temmuz günü Bayraklı Adliyesi'nin önünde BDSP, Halk Cephesi ve EÖC tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya **Partizan**, **Kaldıraç**, **Alinteri**, **Mücadele Birliği**, **Devrimci Hareket**, **DİP**, **EHP**, **Halkevleri**, **Maden-İş Sendikası** ve **TKP 1920** destek verdi.

* 12 Temmuz sabahı İzmir ve Balıkesir'de evlere baskınlar yapılarak ESP, SGD ve BDP üyeleri gözaltına alındı. Gözaltı sırasında polisin gözaltına aldığı kişileri darp ettiği ve zor kullanarak aldığı bilgisi gelirken, Balıkesir'de yapılan gözaltının nedeni öğrenilemedi.

özgür gelecek

Paşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin A a Mh. mam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/ stanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazı leri Müdürü: Çilem LASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpa a Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/ stanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: stasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02

Ankara: Sa lık Mh. Sa lık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23

İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan h. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15

Erzincan: Ordu Cd. Ordu hanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18

Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez sarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98

Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güne Çar ısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60

Dersim: Mo ultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar hanı Kat: 3 No: 17

Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01

Faks: 0049 203 40 69 16

“Hepimiz Ali’yiz, öldürmekle bitmeyiz”

ANTAKYA

Gezi Ayaklanmasının ilk günlerinden itibaren direnişin önemli merkezlerinden biri haline gelen Antakya, Ali İsmail ile birlikte 2. şehidini vermiş oldu. Bunun öfkesi ile 10 Temmuz’dan bu yana sokaklarda olan Antakya halkı, 13 Temmuz gecesi de eylemdeydi. “Hepimiz Ali’yiz, öldürmekle bitmeyiz”, “Abdullah Cömert ölümsüzdür”, “Her yer Taksim, her yer direniş” sloganları ile Uğur Mumcu’da bulunan kitlenin yürüyüşünü CHP’li bir grup önmek istedi.

Ancak ısrarlı olan kitle cadde boyunca yürüyüşe geçti ve polislin saldırmasıyla sabaha kadar sürecek olan çatışmalar başladı. Çatışma ile birlikte barikat kuran kitle dağılmayarak barikatın arkasında yerini aldı. 13 Temmuz’un Abdullah Cömert’in kırkı olması vesilesiyle öfkenin daha da arttığı Antakya sokaklarında, Ali İsmail’in beldesi olan Ekinci halkı pankart açtı.

Armutlu’da da çatışmalar sırasında evindeki mobilyaları barikata taşıyan kitle, yoğun bir şekilde gaz bombası, tazyikli su ve plastik mermi ile kendilerine saldıran polise taş ve havai fişeklerle karşılık verdi. Eylemde çok sayıda kişi yaralandı.

Mayıs ayının son günleri, şimdiden ülkemiz tarihine unutulmaz bir miras bırakacak olan Gezi Ayaklanmasının fitilini alevlediği günlerdi. Haziran başında ise milyonların isyanı büyüdü, il il yayıldı, sokaklar-caddeler AKP’nin yenildiği bir ring haline getirildi. Polisi eşliğinde gaz ve ses bombaları ile direnişçilerin canına kast eden devlet, 6 kişiyi katlederken; binlerce kişiyi yaralayarak kimi direnişçilerin gözünü, bilincini, kolunu ve bacağını yitirmesine neden oldu. Hele de çaresizliği ve korkusunu özellikle örgütlü kesimlere yönelik şafak baskını operasyonlarıyla iyice dışa vuran devletin, bu saldırganlığı sırasında sivil faşist ve polis grupları eşliğinde, direnişçileri, ara sokaklarda darp ettiği defalarca kez ortaya çıktı.

Forumlar; yeni mücadele alanları...

Korkmaz’ın yaşamını yitirmesi Antakya dışında ülkenin dört bir yanında protesto edildi. Polislin ve palalı saldırganların baskılarına rağmen ısrarını sürdüren di-

renişçiler; İstanbul Kocamustafapaşa’da olduğu gibi faşist saldırılara karşı daha kitlesel bir şekilde sokaklara çıkarak karşılık verdi. Böylelikle “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam” sloganı 50 gününü dolduran isyanda yaşam bulmaya başladı.

İsyan elbette sadece sokak eylemleri ve çatışmalarla sürmüyor. Artık evine dönmek istemeyen ve sömürücü sisteme karşı özgür alternatif bir yaşam arayışına giren kitleler; sokaklarda, parklarda, meydanlarda forumlarını sürdürüyor. Gezi Direnişinin geleceğinden seçimlere, toplumsal cinsiyet tartışmalarından medyaya, alternatif yaşam şekillerine kadar birçok konunun tartışıldığı forumlar, direnişin bu safhasında oldukça büyük bir öneme sahip. Yıldırım ve Korkmaz’ın yaşamını yitirmesinin ardından görüldüğü üzere bu forumlar aynı zamanda saldırılara karşı refleks gösterme alanlarıdır.

Barikatların arkasında, çatışmaların içinde olmak kadar; bu forumlarda olmak, tartışmalara katılmak, forumlarda kendini yenilemek ve geliştirmek, kitleleri tanımak, forumları zenginleştirmek de devrimcilerin en temel görevlerinden biri haline gelmiştir.

İSTANBUL

13 Temmuz günü akşam saatlerinde Taksim Dayanışması’nın çağrısıyla Galatasaray ve Taksim Meydanı’nda bir araya gelen binlerce kişiye polis yine saldırdı. Küçük ve daha hızlı olması bakımından Akrep tipi araçların daha sık kullanıldığı saldırıda kitle de polisi taş ve sloganlarla karşılık verdi. Gece yarısına kadar süren çatışmalarda kitle ara sokaklara barikat kurdu.

İstiklal Caddesi üzerindeki ara sokaklarda sivil faşistler yine işbaşındaydı. Esnaf olduğu iddia edilen kişiler sopa ve palalarıyla direnişçilere saldırmış ve 1 kişiyi linç etmek istemişlerdi. Buna karşılık direnişçiler, bu saldırganların işyerlerini dağıtarak faşistleri bölgeden uzaklaştırdılar. Devrimci basın da hedef alındığı saldırılarda ETHA, Kızılbayrak ve Mücadele Birliği muhabirleri de plastik mermi ile yaralandı. Çatışmalar sırasında bir kadın tacize uğradı. Tacizciye müdahale eden direnişçiler polis saldırısına uğrarken, tacizci serbest bırakıldı.

ANKARA

* **Dikmen:** Ali İsmail Korkmaz için 11 ve 12 Temmuz akşamları İlker Mahsuni Şerif ve Sokullu Ahmed Arif Parklarından Dikmen Caddesi Ziraat Kavşağı’na yürüyüşler düzenleyen Dikmenliler, Antakya Armutlu ve Taksim’deki saldırılar üzerine forumlarda aldıkları kararlar doğrultusunda bir kez daha sokaklara çıktı. Uyarı bile yapmadan saldırı-

ya geçen polis, saldırıda TOMA’lardan kimyasal içerikli ve çok sayıda kişinin vücudunda yanığa neden olan köpüklü su sıktı. Köpüklü suyu rastgele sıkan TOMA’lar bir akrebi de hedef aldı. Dikmenli gençler TOMA’ya “Sen yenisin galiba”, “Acemi TOMA, Dikmen’den defol” diye bağırdı. Dikmen Caddesi üzerindeki ara sokaklarda çamaşır makinesi, süpürge, koltuk vs.’nin de içeri-

sinde bulunduğu barikatlar kuran Dikmen halkı “Dikmen’e girmeye TOMA’nız yetmez” sloganları ile çatışmayı sürdürdü.

* **Kennedy:** Ali İsmail’in yaşamını yitirdiği günden bu yana çatışmaların devam ettiği bölgede özellikle 13 Temmuz akşamı TOMA’lardan sıkılan kırmızı renkli suyun insanlarda ciddi yanmalara yol açtığı gözlemlendi. Sıkılan suya

vücutlarında yanıklar oluşan 16 kişi çevre hastanelere kaldırıldı.

* **Keçiören:** 12 Temmuz akşamı yapılan forumda alınan karar doğrultusunda Haziran Direnişinde katledilenler için bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yunus Emre Parkı’nda bir araya gelen Keçiörenliler, “Hükümet istifa” pankartı arkasında Refik Saydam, Barışyolu, 19 Mayıs caddelerinde yürüdü.